

СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Видає Український Народний Союз — SVOBODA — Published by the Ukrainian National Association

ЦІНА $1.25 РАЗ НА ТИЖДЕНЬ ONCE A WEEK PRICE $1.25

РІК CV СУБОТА, 26 ГРУДНЯ 1998 ЧИСЛО 26 VOL. CV SATURDAY, DECEMBER 26, 1998 No. 26

Україна засудила бомбардування Іраку

КИЇВ. У зв'язку з ударами, завданими Збройними силами США та Великої Британії по об'єктах на території Іраку Міністерство закордонних справ України виступило з офіційною заявою, в якій викладено позицію України стосовно силових дій проти Іраку.

В Україні, яка послідовно виступає за вирішення будь-яких конфліктних ситуацій мирними політичними засобами, не можуть погодитися з вирішенням цієї проблеми силовими методами, наголошується у розповсюдженій Міністерством закордонних справ України заяві. Беручи до уваги мотивацію силових дій, як прагнення домогтися повного та неухильного виконання Іраком вимог Ради Безпеки ООН, МЗС вважає за необхідне нагадати, що лише на Раду Безпеки ООН покладено головну відповідальність за підтримання міжнародного миру та безпеки, говориться в заяві.

МЗС закликає до припинення подальших військових акцій в Іраку і вважає, що міжнародне співтовариство, в першу чергу Рада Безпеки ООН, мають зробити все можливе з метою запобігти подальшій ескаляції напружености навколо Іраку, яка може призвести до непередбачуваних наслідків у реґіоні та в усьому світі.

(Закінчення на стор. 6)

Лазаренко повернувся в Україну

Провідника Всеукраїнського об'єднання "Громада", колишнього прем'єр-міністра України, народного депутата Павла Лазаренка, який звинувачується у фінансових махінаціях і "відмиванні" грошей за кордоном. рішенням швайцарського суду звільнено з в'язниці кантону Женева під заставу у 3,5 млн. (за іншими джерелами – 4 млн.) швайцарських франків, наданих невідомою покищо особою. Походження внесеної застави леґальне, але джерела надходження грошей не оприлюднено.

19 грудня, вранці, екс-прем'єр України Павло Лазаренко у супроводі народного депутата Віктора Омеліча ("Громада") чартеровим рейсом з Цюріха прибув до Дніпропетровського, а 21 грудня — до Києва. Того ж дня Генеральна прокуратура направила у Верховну Раду подання з проханням позбавити Павла Лазаренка депутатської недоторканности. Слідство остаточно довело, що лідер "Громади" незаконно розпоряджався державними коштами в сумі 2 млн. 186 тисяч доларів, повідомив на прес-конференції 21 грудня Генеральний прокурор Михайло Потебенько, який висловив упевненість, що згодом підтвердяться факти зловживань на ще більшу суму — 2 млн. долярів державних коштів, які Павло Лазаренко незаконно використовував на власні потреби. Це не єдині гроші, походження яких зараз вивчає Генеральна прокуратура. Деякі кошти надходили

(Закінчення на стор. 6)

ЗА МАТЕРІЯЛАМИ АМЕРИКАНСЬКОЇ ПРЕСИ

Американці й світ приголомшені подіями у Вашінґтоні

Кожний народ в історії свого буття переживав різного роду події, котрі записані в його аналах як такі, що позитивно або негативно відбилися на його майбутньому. Якими запишуть майбутні історики події, що відбулися впродовж кількох останніх днів у житті З'єднаних Стейтів Америки, американського народу та їхнього 42-го Президента Вілліяма Джефферсона Клінтона, покаже майбутність.

Півтора тижня тому, в суботу, 12 грудня, Юридична комісія Палати Репрезентантів звинуватила Президента

(Закінчення на стор. 6)

Куди хиляться соціялісти в Україні?

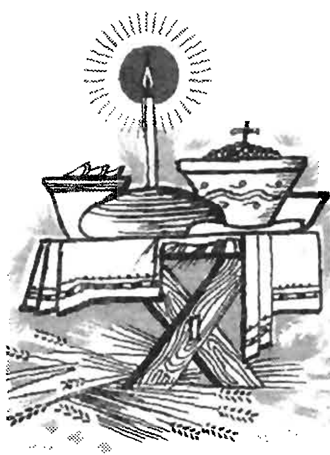

Олександер Мороз дивиться вліво. Не дуже впевнено.
Фото Ірини Гаврилової, „День".

У Києві відбувся перший етап з'їзду Соціялістичної партії України. Коментуючи цю подію, спостерігачі підкреслюють намагання соціялістів надати своїй партії більшої леґітимности, навіть за рахунок унезалежнення від теперішнього переговорного процесу усіх лівих сил.

Формально на з'їзді більше йшлося про внутрішню розбудову

(Закінчення на стор. 20)

Мій святвечірній стіл

Свічка горить...
Тут в тишині,
Зібрався рід мій при столі.
Щоби спожити смачні страви,
Що нам дарив Господь ласкавий.

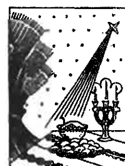
Дванадцять традиційних страв:
Кутя і риба та узвар,
Борщик, квасоля, ще й часник,
Голубці, каша й маківник...
Вареники чи пироги.
Калачі з медом , пампушки.

Порожня миска на столі
Для предків, що вже відійшли.
Вони із зоряних світів
Засядуть з нами за наш стіл.

Святково, вдячно в тишині,
Зібрався рід мій при столі,
З'єднався з предками... тоді
Віддав свій голос Коляді.

Ярина Зоряна

Під Різдво 98-99 року.

Головний Екзекутивний Комітет УНСоюзу і В-во „Свобода"

— складають —

членам, передплатникам і читачам, які святкують народження Ісуса Христа 25-го грудня ц. р. найкращі побажання

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО І ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ!

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

Олександер Ткаченко хоче мати спільні з Росією гроші

Голова Верховної Ради Олександер Ткаченко на прес-конференції прокоментував власну заяву про необхідність введення єдиної валюти та спільного економічного простору між Україною та Росією. Він заявив, що з цими питаннями українська делеґація зверталась до голови Центробанку Росії Віктора Геращенка.

Олександер Ткаченко переконаний, що внаслідок візити української парляментської делеґації до Російської Федерації, Державна Дума зможе ратифікувати Договір про дружбу та співробітництво між державами вже 25 грудня. Українська делеґація, за словами Ткаченка, під час зустрічі з головою Ради Федерацій Єгорем Строєвим погодилась на необхідності проведення спільної зустрічі керівників реґіонів Росії та України для вироблення спільного законодавства і реального співробітництва реґіонів.

Народний депутат України Павло Мовчан назвав візиту української делеґації в Росію "мильною бульбашкою", яка має підвищити рейтинг Ткаченка на тлі можливого його висунення кандидатом у Президенти. "Я відмовився від участи у роботі делеґації ВР України в Росії, бо не вважав і не вважаю сьогодні, що ця поїздка хоч у чомусь була доцільною", - сказав Павло Мовчан і зазначив, що домовленість про одночасну ратифікацію українсько-російської угоди була порушена саме російською стороною.

В Криму буде менше російських шкіл

Згідно з програмою розвитку загальної середньої освіти на 1999-2012 р., затвердженою урядом Кримської автономії, число шкіл із викладанням російською мовою скоротиться з 539 (94 відсотки від загальної кількости шкіл) у 1999 році до 474 (83,5 відс.) у 2010 році. За цей час шкіл з українською мовою навчання стане більше - у 2010 році їх буде 18. Кількість шкіл із кримсько-татарською мовою навчання досягне 20 (4 відс.). Частка шкіл із змішаним викладанням становитиме 4-6 відс. від усієї кількости кримських шкіл.

3500 офіцерів мають працю

В Україні завершено чотирирічний проєкт TACIS з перекваліфікації військовослужбовців Збройних Сил, яких звільняють у запас через загальне скорочення чисельности українського війська. Курси перекваліфікації закінчили більше 8.000 українських офіцерів, 3.500 з яких вже мають працю. Більшість колишніх військових знаходить нову роботу в комерційних структурах, що діють у сфері технологічних нововведень.

Соціялісти пропонують спільного кандидата

Головною темою зборів Соціялістичної партії України стала підготовка до президентських виборів, проте висунення кандидатури було перенесено на наступний етап з'їзду, який відбудеться навесні 1999 року. Можливим кандидатом на посаду президента СПУ одностайно вбачає Олександра Мороза. Серед партій, з якими існує можливість бльокування та висунення єдиного кандидата у президенти, називалися Комуністична, Селянська партії та професійні спілки. Незважаючи на події із Павлом Лазаренком, Олександер Мороз не виключає з цього переліку "Громаду". За його словами, йдеться не стільки персонально про Павла Лазаренка, як про партію загалом, яка за своїми засадами і програмними установками цілком може бути партнером соціялістів на виборах.

Голова Соціялістичної партії знову Олександер Мороз

На сьомому з'їзді СПУ головою партії знову обрано народного депутата України Олександра Мороза. Першим секретарем СПУ обрано народного депутата України Йосипа Вінського.

УРХП та УСДП близькі до об'єднання?

Відбулась друга зустріч керівників Республікансько-християнської (УРХП) та Селянсько-демократичної партій України. У ній взяли також участь представники Асоціяції фермерів України.

Як повідомив голова УРХП Микола Поровський, керівництво партій дійшло згоди про проведення спільних засідань УРХП та УСДП на рівні областей, районів та міст. Метою цих засідань, є всебічне вивчення можливого об'єднання двох партій у майбутньому.

Рада УХРП прийняла рішення, у якому визнала за доцільне приєднання УРХП до бльоку НРУ та партії "Реформи і Порядок". У рішенні, яке, за словами Миколи Поровського, обговорюватиметься низовими партійними осередками, УРХП підтримує кандидатури Вячеслава Чорновола та Генадія Удовенка як кандидатів на посаду Президента України. Рада УРХП також вважає, що перебувати в одному політичному бльоці з НРУ та ПРП необхідно й на час виборів Рад усіх рівнів.

Рух збирає підписи про заміну спікера

Фракція Народного Руху у Верховній Раді прийняла рішення про початок збору підписів для внесення питання про переобрання Голови ВР Олександра Ткаченка. Про це повідомив на прес-конференції голова НРУ Вячеслав Чорновіл. Він підкреслив, що "непросто буде зібрати 150 підписів, необхідних для внесення цього питання на розгляд парляменту". Лідер Руху також сказав, що фракція НРУ розраховує на підписи депутатів з фракцій СДПУ(о) та "Громади".

Старші зубожіли швидше

Ризик зубожіння для людей старше 70 років сьогодні майже вдвічі перевищує середній по країні показник, — зазначила завідуюча відділом досліджень людського розвитку Ради з вивчення продуктивних сил Національної Академії Наук України Елла Лібанова. Вона повідомила, що аналіза вікових рівнів смертности від хвороб системи кровообігу та новоутворень доводить, що на сьогодні українці помирають на 2-3 роки раніше, ніж громадяни економічно розвинених країн.

За останні 10 років смертність населення працездатного віку зросла на 40-50 відсотків, а у найбільш продуктивній віковій групі (25-39 років) — у 60.

Протягом періоду, що минув після останнього перепису населення (1989 рік), середня очікувана тривалість життя чоловіків скоротилася з 66,4 до 63,1 років, а жінок - з 74,8 до 73,3. За останні 6 років різниця між тривалістю життя чоловіків і жінок зросла з 9,1 до 10,9 років, що становить 20 відсотків.

Чи буде платним проїзд через Крим?

Кримський уряд запропонував на обговорення Верховної Ради Криму проєкт введення плати за проїзд автотранспорту, який перетинає кордони України через Крим. За цим проєктом громадянин України платитиме за проїзд легковим автомобілем 0,3 неоподаткованого мінімуму, вантажним — 0,5. Громадяни іноземних держав будуть сплачувати відповідно по 10 і 50 долярів. З автотранспортних засобів, які перебувають на обліку в Криму, збір не стягатиметься. Кошти, що надійдуть від збору, залишаться в місцевих бюджетах .

Львів'янам—львівську горілку

У новому році на Львівщині буде продаватися лише горілка, вироблена в цьому реґіоні. Так вирішили депутати обласної Ради, які хочуть допомогти місцевому лікеро-горілчаному заводу вийти з кризи і поповнити обласний бюджет від торговлі спиртними напоями.

У загибелі 15 українців винний власник готелю

Кримінальний суд у Стамбулі визнав власника цього готелю "Тузбей" винним у загибелі 15-ти харків'ян під час пожежі. Халіда Тузбея засуджено на 6 років і 3 місяці позбавлення волі із забороною зміни форми покарання. Найближчим часом стамбульський суд має розглянути цивільну справу про виплату компенсації потерпілим і сім'ям загиблих. Загальна її сума, відповідно до позовів 64 громадян, становить 450 тис. долярів, у середньому від 5 до 10 тис. долярів на одного позивача.

Володимир Щербань залишився головою ЛПУ

Завершив роботу п'ятий з'їзд Ліберальної партії України. Делегати обрали головою партії народного депутата України Володимира Щербаня (його кандидатура розглядалась безальтернативно). Двох заступників голови Політрада ЛПУ обере найближчим часом.

За інформаціями УНІАН та УНІАР.

ТІЛЬКИ ФАКТ

14 грудня в Анґолі припинився радіозв'язок з українським літаком Ан-12, який летів за маршрутом Куїто - Біє - Люанда. На борту перебували, крім п'ятьох членів українського екіпажу, представники генерального штабу Анґолі. Місцева преса, посилаючись на заяву УНІТА, повідомила, що літак збито.

◆

Верховна Рада України утворила тимчасову слідчу комісію для перевірки фактів незаконної торгівлі зброєю та військовим майном і передання їх в інші країни в період 1991-1998 років. Про результати перевірки комісія доповідатиме 15 грудня 1999 року.

◆

Станом на 14 грудня до бюджету України надійшло 24,3 млрд. гривень, з них 82 відсотки мобілізовано державними податковими органами. Державний бюджет отримав 81 відсоток очікуваних на цю дату сум, місцеві бюджети — 118 відсотків. Рівня минулого року не досягнуто в 9 з 27 реґіонів України.

◆

В Сімферополі відбувся мітинґ протесту кримських татар проти прийняття Конституції АР Крим. Промовці закликали народних депутатів України не затверджувати Конституцію, доки до неї не будуть внесені зміни, що захищатимуть інтереси і права кримських татар.

◆

У ніч з 16 на 17 грудня на Донбасі почали виплачувати платню шахтарям, яку їм заборгували підприємства. Для цього міністерство переказало 1,4 млн. гривень і пообіцяло найближчим часом переказати ще півтора мільйона.

◆

Стипендія студентам вищих шкіл в Україні становить 8-15 гривень (2,5 - 4 доляри) на місяць. При цьому держава заборгувала молоді вже 80 млн. гривень.

◆

Японська корпорація "Марівені" позичає 50 мільйонів долярів Івано-Франківському цементно-шиферному комбінатові на 10 років для реконструкції виробництва.

◆

В Україні на 1 грудня ц.р. на обліку служби зайнятости налічувалось 1,1 мільйона осіб, що на 4,8 відсотки більше, ніж місяць раніше. Безробітних серед них 954 тисячі (3,5 відсотка до працездатного населення).

◆

За 11 місяців поточного року в Україні виявлено 180 підпільних цехів з випуску алкогольних напоїв, де вилучено 1,5 млн. пляшок різних напоїв.

◆

Президент України Леонід Кучма з дружиною Людмилою у день Святого Миколая відвідав київський дитячий будинок "Малятко", у якому виховуються 180 дітей-сиріт з затримкою фізичного розвитку. Президент вручив вихованцям дитячого будинку кольоровий телевізор, іграшки та цукерки.

ТЕМА ТИЖНЯ

„Ірак стане Чечнею Америки"

Обстріл військових об'єктів Іраку американськими ракетами викликав неоднозначний відголос у світі. Ці події стали темою тижня в більшості засобів масової інформації, спонукали висловитися уряди і громадськість багатьох держав. Можна сказати, що бомбардування дещо потіснило інтерес до проблеми Билла Клінтона і Моніки Левінської.

Тільки чотири держави світу — Канада, Австралія, Японія і Південна Корея — однозначно схвалили акцію США проти Іраку. У заявах провідників цих держав стверджується, що Ірак повинен усвідомити тривогу світу, викликану нагромадженою тут зброєю масового знищення, а ЗСА і Великобританія не мали іншого виходу, як завдати цей удар. Висловлено надію, що вибухові заряди впали виключно на військові об'єкти. Попереджено Ірак про те, що він має беззастережно виконувати резолюції Ради Безпеки Організації Об'єднаних Націй.

Різкий осуд американської акції висловило керівництво Росії. Президент Борис Єльцин назвав ситуацію надскладною і неприйнятною для Москви. Прем'єр-міністер Євген Прімаков назвав американо—британську атаку "обурливою". Високої ранги урядник, у пресі не названий, заявив, що ця акція перекреслила можливість порозуміння щодо угоди "Старт-2". Міністерство закордонних справ Росії передало амбасадам США і Великобританії вимогу припинити воєнні дії в Іраку. А генерал Олександер Лебедь, якого вважають одним із спадкоємців Єльцина, сказав, що Ірак стане Чечнею Америки.

Президент Білорусі Олександер Лукашенко, звісно теж слідом за Москвою, засудив дії США. Він пішов далі своїх московських однодумців, назвав атаку "бандитською акцією" і заявив, що такого не сталося б, якби існував СССР. Преса Туреччини підкреслює, що військові дії мають за мету відвернути увагу громадськости від процедури усунення Клінтона з посади, а уряд цієї країни висловив жаль, що конфлікт не полагодили мирними засобами.

Китай теж висловився за перевагу дипломатії над зброєю. Представник цієї держави в Раді Безпеки ООН сказав, що США не мали підстав для застосування мілітарної сили, а сама акція може істотно вплинути на рівновагу в світі і мир у даному регіоні.

Ізраїль прагне не афішувати свого ставлення до цієї справи. Уряд заявив, що країна не братиме участи у конфлікті, але протиракетні системи Ізраїля приведено у стан бойової готовности.

В Европі думки поділилися. Західні країни підтримують атаку, на Сході не поспішають з заявами. Провід Німеччини висловив побажання якнайшвидшого розв'язання кризи, в Австрії сказали, що вболівають з приводу акції, але вважають її необхідною, Франція наголосила, що надає перевагу дипломатичним засобам впливу, Швеція порадила винести події на обговорення Ради Безпеки, Фінляндія, Норвегія, Бельгія, Португалія назвали атаку неминучою, а Греція заявила, що завжди була проти застосування сили.

В мусульманських країнах засудили акцію і назвали її американо–британською агресією. Уряд Ірану закликав Раду Безпеки ООН вжити термінових заходів для стримання акції, а Іракові порадив співпрацювати з ООН і виконувати резолюції Ради Безпеки.

Генеральний секретар ООН Кафі Аннан висловив глибокий жаль з приводу, що попередні переговори на дали бажаного результату, а генеральний секретар НАТО Ксав'єр Солана підкреслив у спеціяльній заяві, що у атаці винен сам Саддам Гусейн.

(За матеріялами преси)

Українська радіопрограма СВІТЛИЦЯ

вітає всіх працівників і читачів газети „СВОБОДА" з *Різдвяними святами і Новим Роком!*

Світлиця надає можливість привітати гарною українською колядкою чи піснею рідних і друзів, що проживають в Клівленді та околицях святами та іншими урочистими подіями через нашу програму.

Тел.: (440) 886-6662 • Факс: (440) 886-4442

АМЕРИКА І СВІТ

Л. Бушар переміг у Квебеку

МОНТРЕАЛЬ. — У понеділок, 30 листопада, в канадській провінції Квебек відбулися вибори до Національної асамблеї Квебеку. Висліди цих виборів, безумовно, вплинуть на майбутнє федеративного устрою Канади. У виборах, які останньо відбулися тому чотири роки, брали участь лідери трьох головних партій цієї переважно франкомовної провінції. Перемогу здобув лідер сепаратистів і прем'єр-міністер Люсієн Бушар. Сепаратисти зайняли 75 місць, Ліберальна партія — 48 місць, а Демократична партія — 1 місце в парляменті. Л. Бушар, щоб догодити своїм спільникам, обіцяє зорганізувати ще один референдум у справі відокремлення провінції Квебек від Канади, хоча висліди опитувань громадської думки показують, що більшість виборців Квебеку такого референдуму не бажає.

Не надто успішна поїздка Президента Клінтона

ВАШІНҐТОН. — Пізнім вечором у вівторок, 15 грудня, до Білого Дому повернувся із чотириденної поїздки до Ізраїля та території Пелестинської самоуправи американський Президент Билл Клінтон. Головною метою згаданої поїздки було переконати ізраїльського прем'єр-міністра Беньяміна Нетанягу і голову Палестинської самоуправи Ясіра Арафата в необхідності виконати точки договору, що його у жовтні підписали у Вей біля Вашінґтону, обидва лідери. Крім того, Президент Клінтон намагався заохотити обидві сторони до поновлення мирних переговорів. Незважаючи на деякі позитивні хвилини під час цієї поїздки, зокрема присутности Клінтона на сесії, коли палестинці проголосували за викреслення з їхнього статуту точок про знищення Ізраїля, загроза обвинувачення і постійні питання в цій справі репортерів затьмарювали суттєвість цієї поїздки.

Процес замирення знову зупинено

ЄРУСАЛИМ. — Після того, як у понеділок, 21 грудня, переважаюча більшість членів парляменту Ізраїля, включно з прем'єр-міністром Беньяміном Нетанягу, проголосувала розпустити існуючий захитаний уряд, Б. Нетанягу вкінці погодився з цим неминучим фактом, і домовився з опозицією про скликання нових виборів весною наступного року. Ця подія напевно відіб'ється на процесі Америкою спонзорованого договору замирення між Ізраїлем і палестинцями, котрий ще минулого тижня президент Билл Клінтон перебуваючи тут, намагався особисто врятувати. Ще перед згаданим голосуванням обидві сторони погодились відтягнути запланований вотум недовір'я урядові, бо це, згідно зі законом, вимагало б нових виборів за 60 днів, а це було б заскоро для всіх. Ця тактика Ізраїля дуже обурила палестинців, бо нею Ізраїль заморозив виконання своїх обіцянок — дальшого відтягнення військ з територій західнього берега ріки Йордан.

Польща дозволить оприлюднити таємні документи

ВАРШАВА, Польща. — Польські законодавці відкинули вето президента Александра Кваснєвського і схвалили законопроєкт, яким дозволяється відкрити доступ до документів тайної поліції комуністичної ери. Цей законопроєкт уможливить доступ до згаданих таємних документів усім полякам, які уважали себе жертвами комуністичних репресій, та дозволить їм розглянути свої особисті досьє, зібрані керівними органами Польщі перед 1989 роком. Крім того, доступ до цих засекречених документів з'ясує чи ці особи були переслідувані, а також існує можливість, відкриття імен тих, співробітників тайної поліції, котрі доносили на своїх рідних, сусідів і співпрацівників.

Перші в світі восьмернята

ГЮСТОН, Тек. — Тут у неділю, 20 грудня, 27-річна жінка стала матірю перших досі відомих живучих восьмернят, народивши п'ятеро дівчаток і двох хлопчиків, одна дівчинка народилася вже 8 грудня. Всі восьмеро немовлят знаходяться у критичному стані, найменше з них важить 11 унцій, а найбільше — 1 фунт і 11 унцій. Мати немовлят Нкем Чукву, яка заживала пілюлі для запліднення, народила семеро немовлят методою кесаревого розтину. До народження першого немовляти, 12 днів тому, лікарі не знали точно, скільки плодів носить Н. Чукву. Лікарі з Єпископального шпиталя св. Луки, де народилися восьмернята, кажуть, що це буде великим досягненням модерної медицини, коли новонароджені поборять всі небезпеки, в яких тепер знаходяться.

Відбулась зустріч А. Бутейка з Б. Тейлором

ВАШІНҐТОН. — З амбасади України в ЗСА повідомили, що у п'ятницю, 11 грудня, в Державному департаменті відбулася зустріч амбасадора України в ЗСА Антона Бутейка з Биллом Тейлором, координатором допомоги ЗСА новим незалежним державам. Під час зустрічі обговорювались актуальні питання українсько-американських зв'язків.

„Україна хоче заробляти гроші власними силами, а не жебракувати", — підкреслив український дипломат. Від ЗСА очікується дальшого сприяння доступу до американського ринку українських товарів, а також надання Україні статусу країни найбільшого сприяння в торгівлі на постійній та безумовній основі. Крім того, також детально обговорено питання, пов'язані з виділенням американської допомоги у 1999 році, реалізацію „Харківської ініціятиви", транспортування каспійської нафти українським маршрутом тощо.

СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Видає Український Народний Союз — SVOBODA — Published by the Ukrainian National Association

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays by the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, P. O. Box 280 Parsippany, N.J.07054

Svoboda: (973) 292-9800; Fax: (973) 644-9510. UNA Fax: (973) 292-0900
E-mail: svo103@aol.com

Postmaster, send address changes to: Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Periodicals postage paid at Parsippany, NJ 07054 and additional mailing offices.

Передплата на рік $50.00, на півроку-$30.00. Для членів УНСоюзу $40.00 річно, на півроку-$25.00. За кожну зміну адреси-$1.00. Чеки і грошові перекази виставляти на "Svoboda".

Статті і дописи, підписані авторами, не мусять відповідати поглядам редакції. Редакція застерігає за собою право при потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли.

Редколегія: Раїса Галешко — головний редактор, Ольга Кузьмович, Раїса Руденко, Христина Ференцевич, Левко Хмельковський, Петро Часто.

Вступаючи у 1999-ий...

За кілька днів ми скажемо один одному: "З Новим роком!"

Не втрачаймо надії, що у 1999-му році Господь подарує усім людям землі, українцям на Батьківщині, в Америці і цілому світі мир і спокій, достаток і здоров'я. Але доки настане Новий рік, поміркуймо про те, яким був рік, що відходить. Впродовж усього року світ приглядався до зміни пріоритетів серед держав, які відіграють провідну ролю в політиці і визначають рівень добробуту в світі. Світ бачив, як шалі терезів історії усе більше схиляються на користь ЗСА . Америка нарощує рівень добробуту, допомагає іншим, успішно приєднує до свого ринку великих виробників. Недавній її конкурент на світовій арені — Росія як спакоємниця впливів і капіталів колишнього СССР, усе більше занепадає і змушена просити хліба у тієї ж Америки і країн Европи, на які донедавна дивилася згори. Хворий президент, скорумпована верхівка довели народ Росії до злиднів.

Америка переживає серйозну кризу виконавчої влади, яка може й не призведе до зміни вищого керівництва, але вже позначається на престижі великої держави в світі. Але американці певні себе і вірять в непохитність засад свого життя. Може, саме це й дозволяє їм говорити у вічі Президенту про порушення ним настанов засад моралі. Америка пильнує за порядком у світі, водночас і за подіями в Росії, яка не має хліба, але має зброю, з якою може з'явитися намір забрати хліб в сусіда.

На тлі таких гльобальних проблем українські справи можуть декому видатися другорядними. Але не українцям, котрі усе більше клопочуться про лад у своїй молодій державі. Причин для тривог не бракує. Щонайпершу з них породили вибори до Верховної Ради України, де керівництво і значна частина мандатів перейшли до "лівого" бльоку. Лідер парляменту відразу ж привселюдно виголосив свої ностальгічні симпатії до комуністичного минулого, уславив його провідників. Чи ж можемо чекати від нього рішучих дій по усуненню сумної спадщини? Швидше навпаки.

Тривають сумнівні ігрища на політичній арені, пов'язані з великими грішми. Павло Лазаренко... Покищо передчасно робити висновки, але вже те, що інша держава зустрічає лідера однієї з українських партій не з квітами, а з поліцією, не робить нам доброї слави. А люди називають й інші прізвища "новобагацьких"... А народ усе глибше осідає в злиднях. Стався разючий перерозподіл народного достатку, за якого одні дістали надто багато, решта — дулю з маком...

Саме вислід виборів і чималі гроші дають можливість вчорашній "номенклятурі" вдаватися до провокацій, вимагати ледве не вибачення за усунення її з вершин, "накручувати" народне невдоволення злиднями на свою користь. До цього додаються стихійні лиха, злочинність, виробничі нещастя, інші негаразди.

Наша газета є одним з виразників голосу діяспори, тому маємо сказати, що у цій нашій спільноті теж впродовж минаючого року були певні проблеми, пов'язані передовсім зі старінням і порідінням наших рядів. Не оминули ці проблеми й Українського Народного Союзу — найбільшої нашої забезпеченевої установи за межами батьківщини. УНС шукає шляхів посилення своїх позицій, впроваджуючи спрямовані на це новації. Один з таких прикладів — перетворення на тижневик газети "Свобода".

Не сумуймо за роком, що минає. Довірімось Господеві і з надією вступимо у 1999-ий, але наостанці озирнімось кожен зокрема на рік, що минає, аби винести з пережитого найкращі спогади і повчальний досвід.

ПРО ЦЕ І ТЕ

Про світла Різдва

Біля моєї „скриньки", в якій тепер кожному із нас в редакції (за винятком головної редакторки) доводиться сидіти, поставили штучну, але прибрану різдвяну ялинку, яка хоча не пахне, зате, як водиться в цій країні, світить десятками малих штучних світел. Це і насунуло мені міркування на тему цього звичаю, що торкається не лише ялинки, але кожного можливого світляного прибрання в часі Різдва. Ба, щоб ці усі світла горіли лише в часі Різдвяних свят! Ні, вони розпочинають тут горіти на всіх можливих місцях принаймні місяць перед святами, або і раніше. Здається, кожного року усі змагаються, хто скорше і хто сильніше освітить свою хату, свою крамницю чи інше місце, яке належить до нього. І розуміється, це мусять бути електричні лямпочки у всіх кольорах, у всіх величинах і у всіх силах світла.

Отож вже у листопаді, звичайно після Дня Подяки, Америка горить різнобарвними світлами цілими вечорами та ночами аж до Нового Року. Що більше — цього року завважила я вперше, що цей традиційний тут звичай наслідують вже сильно також в Европі. Яке було моє здивування, як на вулицях Парижу це святочне прибрання було вже на початку листопада, немов американські звичаї мусять бути панівними у цілому світі. Знаючи з практики, скільки тутешніх звичаїв перебрали наші земляки після визволення України та скільки американізмів хоча б у мові знаходимо тепер в Україні, я з полегшою відітхнула, що принаймні тепер неможливо там наслідувати того звичаю освічення хат та крамниць — з уваги на нестачу електричного струму.

Пригадалося, як літом, побуваючи в Україні, вперше після довгих років, побачила давню добре відому з дитинства нафтову лямпу на столі та, несвідома обставин, спитала господарів, чи цей „антик" для прикраси. Вид цієї лямпи переслідує тепер, коли кожного дня доводиться їхати у вечірній годині у тому морі світел різного роду, що прикрашують хати, ялинки в городах, міські ліхтарні, крамниці. Цього року особливо модні маленькі, але дуже численні світелка лямпочок, що звисають у різних формах, коротші та довші, хитаючись від вітру. Винахідливі продавці шукають все нових форм і нових можливостей. Отож ідете чи їдете у тому новому морі світел і ставите собі питання, чи всі вони викликають справді різдвяний настрій? Чи викликають більше святковости, як колись скупі, але справжні свічечки на наших ялинках, на вертепах, з якими ішли у нас колядувати?

Таке пригадується у цей святковий час, як від тисячів світел і передсвяточного гамору авт, чи завжди цієї самої коляди із гучномовців приходить якась дивна туга за тим, що давно вже проминуло, за видом зоряного зимового неба, якого не перемагають штучні світла усіх кольорових лямпочок американського світу, і за нашим давно забутим Різдвом, коли всі були одне, не було двох календарів, не було комерціялізації і численних, нікому насправді непотрібних подарунків.

І здається, немов усі ці світла, що тепер так разять вечірньою порою наші очі, викликують вологість на очах може від їхнього світла, а може від думок і спогадів, і пригадуються ніколи незабуті слова Лепкого, які стільки років були для нас актуальні:

„Гей! Що чувати там у вас?
Чи йдете з колядою?
Чи й нині, як колись, давно,
Співають „Бог предвічний?"
Чи й нині мерехтять зірки
Над хатою старою?..

О–КА

США і Великобританія бомбардують Ірак

ВАШІНҐТОН. — Коротко перед північчю в середу, 16-го грудня, Президент Билл Клінтон дав наказ „атакувати ядерні, хемічні та біологічні програми Іраку, щоб обмежити його військову спроможність атакувати сусідні країни". Рішення американського президента підтримала Великобританія, приєднавшись до цієї акції. Своє рішення американський президент мотивував звітом Ричарда Батлера, голови Спеціяльної комісії розброєння при Організації Об'єднаних Націй, де підкреслюється постійні відмови іракського президента Саддама Гусейна співпрацювати з військовими інспекторами ООН. Бомбардування тривало майже шість годин. Засоби масової інформації повідомили, що, згідно з твердженнями іракських урядовців, у Багдаді, столиці Іраку, загинуло п'ять осіб, а біля 30 було поранено. Тим часом республіканці в Конгресі мають поділені думки щодо акції Президента супроти Іраку, а провідник сенатської більшости Трент Лотт гостро скритикував Б. Клінтона за цей вчинок. Інші республіканці мають сумніви щодо мотивів цього негайного бомбардування, закидаючи Президентові цією акцією він мав намір відвернути увагу від його обвинувачення у Палаті Репрезентантів, яке з цього приводу було відкладено на один день.

Працівники редакції газети "Свобода" висловлюють глибоке співчуття головному редакторові газети "Свобода" Раїсі Галешко з приводу болючої втрати — смерті її матері.

ЗВІДУСІЛЬ

ООН плянує надати харчову допомогу Північній Кореї

Пресове аґентство Франції повідомило, що Організація Об'єднаних Націй потребує 376 млн. дол. щоб допомогти нагодувати Північну Корею наступного року, незважаючи на те, що цьогорічні жнива були набагато кращі. Згідно з плянами ООН, ці гроші домомогли б 16 відсоткам північнокорейських дітей, що терплять від наслідків сильного недоживлення, включно з 430,000 дітей-немовлят нижче одного року життя.

Чечня намагається поборювати злочинність

Парлямент Чечні проголосив одномісячний надзвичайний стан з метою присвятити увагу заходам поборювання злочинности, котра останнім часом значно збільшилась у цій унезалежненій від Росії республіці. Минулого тижня там убито чотирьох західніх закладників. У понеділок, 14 грудня, парлямент відкинув вимогу чеченського президента Аслана Масхадова ужити військовиків-резервістів для ліквідування кримінальних банд.

І. Маркос зіґнорувала запрошення

Колишня Перша лейді Філіппін Імельда Маркос не взяла до уваги запрошення філіппінського сенату з'явитися в Манілі на судовому слуханні питання про існування багатства, нібито нагромадженого її чоловіком Фердінандом. Адвокат І. Маркос повідомив, що вона не буде присутньою на цьому переслуханні, щоб охоронити себе від самоінкримінування.

Геройство українців

Саме так називає газета „Ню Йорк Пост" двоюрідних братів Юліяна і Романа Білецьких, які в роки Другої світової війни врятували з ґетто 23 жидів. Було це в місті Підгайцях у 1943 році. Недавно на летовищі ім. Кеннеді відбулась зустріч врятованих із рятівниками. 70-річний Юліян прилетів з України, а його старший брат живе у Рочестері. 84-річна Міна Блюменфельд, яка зустрічала Юліяна, сказала репортерові, що українці і жиди загинули б разом, якби нацисти виявили переховуваних. „Нехай ніколи не повернуться ті часи", — сказав ще один із врятованих, 75-річний Артур Фрідфертіґ.

Доляри люблять світло

Останнім часом в Америці поширилися фальшиві банкноти вартістю 20, 50, і 100 долярів, що імітують гроші нового зразка. Особливо активні фальшувальники у крамницях вечорами, коли касири через багатолюддя менше придивляються до грошей. Проте виявити фальшиві доляри можна й самому: треба подивитися на банкноту до світла, і тоді на водному портреті ви побачите зелену смужку, що світиться. Змінюється й забарвлення номера в правому нижньому куті. Тільки цього року в Америці арештовано понад три тисячі фальшувальників грошей.

Камені з Місяця

В американській пресі з'явилося повідомлення про спробу продати на одному з авкціонів Ню Йорку камінь, який привезла з Місяця на Землю в 1972 році залога космічного корабля Аполло-17, а Уряд ЗСА подарував Гондурасові. Камінь конфісковано, оскільки він ввезений до ЗСА нелегально. У 1995 році в Авкційному домі Філіпса на 79-ій вулиці був на продаж камінь з Місяця, оцінений на 250,000 долярів. Він важив 13 грамів і мав свідчення про справжність. Розповідали, що камінь подарував його власникові астронавт Джон Ґленн. Однак розслідування показало, що камінь був земного походження, а астронавт взагалі не знав його власника.

Війна почнеться 15 березня 2006 року

Цю дату названо в збірці політично-фантастичних сценаріїв Каспера Вайнберґера і Пітера Швейцера „Наступна світова війна". Один зі сценаріїв розповідає про підступне вторгнення російських військ на терени Польщі, а після повного розгрому цієї країни — до решти Европи. Війська НАТО гинуть від ядерної зброї, Европа капітулює, Росія виходить на узбережжя Атлантику. Оначе ЗСА через систему супутників Землі приборкує аґресора. Автори книг (один з них був секретарем Департаменту ЗСА, другий - відомий політолог) застерігають світ перед російським націоналізмом. Вступне слово до книжки написала Марґарет Тачер.

Летунська катастрофа

У Тайлянді минулої п'ятниці розбився пасажирський літак типу А 310-200, який під час зливи робив третю спробу приземлення. З палаючого літака вдалося врятувати 45 осіб, інші 101 пасажир і члени залоги — загинули. З'ясувалося, що півроку тому з контрольної вежі летовища Сурат Тхані, де сталася катастрофа, було знято на час ремонту спеціяльне обладнання, котре полегшувало управління летами під час складної погоди.

Нюаркське летовище випередило „JFK"

Цього року з летовища Нюарк вперше за 10 років скористало майже на мільйон пасажирів більше, ніж з нюйоркського летовища ім. Кеннеді. В останньому людям дошкуляють труднощі доїзду, переїздів між терміналами, необхідність переїздити на ряд літаків до летовища Ля Ґвардія. Щоб поліпшити справи, летовище ім. Кеннеді здійснює проєкт, за яким термінали та площі автових стоянок дістануть краще сполучення зі станціями підземки та залізниці. Але нюаркське летовище плянує продовжити монорейкову дорогу попід ріку Гадсон, що дуже скоротить доїзд пасажирам.

Святкові привітання

З ВІРОЮ У ГОСПОДНЮ СПРАВЕДЛИВІСТЬ

Президія Секретаріяту Світового Конґресу Українців

З Різдвом Христовим та Новим Роком Світовий Конгрес Українців передає щиросердечні привітання ієрархам Українських Церков, керівникам громадських об'єднань, українському народові на рідних землях та в діяспорі, Президентові та урядовим чинникам України, а також урядникам тих держав, де поселені наші брати та сестри, та котрі сприяють розвиткові культурних, національних та людських прав своїх українських поселенців.

Різдво Христове — це свято радости, єднання та жертвенности. СКУ простягає руку до кожного українця, де він чи вона не перебували б, та запевняє в нашій активній підтримці. СКУ гордиться успіхами незалежної демократичної України та уболіває її труднощами і невдачами. Одначе ми віримо в силу духа нашого народу та впевнені, що наш народ переборе і сьогоднішні лиха.

Недавно відбувся VII Світовий Конгрес Українців, котрий обрав нові керівні органи СКУ та прийняв нові рішення та резолюції. СКУ вважає себе захисником та представником світового українства, готовий заступати наші національні інтереси на світових форумах та перед урядами світу. Ми впевнені, що в єдності — сила нашого народу, та що минулі роки лихоліття не повернуться. Ґарантом цього є демократична українська держава та вагома сила 20-мільйонного українського населення поза межами батьківщини.

Відзначаючи недавно найбільшу трагедію нашого народу в 1932-33 роках внаслідок Великого голоду, застосованого проти наших братів та сестер окупантом та його сатрапами і яничарами, СКУ прагне до того, щоб світове українство добре зрозуміло значення своєї історії та велич непоборимости духа нашого народу, якого навіть найважчі знущання не зуміли знищити. Василь Симоненко заявив, що „народ мій є, народ мій завжди буде, ніхто не перекреслить мій народ". Ми приймаємо слова поета як дороговказ нашої дії. В цей час торжества народження нашого спасителя Ісуса Христа та з надіями Нового Року ми заявляємо про свою глибоку відданість цьому дороговказові. Ми молимо новонароджене Дитя, як і Його Пречисту Матір і надалі бути нашими покровителями.

Господня благодать, яка тримала наш народ у своїх обіймах впродовж тисячоліття, уможливила його відродження. Постала наша держава. В цей святковий час ми зокрема згадуємо цю благодать та дякуємо Господеві за Його піклування. З кожним новим роком наш народ кріпшає, набирає сили та наснаги. Власне ця віра у Господню справедливість та благодать тримала і тримає наш народ на дусі. Поновне торжество Різдва Христового дає нам надію на краще майбуття.

Христос Родився! Славім Його!

ДАР ЖИТТЯ, ДАР ВІРИ, ДАР СВОБОДИ

Олександр Дикий,
Керівник Всесвітньої служби Радіо України

Слава Ісусу Христу! „Небо і земля нині торжествують, бо Христос родився!" Ці слова нині звучать в усіх містах і селах нашої славної України, у кожній оселі, у кожному серці людському.

Українська держава — незалежна, соборна, самостійна — вступила у 8-й рік свого існування як демократична країна, яка всупереч усім консервативним силам, яких немало на нашій землі, активно реформується, веде миролюбну, зважену зовнішню політику і цим здобуває собі все більшого авторитету серед міжнародної спільноти. Сьогодні Україна переживає нелегкі часи, особливо на економічному відтинку. Консервативні сили всередині держави знову тягнуть Україну до різних союзів, нових імперій. Але свідомі, патріотичні сили стояли і стоять на позиціях української державности, незалежности, волі і свободи. Дай, Боже, їм єдности і мудрости!

То ж свято Різдва Христового і Нового року приходить до нас, аби піднести дух і віру, нашу віру в український народ, в даровану Господом велику силу — оновлюватися, будувати нашу державу за християнськими законами.

Радіймо, що Бог змилувався над нами в історії, даючи нам благодать єднання! Радіймо, що тепер вольними устами сповідуємо в нашій Україні рідну віру, що можемо будувати і відбудовувати свої поруйновані святині, звертатися до Господа своєю мовою, шанувати свої обряди і звичаї. Бо ми маємо свою незалежну державу!

Нехай же буде щасливим це свято Різдва Христового для усіх Вас, для всього українського народу в Україні і по всьому світі розсипаному. Сідаймо ж до Святої Вечері, прославляймо Бога і нашу рідну неньку-Україну.

Здоровлю Вас з Різдвом Христовим і Новим роком!

Нехай Благодать Різдва Христового, мир, радість, любов, єднання, здоров'я і благополуччя, небесні ласки і щедроти будуть з усіма нами, українцями — повсякчасно! А слово, пісня Всесвітньої служби Радіо України завжди об'єднують нас навколо нашої дорогої України!

Христос Рождається!
Славімо Його!

Лазаренко...

(Закінчення зі стор. 1)

через Польщу. Проти Лазаренка порушено дві кримінальні справи — у Швайцарії і в Україні. Навряд чи Україна, зазначалося на прес-конференції, допоможе Швайцарії, якщо Лазаренко відмовиться приїхати на виклик женевського суду, оскільки Лазаренко має депутатську недоторканість. Раніше адвокат Лазаренка переконував, що особа, яка внесла заставу для його звільнення, зробила це під обіцянку екс-прем'єра приїхати на виклик суду.

Член фракції "Громади" у Верховній Раді Віктор Омеліч повідомив, що самопочуття Павла Лазаренка не дуже добре, але він має намір виступити у Верховній Раді з інформацією про своє затримання в Швайцарії.

Павло Лазаренко виступив у Верховній Раді. Він, зокрема, сказав, що проти нього було висунуто 21 звинувачення. 19 спростовано у перші ж дні слідства. 2 звинувачення перебувають у стадії розгляду. Павло Лазаренко категорично заявив: "Я не порушував жодного закону Швайцарської конфедерації, а за двома звинуваченнями все з'ясується через 3-4 місяці, після суду". Щодо подвійного громадянства Лазаренко сказав: "Я ніколи не був громадянином Панами, а був і залишаюся громадянином України".

Щодо заяви на вчорашній прес-конференції Генерального прокурора України Михайла Потебенька про направлене ним до Верховної Ради подання про позбавлення Павла Лазаренка депутатської недоторканости, Лазаренко стверджує, що подання він не бачив.

Коментуючи виступ Павла Лазаренка у Верховній Раді, начальник консульського управління Міністерства закордонних справ Віктор Кирик спростував звинувачення Лазаренка на адресу його відомства та всього Міністерства у бездіяльності. Зокрема, Лазаренко заявив, що Міністерство не займалося захистом його прав, не надало йому можливости зустрітися з українським консулом. На це Віктор Кирик висловив готовність документально підтвердити, що посольство України в Швайцарії, починаючи з першого дня затримання в цій країні нашого громадянина, активно включилося у роботу щодо з'ясування всіх обставин затримання. Посольство почало з письмового звертання у вигляді ноти до Департаменту закордонних справ, юстиції і поліції Швайцарії, і продовжувало виконувати свою функцію захисту інтересів українського громадянина аж до моменту його повернення.

Сам Павло Лазаренко погодився зустрітися з українським консулом лише 16 грудня, і ця зустріч відбулася 17 грудня в присутності Віктора Кирика, який, з урахуванням неординарности справи, особисто з 14 по18 грудня перебував у Швайцарії.

Як зазначив Віктор Кирик, Павло Лазаренко звинуватив МЗС у протидії в отриманні ним швайцарської візи. За словами головного консула України, до них такого звертання не надходило, "така заява є спробою дезінформувати найвищий законодавчий орган України та українську громадськість".

На прес-конференції 22 грудня народний депутат України, лідер партії "Громада" Павло Лазаренко сказав, що вважає інформацію про нього українських засобів масової інформації упередженою.

За його словами, з 21 обвинувачення, які було пред'явлено йому женевським судом, 19 остаточно спростовані адвокатами Лазаренка. Щодо двох інших - купівлі Кабінетом Міністрів України швейцарських будинків та продукції заводу "Криворіжсталь" фірмою "СОМАЛІ" для подальшого збуту за кордоном — адвокати збирають докази про непричетність Лазаренка. Він наголосив, що до матеріялів адвокатів долучена також інформація Ради Европи про стан демократії в Україні та боротьбу з опозицією. "Лазаренко не потрібен напередодні президентських виборів", — сказав він і підкреслив, що його можуть знищити фізично.

Що ж до питання про пашпорт Панами, то Лазаренко відповів так: "Я був і залишаюсь громадянином України. Панамське посвідчення" було видане "громадянину України Павлу Лазаренку". Я його отримав у 1994 році. В Києві є десятки контор, які за не надто великі кошти надавали такі послуги. Я усвідомлюю, що, можливо, зробив це недобре".

"Лазаренко, на жаль, не ангел, і це чесно. Але все це аж ніяк не порівнюване з оточенням сьогоднішнього Президента", — сказав П. Лазаренко. Він вважає, що об'єктивний розгляд подання заступника генерального прокурора у Верховній Раді можливий за єдиної умови - якщо парламент прийме законопроект про незалежного прокурора.

(За матеріялами УНІАН та УНІАР).

Привітання губернатора Дж. Патакі

Губернатор стейту Ню Йорк Джордж Патакі з родиною.

Дорогі друзі!

З великим задоволенням пересилаю ці святочні побажання українсько-американській громаді. Ця святочна пора уможливлює нашим родинам оновити їхні вікові традиції, зміцнити зв'язки, котрі їх об'єднують, і призадуматись над важливістю цієї акції ділитися та обдаровувати інших.

У цю вийняткову пору року родини, приятелі та громади дякують за дотеперішні ласки та прохають про мир і благополуччя у новому році. Як губернатор і внук імігрантів, я вповні розумію зусилля наших громадян, спрямовані на оновлення їхніх основних вартостей, котрі приносять особливе значіння в їхнє життя та в ідеали, що їх спільно визнаємо як американці. Бажання українсько-американської громади просувати вперед і зміцнювати ці цілі заслуговують на найвищі захоплення і похвалу.

Наші релігійні установи є дороговказами для віруючих і основами, на котрих зростають, міцніють і багатіють родини і громади. Вони це своє завдання виконують впродовж цілого року, а зокрема у святочну пору, коли відграють преважливу ролю в наших громадах в цю пору оновлення та відродження. Їхні вчення доходять до людей доброї волі по всіх усюдах і пригадують їм не забувати обездолених і тих найбільш вразливих членів нашої людської родини в цю святочну пору обдаровувань.

Від мене та моєї рідні прийміть найкращі побажання радісних Свят.

Щиро ваш,
Джордж Е. Патакі

Україна засудила...

(Закінчення зі стор. 1)

В Україні висловлюють жаль з приводу жертв завданих ударів і стурбованість щодо безпеки міжнародних експертів, які продовжують перебувати на території Іраку. До МЗС запрошені посли США та Великої Британії в України. Тривають консультації з країнами-членами Ради Безпеки та іншими державами ООН стосовно дій для врегулювання ситуації навколо Іраку.

Голова Верховної Ради Олександер Ткаченко сказав з приводу подій в Іраку: „Коли серед ночі наносять удар по людях, котрі сплять, хіба це демократія? Це варварство, якщо не сказати більше". А перший заступник голови парляментського комітету в закордонних справах Іван Заєць (Народний Рух України) зауважив, що треба шукати шляхів вирішення цієї проблеми мирним шляхом, тому що ескаляція подій може зруйнувати мир і стабільність у світі.

У Москві ліві і комуністичні сили своєрідно зреагували на збройну акцію США проти Іраку. Лідер Комуністичної партії Геннадій Зюганов сказав, що дії США не обгрунтовані ніякими договорами і привели до того, що Росія може вважати себе вільною від всіх міжнародних обов'язків з бойкоту тієї чи іншої країни (Югославії, Ірака тощо). Говорити зараз про ратифікацію договору СНВ-2 „просто бессмысленно", додав він. Він також вважає, що американські бомбардування Іраку можуть відобразитися на російському бюджеті. За словами Г. Зюганова, КПРФ вимагатиме максимального зростання видатків на національну оборону.

У Києві кілька десятків представників лівих сил пікетували американську амбасаду. Пікетники вимагали зустрічі з американським послом та припинення бомбардування Іраку. Представники лівих молодіжних організацій запалили перед посольством паперову ракету - символ імперіялізму.

Американці й світ...

(Закінчення зі стор. 1)

Клінтона в чотирьох точках порушення закону та вирішила віддати справу до голосування Палаті Репрезентантів. У середу, 16 грудня, Президент наказує летунським збройним силам ЗСА, розташованим в околиці Перської затоки та на кораблях- літаконосцях, розпочати бомбардування військових об'єктів і підприємств зброї в Іраку.Напад тривав впродовж чотирьох днів. У четвер, 17 грудня, конгресмен Роберт Лівінгстон несподівано зізнається перед своїми колегами у Палаті Репрезентантів, що він мав позашлюбні афери, а ще через два дні після цього повідомляє, що резигнує з пропонованого йому становища спікера Палати Репрезентантів, а відтак за півроку взагалі залишає Конґрес. На його місце республіканці відразу запропонували досі маловідомого конґресмена Денніса Гестерта з Ілліной, котрому прийдеться гоїти партійні рани у Палаті Репрезентантів, пов'язані з голосуванням у справі Президента. У суботу, 19 грудня, Палата Репрезентантів голосуванням підтверджує пропозицію Юридичної комісії та засуджує незаконні вчинки Вілліяма Джефферсона Клінтона, 42-го Президента ЗСА. Наступний крок, — це судова розправа в Сенаті, котра буде другою з черги такою розправою в 209-літній історії Республіки. Б. Клінтон буде єдиним обраним президентом, судовий процес якого проходитиме в Сенаті. Ендрю Джонсона звинувачено і виправдано в 1868 році, однак він був вибраний віцепрезидентом, а становище Президента зайняв після вбивства Президента Абрагама Лінкольна.

Сенатор Трент Лотт з Міссіссіпі, провідник сенатської більшости, заявив після голосування, що сенатори „будуть готовими виконати їхнє конституційне зобов'язання".

Приголомшені цими подіями американці в основному ніяк не можуть збагнути, що все це відбувається в їхній країні, а вони особисто є свідками цих політично-партійних порахунків. Деякі погоджуються з рішенням республіканців, підкреслюючи, що Президент не може бути понад Законом. Інші уважають, що Президент повинен зрезиґнувати, щоб позбавити країну з подальших страждань. Одначе в Ню Йорку, Сієтлі, Бостоні, Лос Анджелесі, Чікаго, Маямі, Гюстоні та інших містах країни, у розмовах з журналістами засобів масової інформації, як стверджує газета „Ню Йорк Таймс", більшість людей хоч і обурені необдуманою поведінкою Президента, все ж таки є проти його засудження та усунення зі становища Президента, називаючи цей процес „надто суворим" і, правдоподібно, шкідливим для країни.

Знайти вихід з цієї важкої ситуації — урівноважену та водночас справедливу розв'язку — залишається Сенатові, що буде дуже важко здійснити в цій політично напруженій атмосфері Вашінгтону. Все ж таки адвокати Білого Дому — оборонці Президента — повинні спільно з керівництвом Сенату шукати відповідного та об'єктивного закінчення. Тут одначе також і сам Президент мусить допомогти, а не вперто захищатися леґальністю свого поступовання, бо це тільки посилить намагання республіканців примусити його зрезиґнувати. Згідно з правилами Сенату, 45 демократичних членів потребують тільки 6 республіканських голосів для того, щоб мати звичайну більшість, яка могла б відкласти цей судовий процес в Сенаті та відкрити шлях для схвалення тільки резолюції осуду. Однак, як зазначає „Ню Йорк Таймс", потрібні голоси не можна придбати, якщо Билл Клінтон і далі вводитиме людей в оману.

Х.В.- Ференцевич

СТОРІНКА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

Звіт Контрольної Комісії Українського Народного Союзу

В період 4-6 листопада 1998 року, Контрольна Комісія, згідно з статутом УНС, перевірила діловий стан Українського Народного Союзу від 1 січня до 30 вересня 1998 року. Попередня Контрольна Комісія здійснила останню перевірку в період 23-27 березня 1998 року.

Обсяг праці Контрольної Комісії полягав у перевірці виконання рішень 34-ої Конвенції УНС, веденні справ Фінансового й Рекордового відділів, видання Українського Тижневика й „Свободи" та господарського стану відпочинкової оселі УНС Союзівка. В результаті здійснення перевірки Контрольна Комісія повідомляє слідуюче:

1. Виконання Резолюцій 34-ої Конвенції УНС

34-та звичайна Конвенція УНС відбулась від 15 до 19 травня 1998 року в Торонто, Канада. Делегати Конвенції прийняли ряд важливих рішень в формі резолюцій, переданих для здійснення Головному Урядові й Екзекутиві УНС. На 30 вересня 1998 року стан виконання резолюцій 34-ої Конвенції був такий:

— Перехід українського щоденника „Свобода" на тижневик здійснено з датою 1 липня 1998 року.

— Сезон на Союзівці на 1999 рік буде вкорочений до 8 місяців. Резолюція Конвенції постановила, щоб сезон 1999 року тривав тільки від 1 червня до 15 вересня — з метою обмеження втрат. Екзекутива УНС пояснила, що, маючи достатню кількість замовлень на проведення весільних прийнять та інших заходів в 1999 році для надмірного покриття необхідних оперативних витрат на Союзівці, було вирішено продовжити сезон поза періодом, встановленим резолюцією Конвенції.

— Екзекутива УНС підписала контракт з фірмою Scott, Otten, Monroe & Werdann, L. L.C. для професійної перевірки ділової ділянки ведення справ УНС. Згідно з відповідною резолюцією Конвенції, ця фірма також здійснить аналізу прибутків та витрат УНС й надасть рекомендації щодо можливих заходів, спрямованих на покращання фінансового стану УНС.

— Екзекутива УНС, згідно з відповідною резолюцією Конвенції, здійснила переговори зі скульптором Л. Молодожанином щодо виготовлення ним погруддя-пам'ятника Їх Святости Патріярха Мстислава. Цей пам'ятник може бути споруджений на Союзівці в час, коли будуть придбані необхідні для цього фонди в сумі 15,000 дол.

— Згідно з відповідною резолюцією, усі делегати 34-ої Конвенції добровільно вплатили по 25 дол. до Української Народної Фундації при УНС.

— В справі злук союзів: делегати 34-ої Конвенції УНС проголосували за злуку УНС з Українським Братським Союзом. Чергова Конвенція Українського Братського Союзу, котра відбулась незабаром після 34-ої Конвенції УНС, винесла рішення відкинути запропоновану злуку. Українська Народна Поміч прийняла рішення про злуку з УНСоюзом. Делеґати 34-ої Конвенції УНС проголосували за запропоновану злуку УНС з УНП. Екзекутива УНС офіційно повідомила Забезпеченевий Уряд стейту Ню Джерзі про намір злучитись з УНП й подала прохання на відповідний дозвіл. Щоб задовільнити вимоги Забезпеченого Уряду щодо надання такого дозволу, Екзекутива УНСоюзу виготовила і представила необхідні фінансові проєкції на наступних 5 років, окремо від УНС й УНП, як також разом після їхньої злуки. УНС очікує від Забезпеченевого Уряду Ню Джерзі остаточного рішення в справі злуки УНС з УНП.

2. Фінансовий Відділ УНС

За перших 9 місяців звітового періоду 1998 року фінансовий дефіцит УНС становив 876,000 дол. Слід зауважити, що в порівнянні з фінансовим станом УНС за перших 9 місяців минулого року, цей дефіцит є менший на 560,000 дол., ніж він був в 1997 році. Це є досить позитивне свідчення про здійснення Екзекутивою УНС заходів, спрямованих на зменшення дефіциту й намагання збалансувати бюджет. Згідно з фінансовими проєкціями касира УНС Стефана Качарая, бюджет буде збалансовано в 2000 році, якщо рекомендовані для цього заходи будуть виконані та бюджетні передбачення відповідатимуть дійсності.

Контрольна Комісія одноголосно підтримує заходи Екзекутиви, спрямовані на збільшення фінансових приходів та, головно й найбільш здійснимо, на зменшення коштів адміністрації головної канцелярії. Теперішній фінансовий стан УНС диктує необхідність досягнути бзалянсу в бюджеті й припинення подальшого черпання з резерви в наступних двох роках.

Екзекутива УНС повідомила, що в новому будинку більшість площі вже винайомлено. Решту площі буде винайомлено з кінцем березня 1999 року. В додаток до цього, згідно з бюджетом УНС на 1999 рік, площа головного бюра буде зменшена на 10,000 кв. ст., які теж будуть винаймлені в наступному році.

Від часу продажу будинку УНС в Джерзі Сиґі сума 400,000 дол. з ціни будинку була затримана в спеціяльній резерві, й надалі залишається невиплаченою. Ця резерва була затримана через вимоги купця будинку до УНС, щоб визначити, чи друкарня УНС спричинила забрудненню навколишнього середовища через вжиток хемічних речовин в процесі друку. Детальна аналіза ґрунту під будинком і довкола повинна бути проведена фірмою, котра має ліцензію від стейту Ню Джерзі й висліди аналізи підлягають нормам, встановленим Департаментом Охорони Навколишнього Середовища стейту Ню Джерзі. Кошти проведення аналізи виплачуються з вищезгаданої резерви й решта грошей буде повернено до УНС після завершення аналізи й виконання результатних умов. Ці гроші заморожені в резерві, однак заробляють банкові відсотки.

Як було повідомлено на 34-ій Конвенції, УНС на той час був пов'язаний з двома судовими справами. Від часу Конвенції обидві справи були завершені. Інших або нових судових справ не виявлено.

3. „Свобода" і Український Тижневик

З кінцем вересня 1998 року, кількість передплатників „Свободи" становила 7,441, кількість передплатників Українського Тижневика становила 7,037. В порівнянні з кінцем 1997 року, число передплатників зменшилось для „Свободи" на 246, для Українського Тижневика на 161. Слід зауважити, що протягом 3-го кварталу 1998 року, тобто від коли „Свобода" стала тижневиком, число передплатників почало зростати.

Редакції обох видань та адміністрація розробили і активно впроваджують плян заходів, спрямованих на стримання спаду числа передплатників, покращання змісту газет та придбання нових передплатників. Внаслідок цих заходів, як також переходу „Свободи" з щоденника на тижневик, дефіцит обох видань за 1998 рік буде знижено до 300,000 дол. а в 1999 році до 100,000 дол. Передбачається, що протягом наступних 2-3 років бюджет обох видань перетвориться з дефіцитового на прибутковий.

З кінцем червня 1998 року відійшов на пенсію головний редактор „Свободи" З. Снилик. З початком вересня 1998 року на посаду головного редактора „Свободи" прийнято Раїсу Галешко. Друкарню УНС було продано у квітні 1998 року.

4. Організаційний Відділ

У звітовому періоді від 1 січня до 30 вересня ц. р. придбано 574 нових членів, забезпечених на загальну суму 8,649,533 дол. У цьому самому часі 1997 року було придбано 644 нових членів, забезпечених на загальну суму 18,853,737 дол.

Перевіряючи працю професійних організаторів УНС, то, згідно зі статистичними даними, дев'ять професійних організаторів Америки в звітовому часі придбали 74 членів, забезпечених на суму 1,677,446 дол., дев'ять канадських організаторів в тому часі придбали 53 нових членів, забезпечених на суму 3,274,087 дол.

У звітовому періоді 13 відділів УНС змінили своїх секретарів, також 4 відділи УНС були злучені з іншими відділами, з причини браку нових секретарів.

Щоб покращити рівень послуг та задовільнити технічні вимоги переходу до року 2000, УНС придбав нову комп'ютерну систему, котра буде впроваджена від 1 січня 1999 року.

Звітуючи про працю професійних організаторів в Канаді, слід згадати, що директор вишколу продажу союзового забезпечення Роберт Кук й надалі продовжує свою працю згідно з контрактом. Контрольна Комісія повторно рекомендує зачинити бюро УНС в Торонто й зліквідувати контракт з Р. Куком.

Контрольна Комісія апелює не лише до членів УНС, але й до всієї української патріотичної громади стати читачами тижневика „Свобода" за ціну 77 центів на тиждень. Контрольна Комісія також апелює до молодої ґенерації, молодих подруж та професіоналістів стати передплатниками Українського Тижневика, якого оцінюють як найкращу англомовну етнічну газету Північної Америки.

Контрольна Комісія закликає Управи округ та відділів подбати, щоб усі союзові відділи мали придбаних нових членів до кінця року. Контрольна Комісія пригадує делегатам 34-ої Конвенції, що у відповідь на апель-заклик предсідника УНС Уляни Дячук, делегати, вставши, запевнили її, що до кінця придбають по 10 нових членів. Тож виконаймо це дане запевнення.

За Контрольну Комісію:
Василь Пастушок, голова Комісії,
Степан Гавриш, заступник голови Комісії,
д-р Олександер Серафин, секретар Комісії,
Ярослав Завійський, член Комісії,
Мирон Ґрох, член Комісії.

НАЙКРАЩИЙ ОРГАНІЗАТОР

Андрій Скиба

Радний УНС Андрій Скиба та секретар Відділу 399 від квітня 1997 року, придбав у листопаді ц. р. до свого Відділу 10 нових членів, забезпечених на суму 187,000 дол. А. Скиба є активний в колі нових іміґрантів, так званої 4-ої хвилі. Він допомагає їм і старається їх згуртувати. Є головою УАКРади на Іллиной, активний в організації ОДУМ, в хорі Української Православної Церкви св.Софії. Щиро вітаємо Андрія Скибу з визначними успіхами!

ОРГАНІЗАЦІЙНІ ЗДОБУТКИ ЗА ЛИСТОПАД

У листопаді ц.р. до УНСоюзу приєднано 62 нових членів, забезпечених на загальну суму 675,224 дол. До організаційної праці включилися: двадцять шість секретарів, п'ять відділових організаторів і чотири професійні продавці. Найбільше число нових членів здобув радний УНС Андрій Скиба, секретар В. 399 — 10 нових членів, на суму 187,000 дол. Контролер УНС Ярослав Завійський, секретар В. 155, зорганізував три члени на суму 30,000 дол. По два члени приєднали радні УНС: Текля Мороз, секр. В. 465 — на суму 6,000 дол., Євген Остиславський, секр. В. 234 — 25,000 дол., Андрій Воробець, секр. В. 76 — 16,224 дол. Секретарі: Михайло Турко, Відд. 63 — 10,000 дол., Петро Залуга, В. 183 — 13,000 дол.

Двадцять три секретарі і відділові організатори здобули по одному членові.

За одинадцять місяців ц.р. першуном поміж всіми відділовими організаторами є радний УНС Євген Остиславський, секретар В. 234 — приєднав 34 члени на суму 737,455 дол., друге місце зайняв радний Андрій Скиба, секр. В. 399 — 28 членів на суму 441,000 дол. і третє місце радний Андрій Воробець, секр. В. 76 — 21 членів на суму 283,795 дол.

Найбільш популярними родами забезпечень у листопаді були: термінові поліси — продано 19, кляса W — 13, кляса P-20 — 9, універсальних грамот (UL) — 6 і вивінувальних грамот E-18, E-20, E-65 — продано 14.

Загальна сума річних вкладок у листопаді виносила 15,678.37 дол. Річна організаційна квота, 1250 нових членів, назначена Округам на 1998 рік була виконана на 58 відсотків. Три Округи: Вунсакет, Північного Ню Джерзі і Бостон виконали свої квоти на 110, 109 і 100 відсотків. Округи Олбані і Коннектикат — 89 і 80 відсотків.

Рік 1998 добігає до кінця. Надіємося, що грудень буде дуже успішним. Всім нашим організаторам дякуємо за їх труд і просимо не тратити запалу до дальшої праці.

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

III КОНҐРЕС СВІТОВОЇ ЛІҐИ УКРАЇНСЬКИХ ПОЛІТВ'ЯЗНІВ

Молоді продовжать святу справу батьків

По Другій світовій війні українські політичні в'язні, що пережили німецькі тюрми та концтабори, заснували в Европі Лігу. Її ціллю була не тільки харитативна діяльність, але передусім — оборона доброго імени нашого народу та його боротьби за національне визволення.

Понад півсторіччя своєї діяльности Ліґа спростовувала наклепи на наш нарід і на боротьбу українських патріотів у рядах нескореної УПА. Ліґа подала світові неспростовні докази, що наш народ не тільки не співпрацював з окупантами України, але протиставив їм збройний опір, захищаючи свою землю, свій народ та свою правду.

Невтомними стараннями Ліґи поставлено плити й пам'ятники жертвам нацизму, а в музеях увічнено нашу присутність серед інших народів в німецьких тюрмах і таборах смерти. Видано безліч розвідок, споминів, статтей та книг, що документують нашу історію тих часів.

На жаль, не все заплановане вдалось здійснити, тим більше, що життя ставить перед нами усе нові завдання. А сил у нас, старших, щораз менше. Вмирають люди, а з ними часто вмирають і установи, організації, ідеї, ідеологія та все інше. Проте є діла й почини, що їм не слід зійти в небуття. Звичайно серед багатьох народів, з відходом поколінь, держава перебирає опіку над могилами, пам'ятниками, музеями тощо, і боронить власну історію від наклепів та фальшивого інтерпретування недругами й ворогами. У нас — виїняткова ситуація. Довголітня неволя випалила своє тавро в українській душі та в національній свідомості. Пройдуть ще роки, заки лідери сучасної України зрозуміють високу істину нашої визвольної боротьби. Щойно тоді смолоскип нашої історії палатиме для всіх людей України однаковим сяйвом, і щойно тоді, може, й настане час, що існування нашої Ліґи та інших подібних установ не буде необхідним.

Покищо ж ми не маємо права залишити наші завдання незакінченими. Але кому передати з наших старіючих рук естафету? Це питання з року в рік тривожило Управу Ліґи. Різні думки та проєкти бралися до уваги. Виринула ідея звернутися до молоді, зокрема до синів та доньок колишніх політв'язнів: чи не були б вони готові та охочі діло своїх батьків повести у XXI століття?

Дискусії та консультації привели до рішення запросити молодь на Третій конґрес Ліґи, щоб обміркувати з нею згадані питання. Другу сесію конґресу було віддано в руки молодих. В панелі взяло участь шість дітей колишніх в'язнів. Всі вони, без виїнятку, готові взяти на себе важливі обов'язки товариства, зокрема його зовнішню діяльність. Наприклад, Оксана Башук-Гепбирн, Роман Процик та Уляна Климишин подали конструктивні пропозиції в тому напрямі. Люба Лагола, Ліда Еліяшевська-Реплянська, Лариса Марунчак підтримали ті думки. Після з'їзду зголосилися ще й інші.

Виникло, одначе, питання: в якій формі та під якою назвою товариства юридично уможливити в управі організації присутність молодих, що не були в'язнями? Була пропозиція змінити назву Ліґи на Меморіял Українських Політичних В'язнів, чи Меморіяльний Фонд Українських Політичних В'язнів, що давало б можливість членства і в'язням, і дітям (родинам), і всім іншим зацікавленим особам. Проте деякі делеґати уважали це передчасним. Прийнято пропозицію Оксани Башук-Гепбирн, щоб до сучасної назви Ліґи додати слова: „... і їхніх нащадків", цебто назва відтепер звучатиме так: „Світова Ліґа Українських Політичних В'язнів і Їхніх Нащадків". Новообраній Управі доручено внести відповідні зміни в статуті й надано право кооптації молодих.

Ніде правди діти, багатоманітна програма конґресу не дала можливости докладніше обміркувати це, чи не найважливіше, завдання. Але все таки зроблено крок вперед, а дальший успіх активної участи молоді в наших рядах залежатиме від такту, розуму й відповідальности нової Управи. Щасти їй Боже!

Леонід Мостович,
голова Панелю Молодих
Оля Ласка,
заступник голови

Від Шевченка до Стуса

Студенти і професори Кензаського університету в Лоренсі, українці з Кензас Сіти і Топіка побували на лекції професора російських та українських студій Університету стейту Пенсильвенія Михайла Найдана "Новаторство в сучасній українській культурі і літературі". Її спонсорував Меморіяльний фонд ім. Марії Палій. Зустріч відкрила директор Відділу російських і східньоевропейських студій проф. Марія Карлсон.

Професор Михайло Найдан, відомий літературознавець і перекладач (на знимку), розповів про розвиток українського письменства від Шевченка до Стуса.

Михайло Палій

ВІДЗНАЧЕННЯ ПРОФЕСІОНАЛІСТА

"Українець 1998 року"

Українське Технологічне Товариство у Піттсбурзі вшанувало як „Українця 1998 Року" д-ра Любомира Т. Романкова, якого представив на 29-ім річнім бенкеті голова товариства Ч. Костецький.

Марта П. Фарлі і М. Корчинський розповіли про світової ваги наукові досягнення д-ра Романкова — дослідника у лябораторії комп'ютерної фірми "IBM". Як винахідник мікроголовок для записування інформації, він збільшив спроможність комп'ютерів майже у десять тисяч разів.

Поряд із досягненнями професійної праці, д-р Романків приділяє багато уваги розбудові Пласту. Його вибрано на пост Начального Пластуна.

Почесну Грамоту, у мистецькому виконанні Катерини Бойкович, вручили д-ру Романкові Ч. Костецький та секретарка товариства Д. Валенчок. Приймаючи відзначення, д-р Романків підсумував свій вклад у комп'ютерну технологію. Річна продукція восьми мільйонів мікроголовок основана повністю на його винаходах. Завдяки ним стали можливими ручні комп'ютери, нові відео- та фотокамери...

У громадській сфері д-р Романків працює над відродженням Пласту в Україні для виховання нових громадян, провідників державного, професійного та громадського життя.

На бенкеті відновлено звичай презентації дебютанток, яких представила Люба Глутковська. Ними стали У. Панчишин, Н. А. Райнгарт та Л. Тяла із партнерами. Це — С. Галущак, Р. Речек і О. Н. Конецький.

Михайло Корчинський

Д-р Любомир Т. Романків з членами Управи Українського Технологічного Товариства в Піттсбурзі.

Визнання для Ганни Нагірної

5 серпня ц.р. Рада опікунів Массачусетського університету в Амгерсті схвалила призначення Ганни Нагірної професором відділу фінансів і управління виробництвом в Школі менаджменту імені Айзенберга. Цю посаду підтримано 750,000 дол. з фонду Джана Ф. Сміта Молодшого, колишнього вихованця, голови компанії Дженерал Моторс, в пам'ять про його батька, випускника 1929 року Стокбриджської сільсько-господарчої школи Массачусетського університету.

Декан Школи управління Томас О.Брайан сказав, що призначення Нагірної є важливою віхою для школи. „Ця перша меморіяльна професорська посада, надана школі, щоб допомогти нам винагородити і зберегти найкращих викладачів нашої школи", — сказав О'Брайан. Він відзначив, що кандидатура Нагірної була найкращим вибором завдяки її високим академічним досягненням в університеті.

Нагірна працює в університеті з 1983 року і є міжнародно знаним вченим, чиї роботи включають створення моделей комп'ютерних сіток для великомасштабних фінансових, транспортових і реґіональних економічних систем. Вона є співавтором книги „Фінансові системи: статика та динаміка", яка притягла до себе значну увагу серед спеціялістів на Волл-стріт.

У 1996 році Ганна Нагірна отримала запрошення на працю гостьового професора на сім місяців у Королівському Інституті технології в Стокгольмі, Швеція, де вона викладала і займалася дослідчою працею в галузі теорії транспортних систем. Вона також працювала з президентом інституту Джан Карлссон над питанням збільшення ролі жінок в галузах освіти і досліджень у Швеції. В 1986 році Нагірна отримала звання „Видатного молодого дослідника" Університету Умеа, що також в Швеції, і нагороду імені Еріка Кемпе, яка є однією з найвищих шведських нагород, другою за значенням після Нобелівської.

Нагірна також отримала 250,000 дол. як нагороду для викладачів-жінок від Національної Наукової Фундації в 1991 році. Вона була однією з 25-ти жінок у ЗСА, яка отримала ґрант на дослідження для професорів-жінок від Національної Наукової Фундації в 1988 році. Цей ґрант у розмірі 138,828 дол. був використаний на наукові дослідження протягом року в Массачусетському інституті технології. Нагірна також одержала нагороду від Національної Асоціяції Жінок як видатний молодий науковець в 1987 році.

Н. Г.
Массачусетський університет
в Амгерсті.

Різдво на Гуцульщині

Я. Мартинюк

В глибоко втятих долинах рік Черемошу і Пруту живе горде плем'я гуцулів, що найдовше з усіх племен України заховало свою первобутність та донесло до наших часів ту просту, але глибоку культуру наших предків.

Тисячолітні події впливали на оформлення культури в інших світах. А тут доходив лише їх відгомін і мало вплинув на здеформовання первісного. І християнізм став тільки другим віруванням, побіч старої предківської віри. Побіч прийнятих церковних молитов кожний гуцул до нинішних часів уживає (цілком підсвідомо) цих самих зворотів і заклять, яких вживали старі предки-погани. Старі звичаї так переплелись з християнською вірою, що гуцул часто переконаний, начебто цього вимагає від нього віра, і він сповняє все точно, як колись поганський жрець навчав. В цьому пробивається лише велика прив'язаність до свого рідного і пошана до минулого, яке творилось досвідом багатьох поколінь.

Найкраще доховались старі звичаї святкування Різдва Христового. В них віддзеркалюється поетична душа гуцула, який кожній речі надає красу і зміст.

Перенесімся думкою далеко в ті сторони, де тепер зелені верхів'я Чорногори присипані пухким снігом, який іскриться мільйонами діямантів. Тихо тут і спокійно. Тут так, як у великому Божому храмі. Ти і Всевишній, ти і велич природи, що створив Він — Творець Неба і Землі. Загдім до отої ґражди на верху, де живуть Уршеджуки. Старий це рід на Ільці, та багатий. Послухаймо, що у них діється.

(Хлопець Василь грає на сопілці)

Жінка: *(далі –Ж.)* — Мой, Васи! А можебис так перестав грати на фуєрци, або забирайси в другу хату. Але то уже!

Чоловік: *(далі –М.)* — Що ти, жинко, го вигонєєш? Та вин уже си й спрєтав. А шо вин тобі жававжєв? Шос ти си дуже задумала?

Ж.: — Ій, Юро! Та ти вже забув, що завтра свєтого Миколки. Я хочю з тобов поговорити про свєта. А слухай, шо мені тра купити. Купи пшениці на глогазу, цукру з пєть кіля, муки, але в тім склепі на ріни, знаєш, що коло бані, — там найбіліша. Купи перцю за жменю, перчици троха, бибкового листя за рукавицу, файний макортик, тай зо два горшки, але великі. Тай соли не забудь. Шє шо то треба? Агій! Була би забула. Та мені яку файну фустку, Юрочко любий, але файну, з квітами та в тороки довгі. Я ти злагодила великі бесаги і харчю на дорогу. Можеш завтра вирушєти.

Ч.: — Чєкай, чєкай! Та ти, Марі, натеркотала, що я забуду аж доїду у Косів. Я повєжу гудзи.

(Стара баба вмішується до розмови)

Баба: — Та ти, Марі, ше не усе сказала. А де ладан, а де свічечки, а паперу на смерічечку. Фустка то тобі в голові, а ладан...ге...ге...ге! Та єк засісти до свєтої вечерочки, єкби ладану не було. Агі!

По такій родинній нараді збирається ґазда в далеку дорогу, яка триває тиждень, а не раз і більше, в залежності, як далеко до підгірської місцевости, де він має робити закупи, та як відбуває дорогу. Найчастіше їде верхом на малому коникові, який, крім ґазди, несе на собі великі бербениці з бриндзою, або квасним молоком, т. зв. гуслєнку, та повні бесаги рахівок та ґарнців: з вурдою і маслом. Часто ще з боку до сідла причіпляє кілька баранячих скір, і це домашнє добро їде міняти за потрібні продукти і речі. Старається купити замовлені жінкою речі, але не забуває купити відповідної кількости фляшок горілки, без якої, подібно, як бабі без ладану, не могли б відбутися свята.

А тим часом по хатах звиваються жінки, чи, як кажуть на Гуцульщині, „челєдь", приготовляючись до свят. Кожна старається якнайскорiше випіхати сукно, з якого треба пошити до

(Закінчення на стор. 15)

ПОДІЇ В УКРАЇНІ ТРИВОЖАТЬ ДІЯСПОРУ

КОМУНІСТИ ПРАГНУТЬ РЕВАНШУ

В численних органах влади, зокрема в СБУ, МВС та інших таємно продовжують антидержавну діяльність прихильники або й члени партій комуно-соціялістів. Особливо активізувалися комуно-соціялісти цього року, зокрема в листопаді. І не лише в Україні, а й в Росії, Білорусі та інших країнах колишнього СССР. Вбивство Галини Старовойтової в Росії збіглося з порушенням кримінальної справи проти молодих патріотів у Львові. .

Комуністичний реванш — це не тільки втрата незалежности. Це знову масові репресії проти усіх, хто не поділяє їх погляди, людиноненависницьку ідеологію. А в пам'яті львів'ян ще свіжі спогади про страхітливі злочини більшовицьких катів, про закатованих земляків наших у тюрмах, на полі смерти — Дем'яновому Лазі, соляних шахтах Саліни, вбитих просто на вулицях сіл і міст післявоєнної Галичини. І тому зрозуміла реакція на спроби повернути криваве минуле..."

З листа до Президента України від письменника Ігоря Калинця, професора Степана Павлюка, народного художника України Миколи Андрущенка та інших науковців, письменників і мистців м.Львова (загалом 27 підписів).

Недавно я повернувся із двотижневої поїздки до Львова. І хоча в Україні буваю щороку, однак цьогорічна поїздка залишила у мене найсумніші враження. Дле мене стало цілком очевидним, що Україна нині будується не для українців. Із неї насильно виривають українську душу і вставляють чужу. На нашій отчій землі господарем стає чужий і кримінальний елемент. Наш народ у власній хаті заганяють в темний кут. За допомогою економічних важелів його знеможують, щоб не міг він звестись на ноги, щоб не мав сили протистояти ворожій діяльності.А "рідний" український уряд лише байдуже спостерігає, а в багатьох випадках і сприяє невтішній ситуації. Вороги привільно почуваються на нашій землі. Тому народ повністю розчарувався в уряді.

Державні чинники про справжню ситуацію в Україні не люблять відверто говорити. Тому зовні виглядає, що в державі ніби все в порядку. Але коли подивитись на Україну очима її народу, то становище там є далеко не рожевим. Доля України насправді починає тривожити все ширші кола української громадськости. Зовсім невизначеним залишається її майбутнє. Тому вважаю за свій моральний обов'язок про деякі найновіші події, які розгорнулися у Львові, якнайширше поінформувати діяспору. Тим більше, що про це мене просили представники громадськости. Діяспора з цього приводу повинна гідно зареагувати.

В цьому році ситуація в Україні надзвичайно ускладнилася. Особливо ускладнилася ситуація політична. І це насправді стривожило національно свідому верству населення. Червона чума, окрилена успіхом у виборах до Верховної Ради та при моральній і фінансовій підтримці своїх емісарів із найближчого зарубіжжя, повела шалений наступ на здобутки української революції. „П'ята колона" відкрито взялася за здійснення своєї програми, тобто за руйнування молодої Української держави і заведення в ній старих більшовицьких порядків. Природно, що такий розвиток подій викликає велике обурення і спротив в народі. Нерідко на вулицях виникають сутички. Як правило, вони спровоковуються „лівими" для того, щоб дестабілізувати в країні політичну ситуацію і дискредитувати саму державу. Комуністи у цьому, як відомо, є великими майстрами.

Одна із таких конфронтацій, спровокована комуністами в союзі з соціялістами, яка сталася у Львові, набирає тепер в Україні, і передусім в західньому її реґіоні, особливо широкого відголосу. Безпосередні події відбулися 7 листопада минулого року. Для комуністів цей день, як відомо, є особливо „величавим", бо він започаткував їхнє панування на одній шостій земної кулі. В Україні ж цей кривавий день проголошено Днем всенародної жалоби. Так ось, саме в той день народ зібрався біля пам'ятника І. Франка, щоб вшанувати пам'ять жертв червоного терору. Комуністам же для їх збіговиська місцевою владою було відведено місце на так званому Пагорбі Слави, який було створено в совєтські часи. Після проведення там відкритого антиукраїнського мітингу комуністи під своїми криваво-червоними прапорами і з антиукраїнськими гаслами вирушили до пам'ятника Франка. Правоохоронці чомусь не зупинили цього незаконного демаршу „лівих". Лише не підході до пам'ятника Каменяреві, де в той час відправлялася Панахида, їх зупинили самі люди. Навколо тих подій „ліві" відразу зчинили великий галас. І як наслідок, було розпочато судову справу. Але взялися судити не справжніх винуватців конфлікту, а патріотів, які стали на захист демократії та честі держави і самого Президента. Зокрема, на лаві підсудних опинилися аспірант Андрій Парубій та два студенти — Ігор Бень та Андрій Шептицький.

16 листопада цього року було розпочато судове переслухання в Галицькому районному суді м. Львова. В той день понад 6 тисяч людей, серед яких більшість студенти, прийшли до пам'ятника Т. Шевченка з вимогою припинити політичне судилище над патріотами, а розпочату судову справу скерувати проти справжніх винуватців подій — комуністів і соціялістів. Тоді ж започаткував роботу Комітет оборони підсудних. Його головою було обрано депутата Верховної Ради України Олега Тягнибоку.

Однак на вимогу комуністичного лобі, зокрема під тиском П. Симоненка та соціялістів О. Мороза і А. Матвієнка, Верховний суд, всупереч Конституції та судовому законодавству України, несподівано вилучає уже розпочату судову справу з Галицького районного суду м. Львова з тим, щоб продовжити її в іншому місті. Це було зроблено для того, щоб скерувати суд в бажане комуністам русло.

З приводу цих незаконних дій Верховного суду новостворений Комітет підготував цілий ряд петицій, а також зорганізував 29 листопада загальногромадське віче. Незважаючи на пронизливий холод (в Україні уже справжня зима) зібралось чимало люду. На цьому мітингу пощастило побувати й мені. Численні промовці засудили підривну діяльність комуністів і соціялістів проти молодої української держави та її багатостраждального народу. Депутат Верховної Ради Олег Тягнибока, письменник Ігор Калинець, голова Товариства політв'язнів і репресованих Петро Франко, колишні в'язні Левко Парубій та Ірина Калинець закликали народ змобілізувати всі сили, щоб перегородити дорогу червоній заразі. Одночасно був зачитаний лист до Президента України Леоніда Кучми та голови Верховного суду В. Бойка. Було також прийнято рішення про те, щоб перетворити уже існуючий Комітет на Всенаціональний комітет захисту патріотів України. Таким чином, започатковано новий етап боротьби українського народу за своє існування. Характерно, що ця боротьба тепер вестиметься уже в незалежній Україні. Свобода і Незалежність, як відомо, вимагають від народу великого гарту.

Діяспора не повинна залишатись байдужою до львівських подій. Ми не можемо бути приспаними видимою незалежністю. Україна потребує справжньої незалежности.

Віротслав Лобур,
Клівленд, Огайо

УКРАЇНА ОЧИМА ДІЯСПОРИ

Чи в Україні чогось навчилися?

Причини безуспішних для українських демократів в Україні виборів до Верховної Ради у березні 1998 року нам аж надто добре відомі. Вже у передвиборний час кволі заходи, метушня і нескоординованість дій не віщували нічого доброго. А тим часом комуністично-соціялістичний бльок не тільки добре підготовлявся до виборів, але й уміло розбивав, роз'єднував демократичні сили, які втратили щонайменше 40 депутатських місць на користь комуністів. Сумні наслідки такого стану відчутні на кожному кроці.

Не краще було із виборами голови Верховної Ради, які тягнулися у безконечність, і в один час комуніст П. Симоненко перепав тільки трьома голосами. Остаточно обрано Олександра Ткаченка, ніби соціяліста, а на ділі — перефарбованого комуніста. І тепер маємо наслідки виборів: бльокаду всяких реформ, корисних для держави, занедбаний стан культури, науки, сільського господарства, втечу з країни науковців з причини нездовільного фінансування. Корупція, хабарництво, крадіж державного майна, навіть у найвищих ешелонах, є маркантними явищами, що все ще тривають.

Запрошується спікера російської Державної думи Селезньова і дозволяється йому виголошувати провокаційні промови у Верховній Раді України, закликати до злуки з Росією, бо інакше, мовляв, Росія не ратифікує договору з Україною про заходи з попередження ракетного нападу і контролю космічного простору. Такі дивовижі не толерують навіть у найбільш демократичних країнах. Тепер Україна активно готується до президентських виборів, що відбудуться наступного року. У зв'язку з цим очікувалося, що демократичні партії України, зробивши добрі висновки із своїх помилок у виборах депутатів до Верховної Ради, старатимуться подібних помилок не повторити. Покищо цього не видно. Навпаки, замість кроків до об'єднання для протидії комуністично-соціялістичному бльокові, демократи далі сваряться між собою і не можуть знайти доброго кандидата на Президента, щирого патріота, справжнього лідера і державного керманича, свідомого своїх завдань, обов'язків, відповідального за долю держави і народу.

Нам відомо, що вже є 16 кандидатів на пост президента. Але їх буде, мабуть, значно більше із наближенням до виборів. Чи так має виглядати протистояння комуно-соціялістичному бльокові? Чи можна очікувати успіхів у виборах за таких умов?

Хочемо вірити, що наші державні і партійні провідники та громадські діячі в Україні, які люблять Україну і дбають про її долю і про добро для українського народу, здадуть собі справу із загрозливої ситуації, яка, як меч Дамоклів, висить на Україною.

Хочемо вірити, що відповідні чинники в Україні витягнуть правильний висновок їз помилок недавнього минулого, конкретно із останніх виборів до Верховної Ради України, і цим разом, об'єднавшись, не допустять, щоб Президентом України став комуніст чи соціяліст. Це було б велике нещастя для України і українського народу.

Хочемо вірити, що демократичні сили в Україні на цей раз, принаймні на час виборів, об'єднаються, висунуть кандидатом на пост Президента щирого українського патріота, талановитого керманича і лідера, який поведе Україну до висот, і за нього виборці віддадуть свої голоси. Це буде доказом, що в Україні чогось навчилися.

Помилятися — це людська справа, але ж не можна знов і знов повторювати ті самі помилки, зокрема коли ідеться про державну безпеку, про незалежність, про майбутнє України. Хочемо ще і ще раз нагадати перефразовану Іваном Франком думку німецького філософа Канта: „Ті, що крізь помилки до правди добуваються — мудрими називаються, а ті, що в помилках угурні — це справжні дурні".

Ото ж будьмо мудрими!

Д-р Роман Барановський

ВІДГУКНІТЬСЯ, БІЗНЕСМЕНИ!

Є ідея! Шукаю партнера...

Через популярну „Свободу" звертається до американських підприємців українського походження директор Миргородського гренажного заводу Віктор Савченко. Пропоную співпрацю, співробітництво.

Миргородський грензавод — це підприємство з галузі шовківництва, тобто займається виробництвом племінної і промислової грени. Грена — це яйце шовкопряда. Життєвий процес шовкопряда проходить у чотирьох стадіях розвитку (яйце — гусениця — лялечка — метелик), і всі ці інтенсивні життєві періоди відбуваються за декілька десятків днів. Для інтенсивного життя потрібна потужна біоенергетична сила, яка і закладена у грену (яйце шовкопряда).

Шановні підприємці, ви можете відповісти: при чому тут ми, в Америці не займаються шовківництвом. Це справді так. Але справа в тім, що в країнах Азії шовківництвом займаються не тільки щоб виробляти елегантний шовк — з грени і лелечок виготовляють чудові ліки, мазі, бальзами. На даний час медициною України виготовлено і випробувано два чудодійні бальзами — „Смоківниця" і „Шовковиця". На основі грени їх можна виготовляти значно більше, але через економічний стан, який склався в Україні, виробництво бальзамів не скоро буде втілене в життя.

Чудодійність бальзамів залежить від грени — яєць шовкопряда, які насичені високомолекулярними білками, амінокислотами і мікроелементами. Під час вживання бальзамів в організмі людини поліпшується обмін речовин, люди, які перенесли операції і тяжкі хвороби, швидше одужують, літні люди менше хворіють, зменшується втомлювання, поліпшується працездатність, зір, слух, посилюється статева активність. Бальзам ефективно впливає на відновлення життєво важливих функцій людського організму, активізує діяльність окремих органів, підносить бадьорість і повертає радість життя.

І тому, шановні підприємці, коли ви, прочитавши це моє звернення, все зважите, то прийдете до висновку, що участь у виробництві бальзаму принесе вам зиск. Це — прибутковий бізнес! Отже, запрошую до співробітництва. Мигородський гренажний завод займатиметься виробництвом грени, а ви — виробництвом і збутом бальзамів — собі для збагачення і для оздоровлення всіх американців, які молодих, так і літніх.

P.S. Вітаю свободян, а через газету — всіх українців Америки з радісним Днем Народження Ісуса Христа, Господа нашого. Найкращі мої вітання і побажання — моєму татові Андрієві Савченкові і мамі Катрі Гладун, а також пасторові православної церкви Тарасові Чубенкові, що проживають в м.Картерет.

Віктор Савченко

Україна, 315600 Полтавська обл.
м. Миргород
вул. 9 травня 21 а
тел. дом.: (05-355) 5-69-30;
служб.: (05-355) 5-32-94.

ДОПОМОЖІТЬ ЗІБРАТИ ПАМ'ЯТКИ ІСТОРІЇ

Військовослужбовці-волиняни, члени громадської організації „Джерело", створюють у м. Луцьку на громадських засадах Волинський військовий музей. Його головна мета — виховувати українську молодь, національне військо на історичних традиціях, щоб ніколи не допустити ворога на нашу землю.

Ми звертаємося до колишніх вояків, до ветеранів, до всіх українців: допоможіть зібрати пам'ятки історії, підтримайте коштами!

Адреса нашої організації: Київ-121, вул. Декабристів, 8/135. Валютний рахунок у комерційному банку „Волиньторгінвест" м. Луцька, №2600501392221/840, МФО 303462.

Ярослав Чисюк,
полковник,
голова організаційного комітету

ПОРАДИ БУВАЛЬЦЯ

Кожен несе свій хрест

Поштовхом до написання цих думок були два листі, які я отримав з України. У першому листі я прочитав: „...І працюючих і лежухів українська держава ще в змозі утримувати і утримує". Другий лист мав доволі песимістичний характер: „Як так дальше потриває, то люди ходитимуть босі і голі".

Життя є скрізь нелегким. Не можна жити ілюзією, що впаде манна з неба і не потрібно буде важко працювати, а можна буде тільки оглядати телевізійні програми, вести розмови про політику... Особливо в Україні.

Тисячі молодих людей в минулому віддали для ідеї незалежної української держави свої життя. Тих людей нарід називає героями боротьби за українську державу. Тепер, коли Україна вже є вільною державою, їй потрібні герої чорної, важкої праці на всіх ділянках, а не лежухи!

Кожна держава приходить за якийсь час до певного дбробуту, якщо всі люди охоче і плідно працюють.

Я пригадую, як наші селяни перед Другою світовою війною, коли західні українські землі були під Польщею, не чекали, щоб їм держава давала працю. Вони самі думали і працювали важко, щоб існувати. Коли йдеться про мене, то я завжди старався жити так, щоб якось собі зарадити власною працею. У рідному Рогатині, за Польщі, я давав уроки заможнішим учням і ученицям, і так допомагав собі, щоб ходити до гімназії, а потім завершити дволітнє навчання у гуманістичному ліцеї.

У Львові, за „перших совєтів", щоб якось існувати та студіювати в Львівському Політехнічному Інституті, я працював на студентській кухні в гуртожитку Другого Дому техніків, і так заробляв собі додатково на їжу. Крім того, я ходив деколи на головний залізничний двірець і працював вночі вантажником, а вдень возив візочком вугілля до лазні.

Під час літніх вакацій у Граці я не поїхав додому, бо вдома був майже голод через повінь Дністра, а зголосився до праці в австрійського інженера-землеміра і заробляв собі на прожиток як рахівник.

В Брюсселі я працював спочатку помічником механіка при направі вантажних авт. Заробив трохи грошей на поїзд і поїхав до Антверпену, де дістав працю рахівника на будові кораблів.

Тоді у Бельгії було дуже скрутно, подібно як тепер в Україні.

Багато наших людей, що подались на чужину, мусіли працювати у копальнях вугілля, щоб утримати себе і свої родини при житті. Між тими людьми були не тільки робітники та селяни, але теж лікарі, адвокати, учителі гімназій та інші. Одне слово, усюди, де я перебував, треба було важко боротися за життя і працювати, щоб існувати.

В Канаді наш знайомий — адвокат — косив траву, упорядковував травники, займався городництвом, малював паркани. Цією працею він „випровадив у люди" всіх своїх чотирьох дітей, даючи їм можливість закінчити студії. Багато людей і в Канаді, і в США займалися будовою (поміччю при будові) домів, миттям вікон, прибиранням бюрів. Ці роботи виконували й жінки, пані докторові, професори та інші професіоналісти (мистці, письменники, артисти). Через людей — до людей, хто шукає — той знайде.

Попри те вони виховували своїх дітей і не забували про поміч на церковні і народні цілі. Майже щорічні землетруси, гурагани і повені спричиняють те, що мільйони людей втрачають свій набуток і мусять починати своє життя наново.

Отже, всюди на світі, якщо людина хоче існувати, то мусить працювати. І це залежить від людини, а не від держави. Ніхто не може жити за когось. Кожна людина несе свій власний „життєвий хрест".

Василь Наконечний,
доктор, інженер.

Журналісти з Києва створюють фільм про українців Бразилії

Журналіст Ігор Кобрин бере інтерв'ю у президента Українсько-Бразилійської Центральної Репрезентації Йосифа Вельґача, мол., на Площі України в Курітибі — область Парана, Бразилія.

Ми мали велику приємність і честь гостити в Бразилії, від 29 серпня до 23 вересня, журналістів з України Ігоря Кобрина і Мирослава Оханського з Львівського телебачення, канал 6, — української державної телевізійної програми, що покриває всю Україну. Телеоператор і журналіст приїхали на запрошення президента Українсько-Бразилійської Центральної Репрезентації Йосифа Вельґача, мол., щоб створити фільм про українську еміґрацію в Бразилії.

Журналісти були захоплені тим, що через 100 років на чужині українці могли так гарно продовжувати традиції і зберігати українські цінності. Вони на уявляли, що українська громада в Бразилії так добре організована, нащадки колишніх еміґрантів сьогодні є в політиці, адмініструють містами, серед них є славні лікарі, адвокати, професори, підприємці, рільники, журналісти, робітники, інженери.

Це вперше в історії української еміґрації Бразилії наші здобутки були зфільмовані для телевізійної програми України і будуть показані по всій країні. Творча праця Ігора Кобрина і Мирослава Оханського має велику моральну вартість для нас — в контексті здійснення мрії наших предків, що постійно боролися за вдержання нашої ідентичности. Цей фільм, без сумніву, розповість братам в Україні, що ми є також українці, і що живемо і діємо організованою громадою. Ніколи не підтримували ідеї будьякої сили, що була проти інтересів України, головно в совєтський період.

Д-р Михайло Рубінець,
Курітиба, Бразилія

Волинському університетові — 5 літ

У вересні 1998 року в Луцьку відбулось урочисте святкування п'ятої річниці від заснування Волинського державного університету імені Лесі Українки.

Тепер у складі університету є три інститути: соціяльних наук, мистецтв, здоров'я та фізичної культури, які готують фахівців 33 спеціяльностей. В числі 574 викладачів є десять академіків, п'ять членів-кореспондентів галузевих та закордонних академій, 32 професори, доктори наук, 274 доценти, кандидати наук. В університеті навчається 11 тисяч студентів, слухачів підготовчого відділення і факультету післядипломної освіти. За час його існування підготовлено 40 тисяч спеціялістів різних галузей. Навчено також 3 тисячі спеціялістів, які працюють молодшими учителями.

В університеті створено комп'ютерно-інформаційний центр. Усі факультети й підрозділи мають понад 200 комп'ютерів. У 1997 році відкрито Західній науковий політологічний центр України, при якому діє філія Інституту дослідження Волині, з осідком у м. Вінніпеґу, Канада.

Університет створив свою видавничу базу, видає журнали „Науковий вісник ВДУ" та „Молодіжний науковий вісник", студентський журнал "Uni Press" англійською та німецькою мовами, і газету „Альма-матер". Видано двотомник „Роде наш красний" та волинську читанку для школярів „Стежинка". В університеті складено і видано кілька підручників.

Зростають фонди бібліотеки, у якій налічується майже 600 тисяч книг. Серед них є рідкісні видання і книги з діяспори.

За межами области широко відомі самодіяльні художні колективи і спортивні клюби університету. Спортсмени, усі студенти люблять свій оздоровчий табір „Гарт" на осері Світязь. На зимовій Олімпіяді у Наґано (1998 р.) волинська студентка Олена Петрова здобула срібну медалю.Загалом 40 випускників університету стали майстрами спорту.

Економічна скрута в Україні позначилася й на житті волинських студентів. Багатьом з них виплачують стипендії з Благодійного освітнього фонду ім. Лесі Українки, але коштів у фонді небагато, тому для всіх, хто хотів би допомогти студентам Луцька, повідомляю поштовий рахунок фонду: № 700834 у Волинському регіональному управлінні КБ „Приватбанк", МФО 3034. Код ЗКПО: 21744058.

Д-р Надія Мисечко-Каркоць

ЗУСТРІЧ З ЦІКАВОЮ ЛЮДИНОЮ

Вечір „Українці в Криму"

Цієї осени життя української громади Торонто багате, насичене численними важливими подіями. Ось тому нарікаємо, що не вистачає часу всюди побувати, все побачити. На диво, всі імпрези, що їх влаштовують із Світової Федерації Жіночих Організацій, успішні, люди охоче і з зацікавленням приходять на них, бо знають — якщо вечір влаштовує СФУЖО — треба прийти, щоб пізніше не жаліти, що пропустив щось надзвичайне, бо потім почуєш від знайомих, що було дуже цікаво, а сам не почув, не побачив. Одна з таємниць діячок з екзекутиви СФУЖО — зацікавлення пекучими проблемами сучасности. Ось тому і вибрали тему вечора — „Українці в Криму" та запросили виступити Ліду Мадоян.

Вона — відома суспільна діячка України, яка багато років свого життя присвятила доброчинній праці. Ліда — інженер, живе в Києві, член ГУ Суспільної Служби України, співробітник відділу пропаґанди Управління Виховної Роботи штабу Військово-Морських сил України, референт Товариства „Знання". З 1988 року веде широку суспільну діяльність, спрямовану на національне відродження сходу та півдня України. М. Мадоян зрозуміла, що Крим буде тяжким випробуванням для України, і тому від 1992 року працює там. Вона докладно вивчила потреби українського Криму, знає настрої в реґіоні та у військовому середовищі. Ліда займається в Криму найважливішим: розвитком українських шкіл, допомогою військово-патріотичному вихованню молоді, Пластом, молоддю у військово-морських силах України, тобто — підтримкою паростків усього українського. Серед іншого, Ліда Мадоян розповіла:

„Неможливо перелічити все, що робимо, і що вже зроблено... У 1992 році відкрили першу українську недільну школу. Передавали летючки на кораблі, щоб переконати офіцерів присягати на вірність Україні. Відкривали народознавчі світлиці у військових частинах та на факультетах Військово-морського інституту, українські центри культури та просвіти. Працює українська програма Севастопільського радіо і телебачення, телерадіоцентр Військово-Морських сил України. На пожертви доброчинців виходить газета „Дзвін Севастополя"; відкрили три українські школи, які потребують постійної підтримки. Створили в Севастополі „Пласт", опікуємося сиротинцем. У 1993 році подзвонили мені з батальйону морської піхоти, де виникла епідемія, не було ліків. Через фармацевтичні об'єднання я роздобула потрібні медикаменти. Хлопців вилікували.

Перед так званим розподілом Чорноморської фльоти росіяни що не змогли вивезти і вкрасти, те зруйнували. Залишили нам обдерті кораблі, зруйновані будинки і казарми. Тобто діяли згідно з російською історичною традицією. Полк національної гвардії України опинився в казармах з вибитими вікнами, видертими дверима і одвірками. По казармах гуляв холодний вітер. Одним словом, руїна... Як завжди, не було ні дошки, ні фарби, ні пензля. Через найвищі урядові інстанції Львівської области я добилася до генерального директора управління „Прикарпатліс" і до начальника Південно-західньої залізниці, дістала 50 кубометрів дерева, вагон для перевезення і доставила ліс в полк до Балаклави.

В серпні 1996 року мене повідомили, що у місті Саки дітей з українських клясів переводять в російські, бо немає українських підручників. Уявіть собі, як почували б себе батьки та діти, яких після трирічного навчання українською мовою запхали в російську клясу. Треба було рятувати. Як пожежна команда, за два тижні (правдами і неправдами) я роздобула кошти і купила та доставила необхідні підручники. Українську школу в Саках було врятовано.

А щоденна робота марудна. Часто невдячна, вимагає багато зусиль, і не завжди закінчується успіхом. Цього навчального року виникла нагальна потреба в методичних матеріялах для нововідкритих клясів українських шкіл у Севастополі. Завдяки фінансовій допомозі Комітету Українок Канади, відділ Торонто, ми змогли купити цю літературу для однієї школи, для двох інших — не було коштів. Деякі справи можна передбачити завчасу. Як наприклад, передплату українських періодичних видань для шкіл, читалень, Військово- морського інституту та кораблів. Як я вже згадувала, сьогодні в Криму панує засилля російської мови, важко знайти українську газету. Мусимо подбати, щоб наша молодь, матроси, курсанти та офіцери щодня мали українське слово. Тому від 1994 року я роблю для них щорічну передплату в середньому на 10,000 гривень. На жаль, я не мільйонер: діставала ці гроші так, як ви тут звикли працювати. Тобто, від спонзорів — державних підприємств і установ, керівники яких розуміють болючу необхідність патріотично-виховної роботи з молоддю. На жаль, не знаю, чи вдасться продовжувати цю надзвичайно важливу ділянку праці, бо роздобувати гроші все важче і важче.

Особливо важливе питання — наші школи. Я переконана, що єдиний інструмент українізації Криму, як і всієї України, є значне збільшення кількости українських шкіл. І робити це треба негайно. З досвіду, який вже маємо, можу сказати, що в українських школах працюють переважно справжні патріоти, які не тільки вчать, але й виховують. А діти, в свою чергу, несуть українську мову в родини, виховують батьків в українському дусі. Але українська школа мусить бути не гірша, а краща від російської, щоб приваблювати батьків та дітей не лише високим рівнем навчання і позашкільної праці, але й зовнішнім виглядом, сучасним обладнанням. Іншими словами, українські школи мусять бути престижними. На жаль, наші нововідкриті школи не отримують коштів з державного бюджету. Навіть приміщення школи найчастіше ремонтують самі батьки і вчителі. У Севастополі у цьому допомагали військові. На меблі та шкільне обладнання потрібні великі кошти. Потрібні книжки, методична літе-

(Закінчення на стор. 18)

Занепад свідомости

Настав час українцям на обох берегах океану замислитись над тим, що з нами діється, куди ми йдемо, хто нас веде. Навіть невмирущі оптимісти мусять визнати, що колесо історії української нації застрягло в болоті культурного занепаду, а українська держава втрачає рештки немічного національного обличчя. Українське слово принижене, як і за часів тоталітаризму. Його публічно зрікаються відщепенці і зрадники, які стали депутатами Верховної Ради. Вимирає рідна мова на телеекрані і на радіохвилях. Книжки українською мовою, газети і журнали не видаються через відсутність грошей. Мистецькі колективи, письменники, композитори, кінорежисери ледве животіють. Замість геніяльної музики українських композиторів та чарівних народних пісень годують українське суспільство витворами, запозиченими з американської вулиці. Українське хореографічне мистецтво забруднили примітивні танці.

Відомий український письменник Олександер Сизоненко пише: „Мимоволі думаєш: хто ми? Дивлячись на оце офіційно дозволене знущання над українською національною культурою, над народними святощами, починаєш вірити у нашу неповноцінність, бо яка ж би ще нація дозволила прилюдно, з головного державного каналу, паплюжити свою тисячолітню народну культуру?"

Невеселі також демографічні аспекти України. Щороку її населення зменшується на 400 тисяч осіб. Якщо такий дефіцит природного приросту населення збережеться, то за 10 років нас буде на 4 мільйони менше. „Вмираємо тихо й смиренно, — пише О. Сизоненко. — Древній нарід майя, стертий з лиця землі іспанськими завойовниками, боровся проти своїх противників і гинув у тій боротьбі. А ми вмираємо мовчки, мов ті сиві воли... Хто ж заступиться за отих забутих трударів, викинутих безробіттям на смітники і звалища, де вони риються у покидьках, визбируючи недоїдки з ситих столів своїх грабіжників, котрі згадують про них тільки під час виборів і, щоб сховатись під парасольку депутатської недоторканости, купують їхні голоси за подачки і гроші, вкрадені у них же таки?". А по всій Україні будуються нові люксусові вілли... За чиї гроші?

При нагоді треба згадати, що процеси заникнення самобутности української культури і вперті вияви отаманщини стали пекучою проблемою у західніх діяспорах, де асиміляція відбувається добровільно.

Наш нарід, в дійсності, ще не очуняв від приниження, мук і тортур, призабув часи героїчної боротьби за волю, які в інших народів стали б основою національного мислення. І тому ми не знаємо, хто ми є... Ще багато українців не усвідомлює собі, що Україна є вільною, рівноправною з іншими державами світу.

Коли ми не врятуємо нашої тисячолітньої культури від загибелі, коли будемо служити іншим, а не Україні, коли замінимо свою рідну мову чужою, однаково, англійською чи російською — тоді нам прийдеться запитати себе: чи не йдемо ми слідами древнього народу майя?

Ігор Лесик,
Довні, Каліфорнія

Нехай не висихає це „Джерело"!

„Свобода" з 23 червня 1988 року ознайомила читачів з історією виникнення і харитативною діяльністю християнської спільноти „Віра і Світло". Зокрема йшлося про те, що у 1982 році на генеральній асамблеї в Англії прийнято Конституцію і Хартію „Віри і Світла". Діяльність цієї християнської спільноти ґрунтується на переконанні, що кожна особа з вродженими фізичними вадами є повноцінною людиною, яка має такі ж права, що й решта людей — передусім право бути любленою і шанованою як особистість, а також право на допомогу в її духовному розвиткові. Спільнота „Віра і Світло" вже діє у 70 країнах, зокрема в Україні зареєстровано 11 товариств. Відомо, що в Україні є понад 85,000 дітей з вродженими фізичними вадами. В 1990 році у Львові виникло харитативне товариство „Надія", а трьома роками пізніше — Дитячий Регабілітаційно-педагогічний Центр „Джерело".

Після згаданої публікації у „Свободі" і заклику її автора, Орисі Лончини, до потенційних добродійників на рахунок „Джерела" почала надходити фінансова допомога.

Вельмишановна пані Орисю!

Через руки Зені Кушпети ми отримали 1,000 дол., які були зібрані Вашими стараннями на користь Дитячого Регабілітаційного Центру „Джерело".

Від імені дітей центру „Джерело" та їхніх батьків висловлюємо найсердечніші слова подяки всім жертводавцям за їхнє щире співчуття до хворих дітей в Україні, за добре серце і зрозуміння.

Ми безмежно вдячні добродіям за щедру підтримку. Ось їхні імена: О. і Е. Филипович — 100 дол., Е. Стецьків — 20 дол., І. і І. Панчук — 100 дол., М. Цибрівська — 25 дол., Марія Андрусяк — 100 дол., Р. і Н. Миколаєвич — 50 дол., Нестор Филипович — 25 дол., Петро Лещишин — 30 дол., Комітет Допомоги Україні в Дітройті — 550 дол.

Цими пожертвами Ви уможливлюєте в нашому центрі безкоштовне навчання та регабілітацію для дітей з церебральним паралічем, які досі провели більшість свого життя в чотирьох стінах, в ізоляції, без ніяких можливостей спілкування. На даний час через важку економічну ситуацію, та на, жаль, неналежну підтримку з боку держави, нам ще дуже потрібна допомога наших дорогих земляків в діяспорі.

Тому ще раз щиро дякуємо Вам за те, що допомагаєте у наших великих зусиллях дати найслабшим членам суспільства України нову надію і можливість на краще майбутнє.

Нехай Бог Вам допомагає, кріпить Вас в подальших добрих справах та благословляє Вас міцним здоров'ям, любов'ю і радістю.

Мирослав Николаєв,
директор центру „Джерело"

Від редакції: хто хоче допомогти дітям „Джерела", подаємо ч. конта Комітету Допомоги України: # 11170 — „Джерело" (Ukrainian Selfreliance Michigan Federal Credit Union, 26791 Ryan Rd., Warren, MI 48091).

Кошти збирали громадою

В „Свободі" із 27 листопада цього року на сторінці 13-ій вміщено листа молодої львів'янки, що побувала в Римі, під заголовком „Час і пора відкривати широкий світ".

Про собор св. Софії авторка пише, що „побудовано це силами і коштом Патріярха Йосифа Сліпого". Це зовсім не відповідає правді, бо коли Блаженніший Кир Йосиф приїхав до Риму по 18 роках каторги, то як Кардинал діставав місячну платню, яка не становила навіть 1000 долярів. Із того більше половини треба було видати на прожиток, а що залишалось, ледве чи вистачило б на побудову каплички.

Собор св. Софії здвигнули ми, миряни, збираючи фонди по всіх громадах у вільному світі.

Якраз маю під рукою звіт із збірки в Баффало, що її перевели в листопаді і грудні 1970 року. Суму 14,614 дол. зложили 481 жертводавців і вислали Блаженнішому Кир Йосифові, відтак він потвердив своїм підписом, що одержав ті гроші 9 січня 1971 року. (Я тоді там жила і разом із чоловіком подарувала 500 дол. на ту ціль).

Анна Макух

Без України не буде діяспори

Я став передплатником „Свободи" нещодавно. В Америці разом з дружиною шостий рік. В пошуках праці проїхали третину Америки. Обоє маємо за 60 років (мені 66). Уважно стежимо за подіями в Україні та за наставленням до подій на українській землі західньої української діяспори.

У „Свободі", з 28 серпня, є редакційна стаття: „Чи досить тільки говорити?" Питання проф. Д. Штогрина більш ніж актуальне. Він закликає діяти, якщо діяспора хоче жити і в наступному тисячолітті. На превеликий жаль, і сьогодні діяспора ще не усвідомила, що якби розпалася і загинула Україна, то не буде майбутнього у діяспори. Вже сім років, як Україна іде не вперед, до демократії і незалежности, а повертається до 20-30-их років цього століття, які з честю подолав народ Америки, бо на чолі держави завжди стояли розумні люди. Що ж до сьогоднішньої України, то просту і правдиву відповідь надруковано в „Свободі" з датою 6 листопада цього року — „Україна матиме все, якщо матиме українську владу" (автор—редактор газети „Вечірній Київ" Віталій Карпенко). А поки при владі в Україні (зверху донизу) практично вся колишня „номенклятура", перепровірена в свій час КГБ (сьогодні — Служба безпеки України — СБУ), то щастя і добра, і свободи простим людям не бачити ще довгі роки. І як каже Віталій Карпенко — „треба міняти владу" і якнайшвидше. Це буде порятунком і для України, і для діяспори.

Ініціятором справжнього, демократичного відновлення Української держави повинна стати українська діяспора. Тільки вона має практичний досвід життя в демократичному суспільстві, опанувала ринкову економіку, зберегла українську культурну спадщину. І голос „Свободи" в цій титанічній і довгій справі повинен відігравати дуже і дуже важливу ролю, і звучати скрізь, де „ще не вмерли українці" (духовно).

Дмитро Тригуб

Скорочуйте...

Скорочуйте статті, щоб було менше переносів на інші сторінки, бо такі переноси не прикрашають газету. Особливо жінки не люблять таких переносів, бо це утруднює їм читання. Зважте, що жінки становлять поважне число передплатників.

Михайло Мартиненко,
секретар 245-го Відділу УНС

Вартісні думки

Дозвольте висловити мою вдячність за те, що у „Свободі" (ч. 24, з 11 грудня 1998 р.), відведено дві сторінки на статтю-есей Євгена Сверстюка „Що сталося з основами культури?". Ця велика стаття вносить багато нового у дискусію довкруги важкої і болючої проблеми — сьогоднішньої ситуації в Україні, спричиненої десятиліттями панування СССР. У статті проаналізовано і вияснено причини духовного занепаду в Україні глибше, як майже в усьому, що я досі читав з цієї теми.

Я дуже хотів би, щоб автор, Євген Сверстюк, розпрацював цей свій есей до розміру книги.

Лев Коленський

Не тримають пальця в кишені

Останнім часом "Свобода" стала цікавішою: автори статтей вже не тримають пальця в кишені, а вказують ним на світ Божий, щоб українські голови почали працювати, скидаючи шар сентиментальности і слов'янських емоцій, котрі нічим не сприяють спільній справі.

Богдан Незгода
Буена Парк, Каліфорнія

БЕЗСМЕРТНА ПОЕЗІЯ РІЗДВА

Богдан Лепкий

На Святий Вечір

Сніжок паде, як срібний пух,
Мороз малює квіти;
Накритий стіл, в куті дідух,
Пустують в сіні діти...

Гай, кількo то минуло літ!
А я так добре чую
Кожухів шелест, скрип чобіт,
І щиру пісню тую.

Далекий світ, великий час,
Пливуть літа рікою,
А я все пам'ятаю вас,
як йдете з колядою...

Засіли ґазди на лавках,
Найстарший на покуттю.
Тріщать склянки
в сильних руках;
На стелю мечуть кутю.

Говорять, що важкі літа,
Не вродили ячмені,
Що правди їм ніде нема,
І — затискають жмені.

Говорять: оком де не кинь
Усюди кривда й горе;
Чи сяк, чи так, ти, хлопе, гинь,
Біда тебе поборе...

Говорять, — а слова летять
Молитвою до Бога.
Та чи дійдуть, чи долетять?
Щаслива їм дорога!...

Іван Ірлявський

У Свят-Вечір

Летять роки... І знов, як сон,
Як бачене давно обличчя,
Навіє спогадів вогонь
Цей вечір таємничий.

Аю, скільки радощів старих,
Затаєних та не забутих,
Не збили нам прудкі вітри,
Ані завії люті.

В душі, наповненій чуттям,
Далекі загоряють свічі,
А дзвони грають — як і там —
В твоєму серці, тричі.

І рветься думкою в туман
Крізь далечини невідомі,
Туди, де манить рідний храм
Та світло твого дому.

І бачим молодечий шлях
В село снігами чи рікою,
На нім лишила ти в снігах
Дитинство з колядою.

Летять роки... І знов, як сон,
Як бачене давно обличчя,
Навіє спогадів вогонь
Цей вечір таємничий.

От що ви з подивом завважите, гортаючи різдвяні сторінки газет минулих і давно минулих літ: автори, що жили в різні часи і походили з різних українських країв, висловлюючи свої думки і почуття з приводу Різдва Христового, ніби змовлялися між собою — достоту ті самі слова повторюються, ті самі образи. Все про казкове „колись давно", про дитячі роки, про чисті зорі і білі сніги... Все про колядників зі звіздою і вертепом... Мовби слів бракує. І таки бракує! І добре, що це так — це засвідчує, що Різдво — над усіма словами, і це „над" у Святвечірню мить бере нас до себе, відбирає мову і підносить над землею... І тому коли потім-потім ми згадуємо: сніг... вечір... зорі... ялинка... коляда..., то це тільки символи, тільки зовнішні знаки незабутнього і невимовного стану нашої душі. І це діється не лише з нами, сентиментальними українцями, а з усім християнським людством — ось прочитайте у попередньому числі „Свободи" спогад канадського письменника Бруса Веста: ті самі знаки, ті самі символи, а коли читаєш, то сльози стискають горло — вертається те вічне різдвяне „над" і знову підносить нас над землею, над часом...

Мороз і сніг, і зорі, і колядники під вікнами... І родина сідає за мудропісний святвечірній стіл так поважно, що в ту мить кожен з челяді здається святим... Хіба це можна передати словами?

Тому й поети, навіть великі з них, пишучи про Різдво, знову й знову вертаються, як усі ми, до дитинства. Поети, навіть сторічні, — завжди діти... Дитяча душа відкрита до невимовно-містичної сутности цього свята з такою безпосередністю і довір'ям, з такою радістю, якої потім вистачає на все життя, і яка, мов надійна Божа запорука, передається від покоління до покоління.

Петро Часто

Максим Рильський

Різдвяний сонет

Незмінний свідку пращурів моїх.
Золотооке небо! Ясний світе!
Тобі мої замислені привіти.
Акорди перших співів різдвяних.
Казки ієрогліфів золотих,
Незримих рук усім відомі квіти!
Як бачить вас і серцю не радіти,
Як не забуть усіх турбот земних.
Під дальній звук
урочистого дзвону
Ви воскресали вбогий Вифлиєм
І схилену над яслами Мадонну.

Ви світите перед Великим днем
Над бідною кривавою землею —
Нового світу новою зорею.

Богдан-Ігор Антонич

Різдво

Народився Бог на санях
в лемківськім містечку Дуклі.
Прийшли лемки у крисанях
і принесли місяць круглий.

Ніч у сніговій завії
крутиться довкола стріх.
У долоні у Марії
місяць — золотий горіх.

Коляда

Тешуть теслі з срібла сани,
стелеться сніжиста путь.
На тих санях в синь незнану
Дитя Боже повезуть.

Тешуть теслі з срібла сани,
сняться весняні сни.
На тих санях Ясна Пані,
очі наче у сарни.

Ходить сонце у крисані,
спить слов'янськеє Дитя.
Їдуть сани, плаче Пані,
снігом стелиться життя.

Олекса Стефанович

Свіжеє сіно, ясла кленові...

Свіжеє сіно, ясла кленові,
Ясна Дитина...
Діва Марія коси шовкові
Стеле для сина.

Біле ягнятко дише на Бога,
Сивеє дише, —
Дишуть на Бога, щоби для Нього
Було тепліше.

В небі черкають
крила об крила:
Янголів — сила.
В небі ніколи так не дзвонила
Пісня зраділа.

Дзвонить ялина десь у діброві,
В лузі — калина...
Свіжеє сіно, ясла кленові,
Ясна Дитина.

Богдан Стельмах

Щедрівка для всіх

Щедрий вечір! Добрий вечір!
Смерекова гілка,
Золотий горіх!

Щедрий вечір! Добрий вечір!
Зоряна щедрівка
І веселий сміх!

Щедрий вечір! Добрий вечір!
Одчиняє брами
Новорічна ніч!
Щедрий вечір! Добрий вечір!
Щастям і піснями
Сіє навсібіч!

Щедрий вечір! Добрий вечір!
Пташці і дитині,
Зірці і бджолі!
Щедрий вечір! Добрий вечір!
Мир вам у родині!
Мир вам на землі!

Роман Завадович

Як настане ніч...

Як настане ніч Різдвяна,
Не тужіть —
Ще живе земля кохана,
Ще стоїть!
Ще народиться в Карпатах
Божий Син —
Відбудуєм рідну хату
Із руїн.
І у Києві й у Львові
До ладу
Заспіваємо Христові
Коляду.

Євген Сверстюк

Нині Свят-Вечір

Нині Свят-Вечір.
Я сам, з листами.
Тиша — на цілий світ.
Музика й зорі. Зорі ті самі,
Що й дві тисячі літ.
Пам'ять дитинства,
Молитва мами.
Рідні в серпанку німих розлук.
Рідні усмішки —
десь за снігами
Сотні
братерських-сестринських рук.
Вузлик гостинців —
як ніжна пам'ять —
Дотик любови благовістив
Світам холодни у сіру безвість
Найбільшу тайну,
найбільше з див.
В тремтінні свічки
молитва мами
І вічні зорі над світом мук.
А за горами, а за снігами
Тайна любови
крізь ніч і тьму передається
від покоління до покоління.

Галина Могільницка

Сію, сію, посіваю!...

З Новим роком, людоньки!
З роком Новим!
Будьте мені радісні
Та здорові!
Будьте мені радісні
Ще й багаті.
Щоб добро всідалося
в вашій хаті!
Щоб всідалось в хатоньці
Ще й на тині!...
Пошли, Боже, радости
Україні!
На дорозі воленьки,
На порозі —
подаруй нам, Господи,
Ясний розум!
Подаруй нам силоньки
І сумління,
Щоб діждать із зернятка
Колосіння!
Народилась воленька
В сповиточку.
Дай їй, Боже,
Вбратися у сорочку!
Дай їй, Боже, красного
Віку-долі!
З Новим роком, людоньки!
З роком — Волі!

31 грудня 1998 р.
Ramada Hotel — East Hanover, NJ
Вечеря: 7:30
Забава: 10:00
Грає оркестра: ВОДОГРАЙ
Стрій вечірній

ПЛАСТОВИЙ КУРІНЬ ОРДЕН ХРЕСТОНОСЦІВ
має шану запросити Вас на
НОВОРІЧНУ ЗАБАВУ
та Бенефіс
на Пластову Оселю „Вовча Тропа"

За замовленням до 27 грудня
$85 Вечеря, Забава і Напитки (Open Bar)
$50 Забава і Напитки (Open Bar)
$35 Забава (under 21)
Телефонічно замовляти квитки/кімнати
RAMADA HOTEL — East Hanover, NJ
(973) 386-5622
Credit Cards Accepted

СВІТЛА МИТЬ ПОЕЗІЇ

Вірші читав Борис Лобода...

У надзвичайно теплий, як на пізню осінню пору, вечір 21 листопада 84-ий Відділ СУА та Український Інститут Модерного Мистецтва в Чикаго влаштували літературну імпрезу „Перлини української поезії".

Дізнавшись, що приїде з Києва на короткий час мистець Борис Лобода, запросили його на виступ. Борис Лобода — Заслужений артист України, колишній актор Театру Юного Глядача та інших театрів, а тепер — артист Національної Філармонії України, часто їздить по Україні з літературно-музичними композиціями.

Диплом Заслуженого артиста України Борисові Лободі вручив Іван Дзюба, тодішній міністер культури України.

Імпрезова референтка 84-го Відділу СУА Віра Боднарук привітала учасників вечора. Після того відома поетеса Ганна Черінь розпочала вечір інформацією про Бориса Лободу. Вона подала її цікаво, з певною дозою властивого їй делікатного гумору. Ми довідались, що мистець є двоюрідним братом Ганни Черінь. Виявляється, мистецькі гени передаються в родинах!

І почалась програма, що відразу полонила слухачів своєю красою: Борис Лобода деклямував з великим чуттям, душевно, експресивно твори авторів, спеціяльно ним вибраних. Це була лірична панорама поезій про чекання, зустрічі, вірну любов... І серед них — вірші Агатангела Кримського, Рильського, Сосюри, ліричний етюд Михайла Коцюбинського „На острові", поезії Плужника й відгук на них Бориса Олександрова, нові поезії Миколи Руденка, Бориса Олійника, переклади перлин світової поезії українською мовою, кілька творів Ганни Черінь...

На закінчення вечора нижче підписана голова 84-го Відділу СУА подякувала Борисові Лободі за подаровані ним чудові перлини української поезії, Ганні Черінь — за гарне доповнення, всім присутнім — за участь. Обом виконавцям вручено квіти.

Любителі мистецького слова ще одержували автографи на придбаних книжках Ганни Черінь і знайомились із Б. Лободою під час малої гостини, приготованої союзянками.

Марія Дорожинська

* * *

В Українському Осередку імені св. Андрія, в Нортпорті, Фльорида, відбувся літературний вечір гостя з Києва, Заслуженого артиста України Бориса Лободи.

Артист ознайомив присутніх із поезіями Агатангела Кримського, творами Тувіма й Міцкевича в перекладах українських клясиків, з сонетами Бодлера й Петрарки і віршами страдника Євгена Плужника та відгуком на них Бориса Олександрова, поезією в прозі Михайла Коцюбинського „На острові". Прозвучали вірші М. Руденка.

Публіка радо привітала зимово-різдвяну тематику віршів Ганни Черінь у виконанні артиста.

На закінчення програми Борис Лобода сам один вивів дитячу сценку „Небесна кухня" пера Ганни Черінь, де він грав усі ролі і найкраще — ролю святого Миколая із закликом до дітей „Свою Україну любіть!". Ще й примудрився грати на сопілці до танцю Медяничкам та Горішкам.

Г. П.

Air Ukraine

Авіялінії України

ТІЛЬКИ „АВІЯЛІНІЇ УКРАЇНИ" ЗДІЙСНЮЮТЬ ЛЕТИ МІЖ ЗСА ТА УКРАЇНОЮ БЕЗ ПРОМІЖНИХ ПРИЗЕМЛЕНЬ

по вівтірках, п'ятницях та неділях

НЮ ЙОРК-КИЇВ
НЮ ЙОРК-ЛЬВІВ-КИЇВ

- Тривалість лету на 4 години менше ніж будь-якою іншою авіакомпанією
- Висока кляса пілотів
- Чудовий сервіс з традиційною українською гостинністю та високоякісним харчуванням на ваш смак
- Для вашої зручности літаки відлітають з летовища ім. Кеннеді вдень та ввечорі.

Попереднє замовлення та придбання авіяквитків:
1-800-UKRAINE — 1-800 857-2463
або у свого турагента

Про розклад наших летів:
(718) 656-9896 (718) 632-6909

Air Ukraine
551 Fifth Ave., Suite 1002, 1005,
New York, N.Y. 10176

Відправлення вантажу:

Air Ukraine — Cargo
2307 Coney Island Ave. (Ave. T), Brooklyn, NY 11223
Tel.: (718) 376-1023; Fax.: (718) 376-1073

Друге життя колекціонерів

Згадка про св. п. Оксану і Богдана Раків

Оксана і Богдан Раки

Багато славних колекцій в музеях беруть свої початки з приватних збірок. Колекція образотворчого мистецтва Українського Музею в Ню Йорку пишається кількома такими збірками. Саме тепер експонуються твори однієї з таких збірок – це твори О. Архипенка й О. Грищенка з колекції Олени і Зенона Фещаків.

Як правило, ті колекціонери, які щедро дарують Українському Музеєві свої збірки (чи окремі мистецькі твори), так само щедро дбають про утримання й розвиток музейної діяльности. Такими спонзорами музею протягом багатьох років було св. п. подружжя – Оксана і Богдан Раки. Вони стали меценатами ще в 1978 році. Після смерти чоловіка Оксана Рак створила в Українському Музеї Тривалий Фонд їхнього імені, внісши 25 тис. дол. При цьому всі, хто знав їх близько, вказують, що родина жила досить скромно і не виділялася великими статками. Але потреба допомагати (ближнім, потребуючим, громадським установам) була органічною потребою Оксани ще від молодих років.

Її молодша сестра Марта Ярош згадує: коли помер їхній батько – священик у с. Устє Зелене на Івано-Франківщині, з чотирьох сестер, що лишилися в родині Гаврищаків круглими сиротами, тільки Оксана мала працю фармацевтки в аптеці. І вона, як само собою зрозуміле, взяла під свою опіку молодших і ще довгі роки допомагала сестрам. Щедрість і доброта на все життя стали визначальними рисами її характеру. Пізніше це зумовило й жертовність Оксани в громадському житті.

Окрема (теж виняткової ваги) характеристична риса Оксани Рак – її любов до мистецтва. Вона змалку виявила мистецькі здібності, ще в гімназії почала малювати, захоплювалась музикою, співала в хорі, була одним із кращих декляматорів. Пристрасть до колекціонування виявилася в неї теж від дитячого віку, й була успадкована, очевидно, від батьків – о. Андрія і п. Леонтини. У батьківській вітальні була цінна добірка мистецьких творів. Коли армія УНР опинилась у Варшаві, там виявилося багато мистців. Щоразу, як хтось із них приходив до о. Гаврищака і показував свої твори, – господар неодмінно кликав доньок, щоб допомогли вибрати щось до своєї колекції, і найголовнішою порадницею в цьому була Оксана. Так склалася чимала збірка. Коли розгулялася воєнна хуртовина, сестри спакували три великі валізи з картинами і відвезли на схованок до своєї приятельки на Лемківщину. Тим часом лемків виселили наслідком акції "Вісла", хату приятельки спалили – і від мистецької колекції залишився тільки сумний спогад.

Та Оксана була не з тих, хто впадає у розпач. Вона за кожної нагоди намагалася придбати якусь картину, створюючи в такий спосіб власну колекцію. Оксані пощастило: вона зустріла споріднену душу в постаті Богдана Рака, з яким одружилася в 1948 році. Переїхавши до Америки, вони обоє вкладали багато енергії, часу і коштів у життя громади.

Інженер Богдан Рак був душею українського спорту, активістом у громадському житті. Співзасновник і голова Української Спортової Централі Америки й Канади, голова хору "Думка", Б. Рак від кінця 70-их років незмінно відкривав тенісові змагання, був головним суддею під час ігор, очолював Карпатський лещатарський клюб.

Оксана ж найбільше відзначалася своєю працею в Союзі Українок Америки, де вона виконувала різні обов'язки, зокрема, в 1966 – 70 і 1974 – 75-их роках очолювала НюЙоркську Окружну Управу СУА, влаштовувала "вишивані вечорниці".

Б. Рак успадкував частку колекції своїх батьків, яку, по смерті батька, розділили між трьома синами. Але основну частину мистецької збірки Оксана і Богдан Раки придбали самі, не минаючи жодної мистецької виставки. Їхню колекцію складають твори таких мистців, як: М. Азовський, М. Бутович, О. Грищенко, Л. Гуцалюк, М. Мороз, О. Новаківський, М. Радиш, І. Труш та ін.

21 лютого ц. р. Оксана Рак померла – через 16 років після смерти свого чоловіка. Згідно з їхньою волею, Оксанина сестра Марта Ярош передала Українському Музеєві мистецьку збірку (26 картин), а також колекцію писанок, вироби прикладного миатецтва, фотодокументи, зокрема знімки Богданової матері, відомої громадської активістки Софії Рак.

На згадуваній уже виставці О. Архипенка й О. Грищенка, якою музей започаткував серію "В пошані до приватних колекціонерів", є й картина з колекції Богдана та Оксани Раків. Так почалося друге життя колекціонерів – в Українському Музеї в Ню Йорку.

Надія Світлична
Український Музей

О. Новаківський, Божа Мати з Ісусом-дитям

Різдво на Гуцульщині

(Закінчення зі стор. 9)

свят: одному сардак, другому капці, а для ґазди обов'язково гачі, цебто штани. Кінчать шити і вишивати сорочки, бо старанням кожного є, щоб на свята мав щось з „іглн", а обов'язково вже нову сорочку, що має запевнити щастя в цілому році, особливо здоров'я. В останньому тижні вимивають тесані стіни, прибирають ряди образів квітками з паперу, білять печі і перуть.

Молоді хлопці-леґіні збираються неділями коло церкви і договорюються, хто і з ким піде колядувати. Вибирають виборця, а той рішає, хто в якому присілку цього року буде колядувати. Кожна група вибирає з-поміж себе провідника, так званого „березу", який відзначається знанням усіх коляд, та сам потрафить приспівати на відповідну нагоду.

І так увага усіх, від малої дитини до старих, звернена на близькі свята. Вся праця в лісі устає. Кожного притягає відвічна традиція цих днів. В піднесеному настрої небуденного переживання стараються усі відбути ці свята не гірше попередніх років, тому й задержують всі питоменності старих часів.

Та хоч заздалегідь йшла підготовка до зустрічі Свят-Вечора, все ж таки на останній день лишається стільки праці і стільки приготувань, що часу замало, рук не стає. Підслухаймо, що діється в цей день у наших знайомих Уршеджуків.

Ж.: — Скаранєчко боже з тими хлопчішшями! Мов, Фе! А ходи ко но суди! Ади, три маку до глагази, або чєкай. Ліпше лиши це Парасці. Добре, шом си нагадала. Біжи до Юрєхи та віднеси черлені бесаги. То не пасує, щоб у Светий Вечір мати пожичєне. Тай дєдя шє на весну у Максимюка пожичєли єгнє. Тра виддати. А де подівси Василь?

Федір: — Та пишов по смерічьку на деревце. Але шос забаривси. Він хочєт конче ялицу.

Ж.: — Забагаєтси єму. Али ти бигай! А подєкуй там красно Юрисі.

Сусідка:*(далі –С..)* — Славайсу! А чи дужі, Марічко, єк там маржєнка, єк ваші діти?

Ж.: Дєковать, єк ви, єк там ваші?

С.: — Знаєте, Марічко, пригадаламси, шо велицідни пожєчили ви мені дві коновчєні бобу. Адіт, приношу вам тепер.

Ж.: — Еее, шо ви таке, Гафійко, та то пусте, та нашьо ви се... Та вам і так тєжко.

С.: — Та тєжко, правда, але не можна, ні не можна! Оповідала мені раз стара баба, що то нещєстє приносит, чуже тримати. І то правда. Я вам наприклад повім...

Ж.: — Та..., Афіє, лишім це... Видите, що роботи. Сестрице люба, поможи мені наробити голубців, бо багато треба, — надіюси гостей. Адіт, стара неня помагают, а то мляво йде.

В долішній кімнаті „чєлєдь" приготовляє страви на вечерю. Звичайно, найголовніші приготування викінчуються до обіду, а відтак слідує остаточне прибирання горішньої кімнати, де в кутку стоїть ялинка, прикрашена паперцями, горіхами і цукерками, а дуже часто ще покрашеною вовною. Стіл святочно прибраний. Під скатертю настелена отава, посередині великий колач, прибраний зчаста волічкою, в середину якого неня поставила десь кілька монет, і хто їх знайде, буде мати щастя цілий рік. Ґазда вносить до кімнати тарницу — сідло з дерева, серп, сокиру, дійницю, — взагалі предмети щоденного вжитку в господарстві, і їх укладає під столом. Замикає всі замки, а ключі кладе на столі. Це має захистити перед вломом злодіїв. Всі дірки в лавах затикають віхтями з сіна — це ніби позатикати роти „добрим" сусідкам.

Ще перед заходом сонця позамикано віконниці горішньої кімнати Вечеря Свята — родинне свято. Ніхто не сміє підглядати. Звичайно наймолодший з родини очікує появи першої зірки. Все вже готове. Всі викупалися, навіть "стариня", цебто бабуня і дідуньо, одягли новий одяг і збираються в горішній кімнаті. Тут якось дивно кожний себе почуває, хоч постійно тут мешкають і не раз з цілою ріднею засідають „харчювати". Нині якось інакше. Прикрашені стіни галузками ялиці, ярка ялинка в куті, стіл багато заставлений.

— Жінко, — звертається ґазда до дружини — приладь вечерю. Хочу на вечерю запросити всіх гостей, видимих і невидимих.

Тоді господиня відкладає у велику миску по кілька ложок з кожної з дванадцяти страв, зверху кладе колач і свічку. Це посвячується добрим і злим духам, щоб всіх задоволити і купити собі їх ласку. Подібні миски зі стравами господиня ще за дня розіслала по всіх рідних і найближчих сусідах, й кожному доручаючи помолитись за когось із померлих.

З готовою мискою і запаленою свічкою виходить ґазда надвір, обходить три рази навколо хати, заглядає до своєї маржинки і пасіки, і шепче закляття на всі злі духи, на полонинські мари, відьми крилаті, перелесники, арідники, щезники, щоб чорні духи не шкодили його ґражді.

Ж.: — Васи, піди там, подивиси, дєдя вертаєтси в хату, отвори хоремні двері!

Ч.: — Христос Рождаєтси!

Всі: — Славіте Єго!

Ч.: — А є усі в хаті? Тепер разом помолимоси.

Ціла сім'я клякає перед старовинними образами і вголос відмовляє молитви до Всевишнього. Потім, починаючи від найстаршого в родині, засідають кругом стола, і тоді голова родини бере ложку куті і кидає на стелю. Всі наставляють свої ложки, і кожний старається зловити якнайбільше зерен, бо кожне зерно приносить із собою щастя.

Вечеря починається з куті-логази, а пізніше їдять голубці, вареники (пироги) з маком або картоплею, борщ, гриби, фасолю, кашу, буряки, капусту з олієм, біб, горох, хрін з медом та врешті, на закінчення дванадцяти страв, подають узвар з сушениць. Часто серед потрав кружляє фляшка з кріпкою горілкою. Звичайно цього вечора всі стримуються від більшої кількости алькоголю.

Діти сидять за столом нетерпеливо, бо спішаться йти в колядники з вертепом. Малими гуртками йдуть до найближчих сусідів та кревних, де під вікнами поспішно відспівують звичайні церковні колядки з характеристичною гуцульською закраскою мелодії. Господарі обдаровують малих колядників яблуками або цукерками.

Гуцули радо гостяться, але хто має пасіку, то за ніщо у світі у Свят-Вечір не піде з дому, бо вірить, що всі рої йому повтікають. Зате радо бачить гостей у себе.

Першого дня більшість членів родини збираються до церкви. Ті з леґінів, котрим не запевнено місця серед колядників, забирають з собою дзвінок, але тримають його в дзьобні (гуцульська торба зі шкіри), щоб не зрадити себе і свої надії. Бо не кожний заслуговує на участь в колядниках. По Богослуженні „берези" викликають своїх леґінів, тоді вони витягають на верх свої дзвінки і гордо ступають до свого гуртка з 10–12 леґінів. З них один грає на скрипці, другий на трембіті, а декілька мають зі собою роги. Всі вони обов'язково мають дзвінки та сталеві бартки. Насамперед колядують у священика, в котрого отримують церковну скарбонку та хрест. Відтак спішать у свій присілок — з двадцяти до тридцяти хат, де їх чекають ґазди. Звичайно на перший раз вибирають собі ґазду, про котрого знають, що він кожного року угощує колядників. Наш знайомий Уршеджук є одним з багатіших ґаздів, і до нього прямують колядники.

***

Ж.: Юрочко! А ну дивиси, вже колядники йдут! Іди тай припрєч сани, перед хатов стоєт. Колєдники мут плєсати, а не буде місцє. А ти, Парасочко, йди та файно перебириси та причисиси.

(Колядники співають, пригравають та танцюють — плєшуть на подвір'ю, господар припрошує їх зайти в хату).

Ч..: — Будьте ґречні, панове колєдники, заходити в хату.

Колядники: — Дєкуєм, дєкуєм! Христос Раждаєтси!

Всі: — Славіте Єго!

Голоси: — Ци у вас миром, ци дужі? Єк ви, пане Гапчук? Єк ви, Микулко любенький! А де ваша Парасочка?

Ж. : — Пара! А де ти си забила? Ходи ко суда!

Леґінь: — Але ти вгуділа, вгуділа, моя зазулько. Файну сси силєнку зробила, а єка в тебе бунда чєрлена!

Ч.: — Панове колєдники, будьте ласкаві сідати за стіл, ми зараз вам щос на розігрітє дамо. Петрику, Іванку тай ти, Юрочко, — будьте ласкаві, не стєдайтеси, сідайте за стіл.

***

І так чемно, гостинно запрошують всіх колядників і гостей — своїх рідних та сусідів, частують горілкою, пивом, медом та вином, а порожні миски зміняють другими, і в кімнаті стає веселіше. Обов'язком колядників є всіх присутніх забавити. По принятті починаються забави — „данці", при чому дівчата і молодиці кожному колядникові-партнерові після танцю вкидають до дзвінка кілька монет. В танці леґіні роблять присіди і приспівують, відповідні до особи плєси. В перервах між танцями співають плєси для господаря, господині, для дітей і врешті для гостей.

Така забава триває від вечора до рана, або затягається на цілі два дні. Це вже залежить від гостинности господаря. На закінчення колядники співають прощальний плєс.

Змучені колядники йдуть до сусіда, де не раз приходиться починати забаву знову. Часто і два тижні промине, заки обійдуть свої два десятки господарів. Але молодий леґінь — буйний, здоровий, і мріє цілий рік про такі свята. Нагода погоститися, натанцюватись та пізнати не одну красуню, котру батьки тримають заховану по хатах. Тут часто нав'язується і перша любов, а тільки настане весна, то молодята зустрічаються десь над шумлячим потічком, що глушить приспішене биття сердець двох вибранців, котрі до осени і поберуться.

Та швидко минає Різдво, приходять другі свята, і кожне з них має свої питомі обряди, що дають гуцульському племені можливість весело прожити час зимового безділля.

Допомога Закарпаттю триває

Зз настанням зимових холодів допомога потерпілому від повені населенню Закарпаття стає ще актуальнішою. Ще раз подаємо адреси і телефони організацій, через які можна приєднатися до допомогових акцій:

Український Золотий Хрест у ЗСА (Ukrainian Gold Cross, Inc., 6616 West Roscoe Street, Chicago, Ill. 60634-38-32) тел. (773) 736-4568;

„Карітас України" (Львів, вул. Озаркевича 4, 290016, Україна, тел. : 380-322-97-12-56, Анатолій Козак;

Світовий Конґреес Українців (Ukrainian World Congress, 2118A Blood St. W., Toronto ON M6S 1M8 Canada) з дописною „Повінь". Тел.: (416) 762-1108, факс: 9416) 762-8081;

Українсько-Американська Координаційна Рада (Ukrainian American Cordinating Council, 142 Second Ave. New York, NY, 10003) тел.: (212) 505-1765;

ЗУАДК (United Ukrainian American Relief Committee, 1206 Cottman Ave., Philadelphia, PA 19111) тел.: (215) 728-1630;

Український Народний Союз (Ukrainian National Association, 2200 Rout 10, P. O. 280, Parsippani, NJ 07054) тел.: (973) 292-9800, факс: (973) 292-0900;

Карпатський Союз Америки (Carpatian Alliance, Inc., P. O. Box 391 Cooper Station, New York) тел: (718) 545-6671;

Союз Українок Америки (Ukrainian National Women's League of America, 108 Second Ave., New York) тел.: (212) 533- 4646;

Кредитова кооператива „Самопоміч" у Ню Йорку (98 Second Ave. New York) тел: (718) 657-7995 (голова Ради директорів Мирослав Шміґель);

ООЧСУ (Organization for the Defense of Four Freedoms for Ukraine) 136 Second AVE, New York, тел: (212) 982-1170;

Фонд „Дітям Чорнобиля" (The Children of Chornobyl Relief Fund) тел.:(973)-376-5140;

Українська католицька церква Чесного Хреста в Асторії, о. Пилип (31-12 30-th St., Astoria, N. Y. 11106);

Стейтова Рада УККА Ню Джерзі, (голова Іван Буртик, тел: (201) 779-4063;

Київська організація народно-демократичного об'єднання „Нова Україна", тел.:227-7367, 227-4734;

Якщо хтось хоче створити новий осередок допомоги, то радимо діяти через найближчу до вас церкву.

ІСТОРІЯ НАШОЇ БОРОТЬБИ

Трагедія лемків

Село Завадка Морохівська на Лемківщині було невелике: 49 дворів. Жили дружно, працювали й бавилися разом. З цього села походить Анна Баб'як, у пам'яті якої пролита в селі кров затьмарює найсвітліші спомини — про хор і дзвони в церкві, вуличні прізвиська і невибагливі жарти. Після виселення мешканців села у ньому залишилися одна хата, мурована школа і церква. Але перед виселенням село зазнало страшних тортур.

Першими Завадку спалили німці. Видалося їм у 1944 році, що тут переховується розвідник з Червоної армії, тож зібрали усіх людей за селом і поставили кулемет. В останню мить вийшла наперед Анна Машлюх й засвідчила, що бачила військових, вказала, куди вони пішли. Німці людей відпустили, а хати спалили. До липня 1945 року люди відбудувалися, але в січні 1946 прийшло польське військо. Йшли від хати до хати — одних вбивали, а інших гнали вперед. На одному березі потоку вбили Васька Циганика, Михайла і Петра Гринівих, Юзька Томашівого, на другому — Андрія та Івана Нечистих. На Анну жовнір теж націлив гвинтівку, але інший його зупинив, бо дуже молодою була ще вона, пожалів. „То був стичень, мороз, — розповідає Анна. — Як войско пішло, люди позамерзали. Ті вбиті зробили ся як дерев'яни. Ладували їх на сани й возили до спільної ями, але хто мав когось з родини, то ховали його на тім самім цвинтарі".

77 таких спогадів про події акції „Вісла" зібрано у пропам'ятній книзі „1947", що побачила світ 1997 року у варшавському видавництві „Тирса". Спонзором видання стала Фундація дослідження Лемківщини в Америці, а склав її Богдан Гук. Книгу готували також Катерина Сень, Мирослав Машлянко, Андрій Степан та інші. Том має багато оригінальних ілюстрацій — світлини, документи, малюнки...На фотографіях простежується одяг довоєнної пори, з них можна скласти уявлення про українські свята. Особливо вражають світлини, на яких видно поступове руйнування церков.

Спогади охоплюють 47 місцевостей — терени Бойківщини, Лемківщини, Надсяння, Підляшшя, Холмщини, де 1947 року пройшов в українських селах страшний вихор акції „Вісла". Наведено 77 документів. Книга має 650 сторінок, сорок із них відведено для переліку згадуваних прізвищ, і це переважно — жертви.

Півстоліття минуло від тієї трагедії, настав час осмислення. І це робить передовсім упорядник книги Богдан Гук, який виносить криваві події понад людські долі, надаючи їм вселенських категорій Зла і Добра. У слові до читача він пише: „Зло заважає наближатися до себе, заважає мислити, осмислювати, відчувати. Зло всевладно панує над захопленою собі частиною й таким чином позбавляє нас самих себе". У цих рядках викладено мету видання — книга зібрана не лише для того, щоб вберегти історичну пам'ять про події і полеглих людей. Її поява дає нагоду, обопільно визнавши правду, шукати шлях до взаємного прощення. Багато людей зараз заклопотані цим нелегким завданням. Польський історик Владислав Серчик писав у серпні ц. р.: „Віддання почестей жертвам братовбивчої боротьби є для усіх нас обов'язком, і кожен жест має особливе значення".

Про це ж написав у книзі Богдан Гук: „І все ж стоїмо перед високим наказом скинути з себе оцей тягар. Не можемо не перемогти. Мусимо рятуватися як чутливі й розумні, здатні вертатися до основ. Мусимо залишатися здатними до зустрічі, розмови, рятівного знаку троєперсної долоні. Витримаймо. Так треба".

Пропам'ятна книга „1947" має передовсім значення як достовірна ілюстрація до важкої сторінки з історії українського народу. Навіть оті 77 спогадів, які наведені у книзі, є повноцінним матеріялом для соціологічної аналізи числа жертв, їхнього віку, способу смерти, дальшої долі уцілілих. Водночас книга може послужити за основу для етнографічних досліджень життя і побуту українців на великому терені їх сталого замешкання впродовж чималого часу, бо розповіді людей виходять далеко за межі 1947 року.

Книгу „1947" повинні прочитати наші діти, щоб знати про трагедію батьків й дідів. Будь-яке вигнання народу з його землі є злочином. Злочинним було виселення кримських татар, німців Поволжя, чеченців, вивезення до Казахстану поляків із Західньої України... Злочин проти українців стоїть в одному ряду з іншими і має бути історично задокументований. Для цього видано пропам'ятну книгу. Ви можете придбати книгу „1947" у Фундації дослідження Лемківщини в Америці — The Lemko Research Foundation Inc. (P. O. Box 7, Clifton N.J.), або у Володимира Кікти: 2613 Lori Ct., Union, N. J., 07083. Телефон (908)687-7363. Для придбання книги треба вислати чек на 23 дол. (поштові витрати включено).

ПАЧКИ В УКРАЇНУ

0.65 за фунт

DNIPRO CO.

В наших крамницях можна придбати авіяквитки в Україну та з України. До вибору 99 взірців хусток! А також фірмове шкіряне зимове взуття від $35.

NEWARK, NJ
698 Sanford Ave
Tel. 973-373-8783
Free:888-339-4776

CLIFTON, NJ
565 Clifton Ave
Tel. 973-373-8783

PHILADELPHIA
1801 Cottman Ave
Tel. 215-728-6040

Пам'ятник закатованим у Кінґірі

Часто чуємо, що чуда вже не стаються. А хіба ж це не чудо? Ще недавно нікому й не снилось, що українці з Америки можуть поставити пам'ятник жертвам кривавого комуністичного злочину — убивства кількох тисяч невинних українських жінок і чоловіків, розчавлених танками в таборі Кінґірі. Впродовж пів століття вороги українства, вороги Правди намагалися приховати перед світом цей злочин, та це їм не вдалося. Бо завдяки Божому Провидінню та свідченням очевидців цього страхітливого видовища, голос безвинно пролитої крови мучеників, наче Сфінкс, виринув на степах Казахстану, й вимагає суду над вбивниками, поки ще живуть свідки. На жаль, сучасні можновладці України не тільки не шукають злочинців, не цікавляться долею безвинно покараних людей на чужині, а й продовжують називати їх „засудженими".

„Тут, у цьому великому ярі, ми згорнули бульдозерами розчавлені тіла жінок і чоловіків та зарівняли його камінням і піском", — розповів і показав місце один із колишніх військових. Згідно з архівними документами, які ми одержали з Казахстану, українці, із 32 національностей в цьому таборі, становили половину усіх в'язнів. Та й сам страйк розпочався з ініціятиви українця Михайла Сороки і вже відтак розвинувся в інтернаціональне повстання. Отже, немає сумніву, хто потерпів найбільше.

Старанням членів ОУН–УПА, — з тих в'язнів, кому пощастило вижити — місцевий уряд дозволив їм поставити пам'ятник, але то було понад їхні матеріяльні спроможності. Довідавшись про ці обставини, ми вирішили допомогти увічнити подвиг героїв нових Крут, чоловіків і жінок, які з голими руками загородили дорогу танкам, у цей спосіб сподіваючись врятувати життя друзям. І большевицькі танки взяли під свої гусениці беззбройних людей...

Завдяки жертвенним членам ООЧСУ, УККА й СУМА пам'ятник поставлено на тому місці, де спочивають тлінні останки мучеників, далеко від рідної землі. Подяка належиться не тільки жертводавцям, але всім тим, хто доклав до цієї шляхетної акції своїх щирих зусиль, як наприклад І. Карпінський, О. Михальчук і Ю. Осік, які 700 кілометрів доїжджали до Кінґіру.

Будову пам'ятника закінчено в жовтні, але посвячення відкладено до весни, бо Комітет надіється, що приїде делеґація з Америки на його відкриття. Ми також запрошуємо охочих відвідати нашу велику громаду в Казахстані й запізнатись з іншим, нам малознаним світом. За докладнішими інформаціями можна звертатися до УККА, тел. ч. (212)228-6840.

Слід ще згадати, що Литва першою поставила в пам'ять своїх жертв десятиметровий залізний хрест, але вандалів і тепер не бракує: по році великий хрест було зігнуто до землі...

Іван Буртик

Медвинська республіка

На півдні Київщини є велике село, сама назва якого пахне нашою історією — Медвин. Споконвіку живуть тут хлібороби. Але мирну їхню працю час від часу порушували різні зайди. Грабували, руйнували, полонили... Радо вітали медвинці українську революцію 1917 року, сподіваючись зажити господарями на своїй землі. Та прийшла чергова навала — большевицька. Селяни стали на захист самостійної української держави. У червні 1920 року, коли відкотилася польська навала, знову повернулися большевики: з продовольчими поборами й примусовою мобілізацією, з конфіскацією майна й контрибуцією. Повсталі селяни убили чотирьох комісарів. У селі було оголошено військовий стан, отаманом обрали Хому Лебедя, штаб очолив Микола Василенко, розвідку — сотник Дніпров. Селяни мали три ручні скорострілі, майже 300 рушниць. Багато з медвинців в останні роки набули військового досвіду, тож упродовж 20 днів — у серпні та вересні — повстанці успішно боронили село. Большевики мусіли кинути проти нього великий військовий відділ. Тоді було спалено 600 хат, на село накладено контрибуцію, залишено большевицький постій, що тероризував село.

Повстанці тим часом відійшли в ліси й продовжували чинити опір. Хто ж смів повернутися додому — того заарештовували, відвозили в Смілу чи Київ і страчували. Становище повстанців погіршилося восени 1920 року, коли Росія та Польща уклали перемир'я і війська перекидалися на врангелівський фронт із завданням по дорозі нещадно знищувати повстанські загони. Особливою жорстокістю відзначалися дивізії Першої кінної армії Семена Будьонного. Вони мордували людей, громили села й містечка, вивозили добро. Один з обозів повстанці відбили між селами Киданівка та Медвин. У Медвин перед Покровою прибув каральний загін. Зібрали на майдані хлопців та молодих чоловіків віком 18-30 років, погнали за село і порубали шаблями понад 70 чоловік...

За совєтських часів пам'ять про трагедію передавалася від батьків до дітей. Під час німецької окупації медвинці насипали на місці розправи могилу, поставили хрест, але по-християнському вшанувати загиблих стало можливим тільки в час незалежности. Цього року вже втретє зібралися медвинці на Панахиду. Кількасот медвинців зійшлися в неділю, 11 жовтня, на сільському майдані, де дев'ятеро священиків Української Православної Церкви Київського Патріярхату на чолі з Єпископом Данилом відправили Службу Божу. Мітинґ відкрив голова сільської ради Микола Фартушний, а історичну довідку прочитав працівник Богуславського історичного музею Петро Ґогуля. Від Народного Руху України виступили народний депутат Дмитро Павличко та Петро Борсук, від Республіканської Християнської партії - Лідія Кононенко, від Організації Українських Націоналістів - Олесь Шевченко, від Конґресу Українських Націоналістів - Сергій Жижко та інші. Відтак велелюдна процесія рушила до могили, де відбулася Панахида по убієнних. Кобзарі співали пісень про козацьку славу.

Василь Овсієнко

ПРО ТЕНДЕНЦІЙНУ КНИЖКУ

„Спалена земля", але хто ж її палив?

З поразкою світової комуністичної системи відкрилася геополітична можливість утворення нової Европи — політично та економічно стабільного континенту. Одним з найважливіших чинників цієї стабільности є взаємини між Україною та Польщею. Заради добросусідства і партнерства обидва народи повинні рішуче позбуватися гнітючих, безперспективних спадків минулого. На жаль, цьому не сприяють книжки багатьох польських авторів...

Аж тепер до мене дійшла видана ще в 1984 році в Лодзі, Польща, книжка Владислава Ярніцького „Спалена земля", (редактор Януш Козловський). Книжка складається з 10 розділів, вступного слова автора та біля 280 сторінок друку. За жанровими ознаками цей твір належить до мемуаристики, тобто це спогади, і написані польською мовою.

Загалом кажучи, спогади є корисні, але тільки тоді, коли вони конструктивні, узгоджені з історичною правдою, а не подиктовані пристрастями, фобією та упередженням.

Владислав Ярніцький належить, на жаль, до категорії польських письменників типу Пруса, Чеснака та їм подібних, ляйтмотивом яких є крайній польський шовінізм, суб'єктивізм і ненависть до українства. Автор докладно описує окремі бої польського, а також совєтського і чеського військ та поліції проти УПА на Закерзонні. І коли він своє військо всіляко вихваляє, то про воїнів УПА висловлюється як про банду, яка нібито тероризувала мирне населення.

Історичні ж факти тим часом свідчать, що було якраз навпаки: саме польські банди від літа 1941 року почали нападати на наші села, убивали людей, підпалювали хати. І тільки згодом, змушені обставинами, почали творитися самооборонні українські формації, спочатку льокального характеру, які потім зорганізувалися в легендарну Українську Повстанську Армію під проводом ген. Тараса Чупринки, а по його смерті — полк. Василя Кука-Коваля. УПА начислювала біля 200,000 вояків. Морально і матеріяльно допомагало їм все українське населення. Поляки були змушені вдатися за допомогою до совєтських та чеських військово-поліційних сил та застосувати в 1947 році нелюдськи жорстоке виселення українського населення Закерзоння, Лемківщини та Холмщини, під назвою Акція „Вісла", бо хоч і мали колосальну військову перевагу, зазнавали великих втрат. Смерть польського ген. Свєрчевського, який потрапив у засідку УПА біля Балигороду, послужила формальним виправданням акції „Вісла". У висліді УПА втрачала підпілля і допомогу від населення. Польські і совєтські військові відділи послуговувалися модерною зброєю, танками і літаками. Автор книжки змушений визнати, що мережі УПА і ОУН були знаменито орг нізовані та тісно пов'язані зв'язковими, а девізами Українського Опору були: „Здобути українську державу, або загинути в боротьбі за неї" і „Воля людині — воля народам!". УПА не мала жодної зовнішньої допомоги і розраховувала на можливий виступ альянтів проти Совєтського Союзу. Адже вже тоді починалася совєтська холодна війна проти Заходу, передовсім проти ЗСА. Американський генерал Паттон, при кінці війни, в 1945 році, сказав, що для нього „війна ще не закінчилась, і тепер пора вдарити на Москву".

Автор згадує про солідну і стратегічно оправдану мережу бункрів УПА (біля 2,000), в лісах і проваллях Карпат, в яких заховувано і магазиновано зброю, харчі, шпиталі. Групове і індивідуальне геройство воїнів УПА не мало меж. В безвихідному становищі вони себе дострілювали, або динамітом чи гранатами знищували бункри разом зі собою.

Автор фальшує історичні факти, забарвлює їх власними неґативними емоціями та антиукраїнськими оцінками. Наприклад, він пише, що з вибухом німецько-совєтської війни в 1941 році першим увійшов до Львова український леґіон „Нахтіґаль" під командою сотника Романа Шухевича, і що цей леґіон допустився екзекуцій супроти польської професури Львова, польської інтеліґенції і жидів. Ці погроми, пише В. Ярніцький, тривали пару днів. Насправді ж це безсоромна брехня, цю справу вже давно вияснено міжнародними експертами, які ствердили, що злочини здійснило німецьке ґестапо. Також неправдою є, що командир УПА „Орлан" — Василь Галас загинув в бункрі разом зі „Стягом". Він перейшов різні перипетії і ще до сьогодні живе в Києві. Також упівка „Марічка", авторка цінних споминів, живе у ЗСА.

В. Ярніцький навіть не завдав собі труду докладно перестудіювати архіви та дотичні мемуари інших осіб, бо головною його ціллю було дискредитувати видатні постаті у проводі УПА і ОУН. Тільки горстка командирів УПА потрапила до рук ворога, з якими поляки і совєти поступали, порушивши засади Женевської Конвенції. Їх в'язнили, тортурували, а потім вішали чи розстрілювали. Багато з них, замість здатися, вживали отруту. Уважали, що краще смерть, ніж полон. „Банди УПА, — пише автор, — були вишколені в техніці партизанської війни, військовими німецькими спеціялістами".

Книжка „Спалена земля" напевно не причиниться до покращення взаємин між двома народами, українським і польським, а навпаки — роз'ятрить старі, але ніколи не забуті рани. Особливо багато перекручень, виявів незнання або навмисної дезінформації містить якраз перший розділ книжки.

Автор згадує і про випадки зради в рядах УПА, але знову ж таки свідомо ігнорує вже відомі факти, що совєтська контррозвідка застосовувала вишукані методи і підступи, аби зісередини розкладати

(Закінчення на стор. 21)

НОВІ ВИДАННЯ

Наукова праця проф. Я. Пеленського на завжди актуальну тему

У видавництві, яке посвячується виданням східньоевропейських моноґрафій, появилася 325-сторінкова праця проф. Ярослава Пеленського на завжди контроверсійну тему спадщини Київської Русі, що має заголовок: „Боротьба за спадщину Київської Русі".

Проф. Я. Пеленський викладає російську та українську історію в університеті Айова, є президентом Східньоевропейського Дослідного Інституту ім. В. Липинського, членом Національної Академії Наук України і директором Европейського Дослідного Інституту в Києві. Він зібрав свої досліди у 12 частинах, з яких більшість була вже раніше опублікована, до того долучив сім мап і 41 ілюстрацію.

Проблема спадщини Київської Русі є темою досліджень і розбіжностей в думках вже 900 років. Проф. Я. Пеленський у своїй праці доводить, як впродовж віків різні наїзники, зокрема російські, польські, литовські та інші, намагалися привластити історію Київської Русі. У збірнику „Боротьба за спадщину Київської Русі" автор докладно аналізує усі зазіхання на Київську Русь і доходить до висновку, що Україна є найбільше, природною та першорядною спадкоємницею Київської Русі.

Цікаву наукову працю можна замовити у видавництві Колюмбійського Університету за ціну 42 дол. з доданням 4.95 дол. на пересилку. Адреса: Columbia University Press, 136 South Broadway, New York, NY 10533.

„Верхів'ями буднів"

У Києві вийшла в світ книга Романа Володимира — відомого українського поета, прозаїка, перекладача, есеїста і вченого, який проживає в США.

Книга „Верхів'ями буднів" ділиться на чотири частини — „Досвітки", „Становлення", „Особисте" та „Загальнолюдське", у яких поміщено 43 цікавих і оригінальних розповіді.

Ось рядки однієї з них: „Не гомоніли Софійські дзвони, як виводили трагічні залишки армії УНР двадцять першого листопада, злопам'ятного року порваних усенародніх надій, на страту. Триста п'ятдесят дев'ять ще живих, вимучених, а все ж нескорених борців безсмертної ідеї. Лише вона одна ще при житті держала. Бо як же, зрештою, міг витримувати дух у тих знедолених, скатованих тілах!

Навкруги — заморожена пустеля сивого облогу, на обріях — дими попалених осель, просто них — націлені дула кулеметів і викривлені обличчя ворогів, глибоко в їх серцях — остання молитва борців за долю занапащеної вітчизни.

Різкий вигук протинає сухе, прозоре повітр'я — „Стройся'" Ще раз прочитують їм: „В послєдній раз говорят вам — прісоєдєнітесь, і совтская власть помілуєт вас'" Там по зуби озброєні червоні комісари, тут — безборонний уряд знеможених і одночасно дужих, міцних і незламних у своїй заповітній постанові, повстанців. Тривають непорушно. Напроти — хижі погляди катів і стіна вищірених дул, позаду — прокопаний рів довгої, власноручно викопаної могили. Зловісна тиша. Втім — славетний козак Щербак лунко сказав: „Знаємо, що жде нас — смерти не боємося, до вас служити не підемо! Поб'єте нас, так знайте — ввесь український народ помститься!". З усіх уст нездоланих повстанців хором з небеса загриміло: „Слава!" А тоді, як і раніш перед Софійським Собором, понісся далеким відгомоном в білі морозні простори гимн: „Ще не вмерла Україна".

Тих, хто бажав би набути книжку „Верхів'ями буднів", просимо звертатися на адресу: Dr. Roman Kuchar, P. O. Box 335 (905 Cedar Str.), Victoria, KS 67671.

Д-р Юліян Мовчан

Пакунки та доляри в Україну
$ 0.69 lb*
$ 1.89 lb*
79 c LB при пересилці через UPS
* Окрема доплата за доставу кожного пакунка
Ліцензійована пересилка долярів.
Достава американської готівки в руки отримувача
(973) 763-8778
ROXOLANA 1 (888) 725 8665
300 Parker Avenue, Maplewood, NJ 07040

Комітет Допомоги Україні
відділ
ЦЕНТРАЛЬНОГО НЮ ДЖЕРЗІ
запрошує вас
на

КАРНАВАЛОВУ ЗАБАВУ

яка відбудеться

6 ЛЮТОГО 1999 РОКУ

в ЦЕНТРІ УКРАЇНСЬКОЇ КУЛЬТУРИ в САВТ БАВНД БРУК, НЮ ДЖЕРЗІ

Початок забави о год. 6:30 вечора
при звуках популярної оркестри...

„Фата Моргана"

коктейл, вечеря з обслугою, бара, пізна холодна перекуска, льотерія на виграш

ввесь дохід призначений на допомогу

УКРАЇНІ

квитки в ціні 40 дол. від особи, для студентів 30 дол.
Ціни до 30 січня.

Після 30 січня і при касі квитки в ціні 50 дол. від особи, для студентів 40 дол.

ПРОШУ ЗАМОВЛЯТИ З ПЕРЕДПЛАТО до 30 СІЧНЯ

Дам'ян Ґеча тел. (908) 755-8156
отець І. Лишик тел. (908) 719-2132
Юрій Ведмідь тел. (732) 563-2690
Віктор Бабанський тел. (908) 754-0898
Юрко Міщенко тел. (732) 671-1914
Кредитівка тел. (732) 469-9085

E-MAIL UKRNS@AOL.COM

Вечір „Українці...

(Закінчення зі стор. 11)

ратура, а також звукозаписи патріотичних пісень, відео цікавих передач на історичні та культурні теми. Ось і виходить, що на все це треба шукати спонзорів.

Я роками передавала літературу на схід і південь України — сотні і сотні вибраних творів. Саме вибраних. Бо невідповідна література, яку чомусь часто передають у східні та південні області, або не використовується (а тоді це марно витрачені кошти та праця), або негативно впливає на виховання молоді та впровадження української мови в російськомовне середовище. Потрібно добре знати, як чим і кому допомагати. Де б я не з'явилась, мене завжди запитують: „Пані Лідо, а прапор привезли?". І справді, синьо-жовті прапори, тризуб, різноманітні українські відзнаки необхідні для того, щоб українці в Криму заявили про себе: „Так, ми є, це наша земля, це наша держава!" .Часто можна почути, що державу повинен будувати Уряд України. Це правда. Але коли б ми чекали і надіялися лише на Уряд, то напевно і досі не було б відкрито жодної української школи, Україна не мала б своїх військово-морських сил.

Хочу ще раз згадати про тих українців Криму, які з перших днів стали на барикади, і до сьогодні продовжують працювати, незневірившись за довгі роки невдячних зусиль. Ці люди заслуговують на нашу пошану і підтримку, їхня праця потребує конкретної допомоги. Одним словом, Крим — це не лише чудова природа: море, гори, небо. Це також щоденна, виснажлива праця за суверенність України, за нашу молодь, за наше майбутнє".

Цікаве відео поширило інформацію про Крим. Вечером вдало проводила заступниця голови СФУЖО Володимира Лучків. Після доповіді було багато запитань до прелегентки. Вечір викликав широке зацікавлення преси, були присутні також представники радіопрограм.

Маргарета Шпір

На вечорі СФУЖО (зліва) — Володимира Лучків, Іванна Кушпета, Оксана Соколик, Ліда Мадоян, Анна Бідак, Мирослава Загребельна.

СОЮЗІВКА • SOYUZIVKA
Ukrainian National Association Estate
Foordmore Road, Kerhonkson, New York 12446
914-626-5641 FAX 914-626-4638

Святкуйте з нами РІЗДВО ХРИСТОВЕ на СОЮЗІВЦІ

Від 6-го до 7-го січня 1999 р.

Пересічні кімнати $ 80.00 від особи $150.00 за дві особи
Люксусові кімнати $ 95.00 від особи $175.00 за дві особи
Харчування для дітей від 13-17 років $ 40.00
Харчування для дітей до 12 років безплатно.

Нічліг включає традиційну Святу Вечерю, а на Різдво снідання і святочний обід з індиком або стейком.

Додатковий нічліг $60.00 за дві особи у пересічній кімнаті із сніданком або $70.00 за дві особи у люксусовій кімнаті із сніданком.

Податки і чайове вже включені.

Оплата за саму традиційну Святу Вечерю $20.00 від особи, для дітей до 12 років $10.00

Податки і чайове вже включені.

Просимо телефонувати до нас за додатковими інформаціями

ВОНИ БУДУТЬ ВАШІ

Придбайте оголошення для
„Свободи" або Українського Тижневика

Ваша винагорода базуватиметься на сумі за зібрані оголошення. Необмежені можливості для осіб, які є готові присвятити свій час і досвід.

За деталями просимо звертатися до:
Адміністрації „Свободи"
Відділ оголошень — Марії Шепарович
P.O. Box 280, Route 10, Parsippany, NJ 07054
Tel.: (973) 292-9800

З приводу обрання нового президента НОК України

9-10 грудня ц.р., в Києві відбулася чергова Асамблея НОК України, на якій вибрано нового президента. Ним став Іван Федоренко. Як ми вже реферували в попередньому випуску „Спортових Вістей", кандидували на цю посаду попередній президент В. Борзов і дворазовий чемпіон світу у важкій атлетиці А. Писаренко, тепер бізнесмен. Як подають пресові агенції, вибір президента не перейшов без контроверсії. Зібрані на асамблеї діячі спорту більшістю голосів висловилися за відкрите голосування,проти чого категорично були В. Борзов і А. Писаренко. Не діставши відповідної пітримки в цій процедурі, обидва кандидати і відповідальна за гімнастику Турищева (дружина В. Борзова) покинули залю асамблеї. Одначе, вже напередодні асамблеї І. Федоренка підтримали керівники спортових управлінь з таких областей: Харковської, Дніпропетровської, Рівенської, Житомирської та Автономної Республіки Крим. Як виглядає, до них долучилися делеґати теж з інших областей, і остаточно І. Федоренко став новим президентом НОК України.

В. Борзов як керівник у ділянці українського спорту став відомим на початку осягнення Україною незалежности, пізніше на пості президента НОК України. Саме на цьому становищі він запізнався з Проводом Української Спортової Централі Америки і Канади та іншими спортовими клюбами в діяспорі. У цей час, коли УСЦАК масово збирав пожертви і щедро підтримував відродження спорту в Україні та олімпійські репрезентації в Ліллегаммері, а пізніше в Атлянті, В. Борзов кілька разів зустрічався з чоловими діячами УСЦАК. В цьому часі на ці потреби УСЦАК пляново і послідовно інвестувала приблизно 350 тисяч долярів. Згідно із тією співпрацею, діячі УСЦАК старалися впливати на діячів НОК України і активістів федерацій на просування певних реформ і змін, започаткування вишколу юних спортових кадрів під оглядом національної свідомости. Доводиться ствердити, що ці щиросердечні поради діячів УСЦАК не завжди бралися під увагу чиновниками НОК України, в тому числі й тодішнім його президентом. Мовляв— фінансово нас підтримуйте, а в справи реформ не втручайтеся. Отже, у вище згаданих ділянках усе й досі залишилося без змін. Українські спортовці, учасники різних міжнародних змагань, при зустрічах з українцями в діяспорі паленіють з сорому, вони мовно чужі братам і сестрам, які хоч роджені на чужині, в більшости володіють українською мовою, тим часом за сім років незалежности України її спортовці ще не вивчили своєї державної мови. Не подбали про це і діячі НОК України, бо, мовляв, є важливіші, головно економічні, проблеми.

Зазнавав критики колишній президент і в Україні, хоч і з інших причин. Та найбільш серйозної критики зазнав від кол. віце-чемпіона Олімпійських Ігоря Засєди. Віддзеркалена вона в російськомовному журналі „Стадіон Олімпіа", який виходить в Києві. У 2-му числі 1997 року в статті „Момент Правди — відкрита розмова; так, як воно є: Валерій Борзо, як дзеркало упадку українського спору", між іншим, було написано: „Елегантні кабінети в дев'ятиповерховому будинку, поруч з Республіканським стадіоном (з якого видно, не без згоди олімпійського чемпіона Борзова, потайки зрізали мало що не півтоновий бронзовий офіційний знак XXII Олімпіяди!) зайняли нікому не знані люди з провінції та із ЦК комсомолу. Бюрократичний дух („я начальник — ти дурак, ти начальник — я дурак") став наповняти не тільки кабінети, але і коридори цього спортового бюра". Ще перед тими заввагами І. Засєда відзначив: „Яке ж було розчарування — та, що там — шок!, коли тількищо призначений міністер спорту В. Борзов за одним махом розігнав ті кадри, які успішно працювали на спортовій ниві України; нагнали В.В. Стерлика, переможця Олімпійських ігор П. Савицького, Ю. Горського, Б. Юмашева і багато інших — найбільш досвідчених організаторів і авторитетів у спортовому середовищі".

У названій статті написано ще багато інших фактів про недотягнення і надоробки колишнього президента НОК України, але для стравжніх симпатиків українського спорту навіть це говорить про стан справ. Ці недотягнення, мабуть, і причинилися до вибору нового президента. Яким буде новий президент НОК України — І. Федоренко, покаже найближче майбутнє. Тривожить недавно підписана ним „Угода" з Державним комітетом фізичної культури і спорту Росії.

Для національного свідомих спортових діячів в Україні і прихильників українського спорту в діяспорі значно важливіше, щоб врешті українські спортові кадри навчилися державної мови, щоб вони поводили себе на міжнародних змаганнях як справжні, а не штучні патріоти України, подібно до спортовців Америки, Росії, Хорватії, Польщі, практично усіх країн світу, включно з країнами Африки, які ще донедавна були колоніями. Значна частина спортовців України під цим оглядом не дорівнюють своїм суперникам світу. Тому маймо надію, що Державний комітет фізичної культури і спорту і НОК України під зарядом нового президента врешті включать до спортового вишколу і духовий вишкіл. Щоб нарешті українські спортовці встидалися при зустрічах в різних країнах світу того, що не володіють державною мовою України. Якщо дійде до цього, то не сумніваємося, що до праці в ролі співробітників включаться УСЦАК і ряд молодечих та суспільно громадських організацій в діяспорі.

Київське „Динамо" в чвертьфіналі!

Динамо"(Київ) – „Ланс"(Франція)–3:1

У середу, 9 грудня, закінчилися групові футбольні ігри в усіх Европейських групах, в яких остаточно визначилися чвертьфіналісти. Приємно, що між найкращими Европейськими клюбами, які стали чвертьфіналістами, є київське „Динамо".

Українські футболісти змагалися в „Е" групі, в якій, пригадаємо, виступали: „Ланс" Франція, „Арсенал" Англія і „Панатінайкос" Греція. У дорозі до чвертьфіналу футболісти столиці України в попередніх зустрічах здобули такі вислідн:

Господарі на першому місці.
„Панатінайкос" – „Динамо" – 2:1
„Динамо" –„Ланс" – 1:1
„Арсенал" – „Динамо" – 1:1
„Динамо" – „Арсенал" – 3:1
„Динамо" – „Панатінайкос" – 2:1
„Ланс" — „Динамо" — 3:1

Саме від тієї останньої зустрічі, що пройшла у Франції, залежало, чи українські футболісти дійдуть до чвертьфіналу. Напередодні поїздки до Франції головний тренер В. Лобановський і його асистенти поставили перед своїми підопічними завдання обов'язково добитися перемоги, в іншому випадку вони не дійдуть до чвертьфіналу. Здобути перемогу на стадіоні суперника завдання не таке вже й легке. Настроєні на перемогу київські футболісти вповні виконали своє завдання. Продовж тієї зустрічі вони в більшости надавали тон в грі, проводили швидкі акції, які визначні снайпери Ребров, Шевченко і Каладзе закінчували стрілами в напрямі воріт господарів. Цим разом м'яч у багатьох випадках не долітав до цілі, або його оборонці „Ланса" панічно вибивали поза площу змагань. Щойно в другій половині, в 60-ій хвилині, з наріжного викопу Реброва і подачі Шевченка, Каладзе відкрив конто голів — 1:0. В 75-ій хвилині гості провели чергову атаку, яку успішно закінчив Ващук — 2:0. В 76-ій хвилині французи провели контратаку, якою здобули собі право на вільний стріл. Досвідчений виконавець, чеський „леґіонер" Сміцер вдало вмістив м'яч у високий кут воріт „Динамо". У 85-ій хвилині, при перевазі українського клюбу, Шевченко з подачі Белкевича устійнив вислід зустрічі — 3:1. Після закінчення зустрічі головний тренер „Динамо" — В. Лобановський, на запит одного із численних футбольних репортерів, сказав: ...„Будь-яка перемога є приємною, особливо після цього, як нам в цій серії нещастило і на початку не було добрих виглядів. Але я дуже незадоволений нашим здобутком ґолів, в цій зустрічі ми повинні були здобути найменше 5 додаткових ґолів".

У складі „Динамо" в цій зустрічі виступали: Шовковський, Кардаш, Дмитрулін, Ващук, Хацкевич, Головко, Гусин, Каладзе, Ребров, Шевченко, Белкевич, Косовський, Лужний.

Кінцевий показник ігор „Е" групи

Клюби	Точки	Ґолі
„Динамо" (Київ)	**11**	**11: 7**
„Ланс"(Франція)	**8**	**5: 6**
„Арсенал"(Англія)	**8**	**5: 10**
'Панатінайкос"(Греція)	**6**	**6: 9**

Крім київського „Динамо", до чвертьфіналу закваліфікувалися: „Олімпіакос", Греція, „Ювентус", Італія, „Інтер", Мілян, Італія, „Баварія" Мюнхен, Німеччина, Манчестер Юнайтед, Англія, і „Кайзерславтен", Німеччина. Один із названих тут чвертьфіналістів буде суперником київського „Динамо".

ПРЕСФОНД „Свободи" листопад 1998

60 дол. **Павлишин Степан,** Мейпл Гайтс, Огайо.
50 дол. **Болонка Андрій,** Бутвин, Па.
Пласт, Міннеаполіс, Мінн.
Прийма Василь, Люрд, Франція.
Рубчак-Єнсен Євгенія, Філядельфія, Па.
20 дол. **Фіцик Василь,** Апопка, Фла.
Процишин Микола, Ля Салл, Канада.
Вахута Олег, Елленвілл, Н.Й.
10 дол. **Дубас Павло,** Форт Лодердейл, Фл.
Лаврін Іван, Чікаґо, Ілл.
Шафран Євгенія, Флашінґ, Н.Й.
5 дол. **Луківський Петро,** Бурлінґтон, Канада.

Щиро дякуємо усім за фінансову підтримку газети

Крайова Управа СУМ в Америці і Адміністрація Оселі СУМ в Елленвіл

мають шану запросити вас з родиною на

НОВОРІЧНУ ЗАБАВУ

яка відбудеться

в четвер, 31 грудня 1998 р.

на Оселі СУМ в Елленвіл

під звуками оркестри „ЗОРЕПАД"

за кімнатами і замовленням столів телефонувати до Адміністрації Оселі на число: **(914) 647-7230**

Вступ на забаву 15 дол. Забава о год. **9-ій веч.**

За дальшими інформаціями про цю імпрезу, нічліг і спеціяльні „packages", прошу звертатися до

Ліди Микитин на тел.: (212) 557-4686

Куди хиляться...

(Закінчення зі стор. 1)

Соціялістичної партії, про створення низових осередків у різних регіонах України, омолодження партійних рядів. І хоч у деяких виступах заторкувалося питання „лівого бльоку народної опозиції" і доцільність проведення загальнонародного референдуму „з приводу порушення Конституції Президентом Кучмою", все ж ці питання не домінували, і вже це одне дало підставу комуністам стверджувати, що лідер соціялістів Олександер Мороз перед президентськими виборам відчуває невпевненість у власних силах. Як доказ цієї невпевнености, київські газети подають висловлювання О. Мороза: „Я готовий піти на компроміс, аж до того, щоб підтримати не соціяліста, а претендента, спроможного змінити нинішній антинародний курс".

Хто буде цей претендент, годі навіть здогадуватися. Річ у тім, що ні О. Мороз, ні лідер комуністів Петро Симоненко, ні провідник селянської партії Сергій Довгань не можуть публічно назвати прізвища особи, яка, на їхню думку, була б гідною очолити уряд України, бо кожна з кандидатур неминуче внесе розкол у цю й без того ілюзорну „ліву опозицію".

(За матеріялами газети „День")

„Спалена земля"...

(Закінчення зі стор. 17)

свідомо ігнорує вже відомі факти, що совєтська контррозвідка застосовувала вишукані методи і підступи, аби зісередини розкладати ряди УПА. Один з блюзнірських методів полягав у тому, що енкаведисти перевдягалися в однострої УПА і тероризували мирне населення.

Також не можна забувати, що боротьба УПА тривала 10 років, у крайньо несприятливих умовах, при незрівняно переважаючій силі ворога. На превеликий жаль, ще й дотепер міжнародна мас-медія покликується на антиукраїнську і антисторичну книжку „Спалена земля", чого доказом є хочби відомий брудний наклеп в телевізії у програмі „60 хвилин", де негативно насвітлювано боротьбу нашого народу за волю. Якби уряд України був елементарно патріотичний, то повинен був спростувати наклепи і фальш чужих письменників, але що можна від української влади вимагати, якщо вона донині не визнала Українську Повстанську Армії воюючою стороною у Другій світовій війні.

Д-р Володимир Боднар

ПОВІДОМЛЕННЯ

для членів 126-го Відділу

З днем 1 січня 1999 р., Відділ 126 злучиться з Відділом 161-им, секретарем якого є

МИКОЛА ДЯКІВСЬКИЙ

Просимо членів 126-го Відділу звертатися у всіх справах плачення вкладок та забезпечення до секретаря 161-го Відділу на адресу:

Mr. Nicholas Diakiwsky
2065 Ridge Rd. Ext.
Ambridge, PA 15003
Tel.: (412) 251-9266

ПОВІДОМЛЕННЯ

для членів 127-го Відділу

З днем 1 січня 1999 р. обов'язки секретаря 127-го Відділу перебирає новий секретар

ІРИНА ВАЩАК

Просимо членів звертатися у всіх справах членства та забезпечення в УНСоюзі і вплачувати вкладки на адресу:

Mrs. Irene Waszczak,
248 Towers Blvd.,
Cheektowaga, NY 14227
Tel.: (716) 668-1618

Вступ разом з вечерею: 75.00 дол.
Вступ на забаву без вечері – тільки для молоді до 25-го року: 20.00 дол.
Coctails: 6:30
Презентація дебютанток: 7:30
Опісля вечеря і забава

Гурток Пласт Приюту і Пластова Станиця в Нюарку

запрошують Вас з рідньою і приятелями на

ПЛАСТОВИЙ БАЛЬ

в суботу, 6-го лютого 1999 р.

Hanover Marriott, 1401 Route 10 East, Whippany, New Jersey 07981

Оркестри „Темпо" і „Луна"

Вечірній одяг

Please make checks payable to: PLAST Inc. Maria Welyczkowski 5 Trevino Court, Florham Park, NJ 07932
Tel.: (973) 514-1846
Місця мусять бути заплачені до 30-го січня

XINCON TECHNOLOGY SCHOOL (N.J.)

1-888-XINCON8 (1-888-946-2668) • (732)248-8488

One Ethel Road 108A, Edison, NJ 08817 • www.computerny.com

Registered by the New Jersey State Board of Education

Authorized Technical Education Center Microsoft®

Microsoft SOLUTION PROVIDER

Solaris

Ласкаво просимо! Ми відчинені 7 днів на тиждень

Незалежна приватна школа з 5-річним досвідом, готує кваліфікованих спеціялістів для найбільш перспективних ділянок комп'ютерної галузі.

Наш відділ в Edison, N.J., щойно поширився і займає площу 8 тис. кв. футів. У 10 клясах до послуг студентів — сотні нових комп'ютерів.

Школу закінчило понад 5 тис. осіб і всі вони знайшли працю.

Реєструйтесь на наші курси і перед вами відкриються великі перспективи у галузі, яка стоїть на порозі свого практично необмеженого росту!

MCSE, MCT Trainer
MCSD, MSVB/SQL, C++
Unix, Oracle Adm/Dev
A+ PC with LAN
CNE, CPD, Java, HTML
Free PC Fundamental
Web Developer

БЕЗПЛАТНІ СЕМІНАРИ
вівт. і четв. 6:00 веч. — 7:30 веч.; суб. і нед. 12:00 і 2:30 по полудні

За детальнішими інформаціями телефонуйте 1-888-XINCON8 і спитайте Сергія Миронюка

Допомагаємо в отриманні студентських віз F-1, M-1(I-20)

зручні вечірні (серед тижня) або денні (в суботу чи неділю) години

гнучкий розклад: пропустили заняття — можете надолужити його в іншій групі в інший день

безплатне повторення курсів

висококваліфіковані інструктори

курси англійської мови

необмежений і безплатний доступ до лябораторій — ми відчинені 7 днів на тиждень

контрольні тести, які дають змогу якнайкраще підготуватися до іспитів

допомога у працевлаштуванні

Адреса центрального бюра в Ню Йорку: 101 West 31st St., 4th Fl. 1-800-508-3596; (212) 465-8833

Ліки для України

Несприятливі умови життя в Україні посилили допомогу нашої діяспори братам і сестрам в молодій українській державі. Всі акції є корисні і важливі, та чи не найпотрібнішою є медична допомога, особливо пересилка ліків, яких в Україні дуже часто не можна дістати в аптеках.

І саме на цю форму допомоги звернув увагу Владика Володимир Паска, єпископ-помічник філядельфійського Митрополита Стефана Сулика. Завдяки добрим зв'язкам з американськими католицькими установами, а особливо з харитативною організацією „Кетолік Медікал Мішин Борд" (CMMB), Владика Володимир дістає від них багато різних коштовних ліків, необхідних для хворих в Україні. Цю акцію розпочато в 1992 році, вартість посилок вже сягнула 15 млн. долярів. Якість ліків контролюють місцеві лікарі, а також лікарі України.

Владика Володимир Паска очолює в Америці українську католицьку організацію „Юкренієн Католік Реліф" (UCR), яка займається придбанням цих ліків. Їх пересилку забезпечує Роксоляна Сіра з Сіннгмінсон, Н. Дж. Вона не тільки доставляє їх до окремих лічниць, але й сама оплачує свої поїздки до України.

Останнім часом з України надходять тривожні повідомлення про поширення серед населення туберкульози. Світова організація здоров'я розцінює поширення туберкульози в Україні як епідемію. Профілактичні заходи місцевих лікарів недостатні, бо їм бракує відповідних ліків та медичних препаратів. Про це було повідомлено організації CMMB, яка пообіцяла якнайшвидше виділити для України профілактичні середники лікування. Їх доставить наш UCR до українських лікарень.

Вартість цієї допомоги оцінюється на мільйони долярів, але не меншу її цінність становить та любов, з якою люди допомагають своїм ближнім.

Д-р Олександер Білик,
м. Філядельфія

Личаківський цвинтар

У Львові видано путівник „Личаківське кладовище", до якого ввійшли розповідь про цей некрополь українською і польською мовами, кольорові і чорнобілі світлини, мапи і схеми, а також перелік заслужених осіб, які знайшли вічний спочинок на цвинтарі.

Перша згадка про Личаків походить з 1567 року, коли тут ховали померлих від чуми.Тепер Личаківське кладовище — місце поховання видатних учених, письменників, мистців, суспільних діячів, військових. Серед них — видатні українці Іван Франко, Соломія Крушельницька, Маркіян Шашкевич та інші, поляки Марія Конопніцька, Северин Гощинський, Габріеля Запольська, вірмени, австрійці, німці, росіяни. Є тут також поховання українських та польських вояків часів боротьби за незалежність обох країн.

ПРИЯТЕЛІ ВИДАВНИЦТВА „СВІТ ДИТИНИ" у ЛЬВОВІ
УКРАЇНСЬКИЙ ГРОМАДСЬКИЙ КОМІТЕТ

FRIENDS OF "CHILDREN'S WORLD" PUBLISHERS in LVIV
UKRAINIAN COMMUNITY COMMITTEE

2150 Bloor Street West, Suite 96, Toronto, Ontario, Canada, M6S 1M8
Tel.: (416) 239-4407 • Fax: (416) 239-1526

ШАНОВНА ГРОМАДО!

В минулому році ми звернулися до ТЕБЕ з проханням щедрими пожертвами допомогти збільшити наклад журналу для молоді **„СВІТ ДИТИНИ"** видавництво у Львові, щоб могти висилати його безкоштовно вчителям до шкіл в Україні.

Завдяки щедрим пожертвам українських патріотів **Видавництво „СВІТ ДИТИНИ"** у Львові висилало на протязі цього цілого року БЕЗКОШТОВНО до майже 600 шкіл в Україні цей журнал, при помочі якого є легше вчителям виховувати українську молодь в національному дусі і християнському світогляді.

Також і цього року звертаємося до ТЕБЕ, ШАНОВНА УКРАЇНСЬКА ГРОМАДО, з проханням, з приводу СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО, продовжувати цю поміч для **Видавництва „СВІТ ДИТИНИ"** у Львові, щоб українські діти мали можливість вивчати українську мову, правдиву історію України, засвоювали українську культуру і вкінці виростали на щирих українських патріотів.

ХАЙ ВАША ЩЕДРА ПОЖЕРТВА
— БУДЕ ВАШОЮ КОЛЯДОЮ ДЛЯ ДІТЕЙ В УКРАЇНІ!

Жертводавці від $50 і більше — одержать посвідки для податкових цілей, а крім цього, імена і прізвища жертводавців будуть надруковані в тих числах журналу **„СВІТ ДИТИНИ"**, які будуть розподілювані БЕЗКОШТОВНО по школах України.

Категорії жертводавців:

ПРИХИЛЬНИКИ	— до $100;
ДОБРОДІЇ	— до $250;
ФУНДАТОРИ	— до $500;
ПОЧЕСНІ ФУНДАТОРИ	— до $1,000;
МЕЦЕНАТИ	— від $1,000.

Листи з пожертвами просимо висилати на адресу:

FRIENDS OF "CHILDREN'S WORLD" Publishers in Lviv
2150 Bloor Street West, Suite 96, Toronto, Ontario M6S 1M8

На чеку просимо написати: **"SVIT DYTYNY"**

ЗА ВАШУ ЩЕДРУ „КОЛЯДУ" — ЩИРА ВАМ ПОДЯКА!

За Комітет:

Дарія Дяковська — голова
Геня Гунчак — секретар
Наталка Бундза — містоголова
Ганя Цірка — скарбник

Дорогі Сестри та Брати!

Наша українська церква Асамблеї Божої, сердечно дякує всім жертводавцям, які допомогли нам купити дім молитви.

Наші батьки, діти і ми дуже вдячні Господеві, що на американській землі можемо мати дім духовного відпочинку. Звичайно, будинок потребує серйозної внутрішньої реконструкції, але якщо Бог допоміг нам купити церкву, то і тут нам також допоможе.

При вашій допомозі ми побачили, як багато маємо сестер та братів в Ісусі Христі.

Хто бажає і надалі нас підтримувати, то просимо висилати tax deductible допомогу на адресу:

Ukrainian Assembly of God P.O.Box #1783 Renton, WA 98057

Ми будемо пам'ятати вас у наших молитвах.

Бажаємо вам радісного Різдва Христового та щасливого Нового Року!

Нехай Господь рясно вас благословить!

Від імені української Асамблеї Божої

МИРОН ПИЛИП'ЯК

УКРАЇНСЬКИЙ ДОСЛІДНИЙ І ДОКУМЕНТАЦІЙНИЙ ЦЕНТР УКРАЇНСЬКОГО ІНСТИТУТУ АМЕРИКИ

Високоповажані і дорогі Жертводавці!

Від імени УДДЦ маю честь знову подякувати Вам за Вашу допомогу нашому Центрові.

В цьому році ми зробили клясифікацію бібліотеки маґ. Кознарского, зібрали спеціяльну колекцію під назвою „Україна і Польща", а також зібрали кілька індивідуальних архівів і окремих манускриптів, які ще потребують опрацьовання.

Дослідна праця американських науковців з роками міняє напрямок. Спершу вивчали нові мапи України, щоб переконатися, що міста, куди вони хочуть поїхати або де родилися їхні батьки, ще існують, деякі вивчали причини голодоморів на Україні. Студенти вивчали стан української мови, а також заборону її перед революцією.

Сьогодні ж досліджують охорону навколишнього середовища та історію цієї проблеми. Досліджують причини Чорнобильської катастрофи. Цікавляться українськими науковцями і українськими дослідними центрами. Вивчають українську музику, її походження, назви. Вивчають і збирають відомості про компанії, які виробляють інженерні прилади і інше.

УДДЦ уважно слідкує за напрямком їхніх інтересів і старається бути для них ефективним джерелом інформацій і порад. Для цього ми тримаємо зв'язки з українськими службовими закладами і їхніми науковими співробітниками, виписуємо з України газети, журнали, купуємо там книжки. Ми також тримаємо зв'язки з українськими діяспорними науковими організаціями, а також з деякими американськими університетами.

В цьому році в нашій праці була перерва в зв'язку з ремонтом інституту. Одначе, дякуючи деяким членам інституту, а також приятелям з України, ми швидко наздогнали втрачене. Найбільше нам допомогли адміністративно, а також працею слідуючі особи, яким ми сердечно дякуємо:

магістер Володимир Баранецький, колишній Президент УІА;
інженер Андрій Панчук, член Управи УІА і
Сніжана Коновець, аспірант факультету іноземної філології Київського університету ім. Т. Шевченка.

Віримо, що Ви, як і в минулому, поможете нам, хоч це Вам не легко. Ще раз сердечно дякуємо Вам особисто, а також всім жертводавцям за Вашу жертвенність, і рівночасно бажаємо Вам *Веселих Свят і Щасливого Нового Року!*

ОЛЕНА НЕСІНА, екзекутивний директор УДДЦ

Чеки виписувати на:
UIA — Ukrainian Research and Documentation Center
2 East 79th Street • NEW YORK, NY 10021 • (212) 288-2917

UKRAINIAN BROADCASTING NETWORK®

Христос Раждається і Щасливого Нового Року!

Для того, щоб Ваше святкування Різдва і Нового Року було ще більш приємним, прийміть від UBN особливий святковий подарунок!

Станьте передплатником сателітної Української Телерадіо Мережі UBN та DIRECTV Limited,® і Ви отримаєте від нас:	**3 місяці безкоштовного сервісу UBN** (заощадивши $57)
Станьте передплатником UBN та DIRECTV Total Choice,® і Ви отримаєте від нас:	**6 місяців безкоштовного сервісу UBN** (заощадивши $114)

Щоб отримати наші подарунки, Ви повинні стати передплатником UBN в святковому часі від Святого Миколая, який припадає 6-го грудня 1998 р., (за новим стилем), до Празника Святого Василя-Нового Року, який припадає 14-го січня 1999 р. (за старим стилем).

Передплата на найменший пакет телепрограм DIRECTV Limited є обов'язковим з передплатою на UBN. Виберіть пакети телепрограм із понад 200 цифрових телеканалів DIRECTV і USSB, і Ви зможете відмовитися від кабельних телемереж. Найменший пакет DIRECTV Limited коштує $5.99 в місяць, інші, більш обширні, пакети телепрограм DIRECTV також доступні Вам. Передплата на пакет DIRECTV Select Choice, що включає понад 85 каналів, коштує лише $29.99 в місяць. Ви матимете найвищої цифрової якості телерадіопередачі з України. Наше найновіше сателітне обладнання типу DIRECTV PLUS, встановлене нашою філією SkyView, принесе Вам телерадіопрограми UBN з України прямо до тепла Вашого дому. Наша філія SkyView встановить вчасно та акуратно це сателітне обладнання у Вашому домі та надасть Вам ввічливу і вичерпну інформацію про наші послуги та мережу.

КОШТ ОБЛАДНАННЯ DIRECTV PLUS СТАНОВИТЬ $399, А КОШТ ПЕРЕСІЧНОГО ВСТАНОВЛЕННЯ - $200 (МОЖЛИВІ РЕГІОНАЛЬНІ РІЗНИЦІ В КОШТАХ). КОШТ ПЕРЕДПЛАТИ ЗА UBN СТАНОВИТЬ $19 В МІСЯЦЬ.

По мережі UBN Ви побачите новини, спорт, художні та документальні фільми, дитячі та релігійні програми і радіо - цілодобово і щоденно.

Подарунок UBN—найкращий подарунок на цілий рік!

Станьте передплатником сьогодні! Дзвоніть:

ubn 1-877-330-4388

(Оплату приймаємо чеками і кредитними картками)
Також запрошуємо Вас відвідати нашу інтернетову сторінку: www.brama.com/ubn

Programming, pricing, terms and conditions subject to change. DIRECTV programming is provided in accordance with the terms and conditions of the DIRECTV Customer Agreement, a copy of which is provided with your first DIRECTV billing statement. Hardware and programming sold separately. DIRECTV, DIRECTV PLUS, Total Choice and Select Choice are trademarks of DIRECTV Inc., a unit of Hughes Electronics Corp., and are used with permission. UBN and Skyview are marks of Ethnic-American Broadcasting Co., LP.
©1998 Ethnic-American Broadcasting Co., LP. All rights reserved.

Передчуття та яснобачення

Принцесу Ґрейс із князівства Монако знають як американську кінозірку. Проте широкому загалові тільки тепер стало відомо, що вона володіла дивовижною здібністю яснобачення та передчуття. Передбачила вона і свою власну смерть. Загинула Ґрейс в результаті автомобільної катастрофи у 1982 році.

Фахівці Інституту парапсихології у Північній Кароліні у 1980 році провели серію експертних перевірок її феноменальних здібностей.

За допомогою комп'ютера експерти провели тестування під назвою "Перегони". На екрані з'являлася четвірка коней, які починали пергони. В комп'ютерній програмі було запрограмовано, що один з коней переможе, але рішення, який саме кінь має перемогти, приймалося за допомогою надзвичайно складного пристрою, свідомо зорієнтованого на випадковість результату.

Переглянувши кілька десятків перегонів, принцеса ні разу не помилилася: вона точно передбачила, котрий кінь переможе.

"Я давно помітила свою дивну здібність передчувати або передбачати події. В моїй уяві поставали землетруси, повені, або смерть відомої мені людини, а невдовзі все це траплялося в дійсності. А коли в мене народилися діти і з ними щось траплялося неприємне, я чомусь завжди про це знала", — розповідала принцеса Ґрейс.

В останні два роки свого життя Ґрейс не раз говорила, що їй лишилося жити недовго. Своєму товаришеві вона якось призналася: "Я знаю, що помру дуже скоро і що це станеться в Монако". Інші друзі також розповіли, що Ґрейс передбачила багато різних подій, проте ці свої здібності вона тримала у великій таємниці.

В останній рік свого життя вона розповідала: "Я часто бачу себе в домовині, бачу, як плачуть діти, але не можу сказати конкретно, де саме і в який день обірветься моє життя". Наближення цього дня вона відчувала все сильніше. Водночас Ґрейс твердо вірила, що смерть — не кінець життя. Фахівцям Інституту парапсихології вона сказала, що завжди вірила у потойбічне життя. " Я не сумніваюся в тому, що наш світ — лише зовнішня оболонка іншої, вищої дійсности, до якої кожний із нас повертається після смерти".

Зона тиші

В мексиканському місті Себальос не працюють телевізори. Радіоприймачі, навіть включені на повну потужність, ледве пищать. Та якщо від'їхати від міста кілометрів на 50, у пустелю, радіо там цілком замовкає. Стрілка компаса плутає частини світу, повертаючись на всі боки.

Це місце на кордоні трьох мексиканських штатів — Дуранго, Чіуауа та Коауіла — вважається унікальним. За своєю загадковістю, цю "Зону тиші" прирівнюють до Бермудського трикутника, єгипетських пірамід і буддійських монастирів в Гімалаях. Крім того, місцевість ця є на одній широті з цими "світовими знаменитостями".

В зазначеній зоні буквально дощем падають метеорити. Фахівці Інституту наукових досліджень штату Коауіла підрахували, що одного дня тільки за три години впало 38 метеоритів.

У 1969 році у "Зону тиші" упав великий метеорит, що здивував науковий світ. Дослідження покали, що космічний гість прибув з іншої Галактики, набагато старшої від нашої. Майже через півтора року білкя підніжжя гори Сан -Ігнасіо врізалася в землю американська ракета, яка з невідомих досі причин ухилилася від попереднього маршруту на 1,500 кілометрів.

Таємничі візитери

На озері Селюр у Норвеґії працює міжнародна експедиція. Уже протягом 250 років тут час від часу повідомляють, що на поверхні озера час від часу появляється величезний горбатий змій до 20-25 метрів завдовжки.

Поява цього чудовиська на поверхні озера завжди супроводжується загадковими явищами в цій місцевості. Посилюється полтергейст, з'являються русалки, які заманюють нічних купальниць у воду. Дістається і тим, хто повертаються з нічних барів. Темничі мандрівники просять позичити цигарку, яку відразу ж закурюють. Інколи вони розмовляють старонорвезькою мовою, але частіше сучасною літературною мовою з дивним "механічним" акцентом, наче роботи.

У період чергової появи в озері невідомого змія різко зростає число нещасних випадків і неприємних подій. Науковці покладають надію на сучасне новітнє обладнання, за допомогою якого надіються знайти загадкового змія.

Вся сіль землі в одному озері

В Західній Америці є велике солене озеро завдовжки 120 кілометрів, а ширина його 80 кілометрів. Це найбільше озеро на заході США.Науковці вважають, що озеро виникло з внутрішнього моря, яке було колись у цій місцевості. В давні часи озеро було в десятки разів більше. Та були й часи, коли воно зовсім зникало, висихало. А тоді знову з'являлося після проливних дощів.

Велике солене озеро американці називають "найдивнішим у світі". Адже воно сповнене контрастів. Підступи до озера виглядають похмуріше, ніж Аравійська пустеля: скелі,курява, гола безвідрадна земля і густа, як желе, солена вода. Тут нестерпно гаряче влітку і вкрай неприємно взимку.

Навесні хвилі виносять на берег масу личинок соляної мухи, єдиної, здатної жити в соленій воді. На човні тут далеко не заплившеш. Вода настільки густа, що хвилі не розходяться, залишаючись майже паралельними до ходу човна.

За преси підготувала матеріялами **Р. Руденко**

Веселий олівець Всеволода Маґаса

– Жінко, може вже пора гроші до банку віднести?

ОКРУГА ПІВНІЧНОГО НЮ ДЖЕРЗІ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

Запрошує усіх дітей з родинами

На традиційну ★ ЯЛИНКУ ★

В суботу ★ 16-го січня ★ 1999р. ★ о 3-ій год. по полудні

В новому будинку

УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

2200 Route 10 ★ Parsippany ★ New Jersey

ЗАПРОШУЄМО!
ВІТАЄМО!
ПРОГРАМА
КОЛЯДОК
ПЕРЕКУСКА
Несподіванки
Вступ безплатний

До шановних передплатників та читачів „Свободи"

Минулого тижня вийшло осібне видання THE UKRAINIAN WEEKLY зі списком та знімками всіх студентів, яким УНСоюз надав стипендії на рік 1998/99. Розіслано це видання до всіх передплатників THE UKRAINIAN WEEKLY. Якщо хтось з читачів „Свободи" бажає дістати це видання безплатно, проситься прислати виповнений купон до „Свободи".

First/last names ______________________

Street address ______________________

City ____________ State ________ Zip Code ________

SVOBODA SUBSCRIPTION DEPARTMENT
2200 Route 10, P.O. Box 280, Parsippany, N.J. 07054

Чи це ви

Так балянсуєте всі свої місячні рахунки?

о

Тепер найкращий час, коли відсотки найнижчі

Поєднати всі Ваші довги в одну позику для полагодження всіх довгів.

(DEBT CONSOLIDATION LOAN)

Звертайтеся до нас особисто або телефонічно.

SELF RELIANCE (NY) F.C.U.

Main Office: 108 Second Avenue New York NY 10003

Tel: 212 473-7310 Fax: 212 473-3251 E-MAIL: SRNYFCU@aol.com

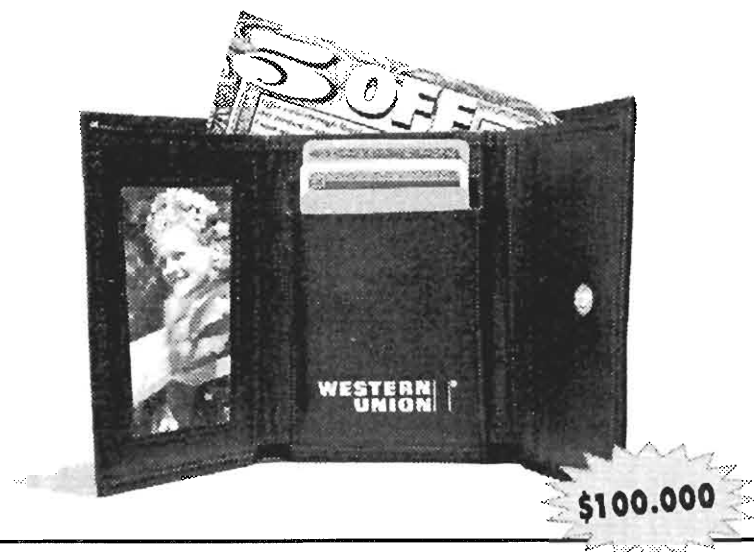
Branch Office: 23 Main Street Kerhonkson, NY 12446

Tel: 914 626-2938 Fax: 914 626-8636

Outside NYC call toll free: 1-888-SELFREL

VISIT OUR WEBSITE: http://www.selfrelianceny.org

Ви теж можете отримати такий портфель, купон на $5 та можливість виграти частину із $100,000, які тепер готові в банку під ключем.

Вишліть гроші через Вестерн Юніон із ЗСА до східньої Европи цього року та отримайте безкоштовно портфель, купон на $5 до наступної посилки грошей через Вестерн Юніон та можливість виграти "Портфель Щастя." $100,000 чекає в банку під ключем на чотирьох щасливих людей.

З кожною пересилкою Ви одержите новий портфель, купон на $5 та можливість виграшу. З кожною пересилкою більша можливість виграти. Вишліть подарунок своїм близьким в Україні та одержіть подарунок для себе.

Ukrainian Orthodox FCU, 215 Second Ave, New York, NY 10002, Tel 212-533-2980

South River Travel, 95 Main Street, South River, NJ 08882, Tel 908-254-1783

Grimm's Variety, 1916 Welsch Rd., Philadelphia, PA 191115, Tel 215-464-1889

Diamond Travel, 110 S Wood Ave, Linden, NJ 07036, Tel 908-474-0727

Ukrainian Orthodox FCU, 35 Main St, South Bound Brook, NJ 08880, Tel 732-469-9085

WESTERN UNION | MONEY TRANSFER

The fastest way to send money worldwide.™

No purchase or Transaction Necessary How to participate 1) You will automatically participate in the sweepstakes each time you send Western Union Money transfer (excluding Western Union Quick Pay and Quick Cash) between November 16 1998 and December 31 1998) from U S or Puerto Rico to 1) Caribbean, Latin America (excluding Mexico), Eastern Europe, Nigeria 2) To participate without using Western Union services hand print your name, full mailing address (including a zip code) a plain 3"x5" piece of paper, include the name of Western Union market, - Caribbean, Latin America, Eastern Europe or Nigeria and mail it to Western Union "Wallet of Fortune" Sweepstakes, P O Box 5058, Unionville, CT 06087-5058 The entries via mail must be postmarked before 1 2 1999 and received by 1 8 1999 Limit, one per an envelope One winner will be selected from each of 4 drawings In the drawing will participate all the eligible Western Union transactions and entries by mail to each of the 4 mentioned above markets (4) Grand Prizes (4) four winners will each be given 30 seconds, (2 minutes total) to gather as much money as possible in a bank vault up to a maximum total for all four Grand Prize participants For all four Grand Prize participant of $100,000 $10,000 per Grand Prize participant minimum guaranteed to be awarded If necessary travel and accommodation will be provided for winners. Maximum Retail Value of cash and travel portion of prize $110,000 Odds of winning will depend upon the number of eligible transactions and mailed entries received for each applicable market All Federal, state and local taxes are sole responsibility of the Prize Winners Eligibility Sweepstakes open to residents of the 50 United States, the District of Columbia and Puerto Rico who are 18 years of age or older Official Rules For a copy of the Official Rules, send a stamped self-addressed envelope ("SASE") for receipt by 2 26 99 to Western Union "Wallet of Fortune" Rules, P O Box 5988, Unionville, CT 06087-5988 Winners List For the name of the winners, send a SASE for receipt by 2 26 99 to Western Union Winners, P O Box 5988, Unionville, CT 06087-5988 Wallet and coupon offer is valid as long as the supply lasts Void where prohibited by law

ГАРАНТУЄМО НАЙШВИДШУ і НАЙЛІПШУ ОБСЛУГУ

Доставляємо в УКРАЇНУ, Білорусь, Молдову, Прибалтику, Росію, Узбекистан, Казахстан, Киргизстан та інші країни

ВЕЛИКА ЗНИЖКА ЦІН

ДОЛЯРИ

Надійно і конфіденційно

Достава особисто в руки від 3 до 20 днів

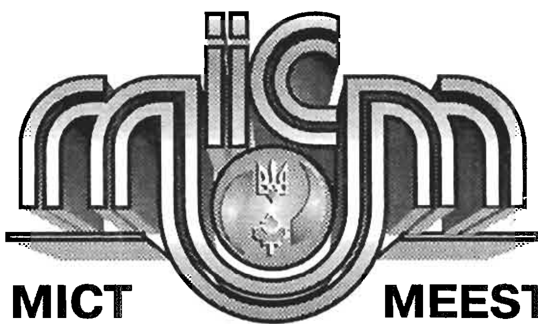
Експрес 1-2 дня

20%OFF

ПРОДУКТОВІ ПАЧКИ

Великій вибір якісних продуктів з каталогу

Достава до рук від 1 до 4 тижнів

817 Pennsylvania Ave.,
Linden, NJ 07036

Tel.: (908) 925-5525

Toll Free: 1-800-288-9949

Дзвоніть безкоштовно:
1-800-361-7345

ПАЧКИ В УКРАЇНУ 69¢/lb.

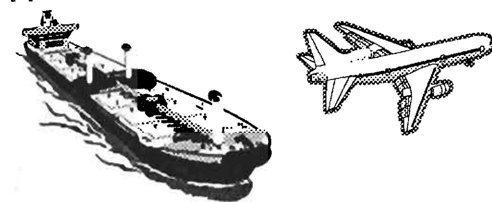
При пересилці через UPS - 79¢/lb.

Відправляємо контейнери щотижня

Гарантуємо найшвидшу і надійну доставу

Підбираємо пачки з кожної хати

Дзвоніть за наліпками UPS

НАЙНИЖЧІ ЦІНИ! НАЙКРАЩА І НАЙШВИДША ОБСЛУГА ТІЛЬКИ У ФІРМІ МІСТ

ДЛЯ ЛІПШОЇ ОБСЛУГИ КЛІЄНТІВ МАЄМО ПОНАД 250 АҐЕНТІВ У ПІВНІЧНІЙ АМЕРИЦІ

За інформацією або аґентом у Вашій місцевості дзвоніть безкоштовно: 1-800-361-7345

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

МИХАЙЛО ЩУДЛО член УНС Відд. 106-131 в Чикаго. Помер 27 лютого 1998 р. на 74-му році життя. Нар. в 1923 р. Членом УНС став в 1964 р. Залишив у глибокому смутку дружину Анну, доньок Дарію, Лесю, Іванку з родинами, синів Михайла і Стефана з родинами та дальшу родину в Україні. Похорон відбувся 3 березня 1998р. на цвинтарі св. Миколая в Чикаго, Ілл.

Вічна йому пам'ять!

Управа 131-го Відділу

ЙОСИФ МАТВІЇВ член УНС Відд. 86 в Ню Йорку. Помер 6-го березня 1998 р. на 74-му році життя. Нар. в 1923 р. в Україні. Членом УНС став в 1980 р. Залишив у глибокому смутку дочок Надію, Анну і Лесю, сина Йосифа. Похорон відбувся 11-го березня 1998 р. на цвинтарі св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Вічна йому пам'ять!

Секретар

САДІ ФІНІК член УНС Відд. 59 Т-ва Українська Січ в Бріджпорт, КТ. Померла 18 лютого 1998 р. на 94-му році життя. Нар. в 1903 р. в Ню Йорку. Членом УНС стала в 1946 р Залишила у глибокому смутку дочку Маріон і сина Володимира. Похорон відбувся 21 лютого 1998 р. на цвинтарі св. Івана в Стратфорді, Кт.

Вічна їй пам'ять!

Богдан Добожчак, секр.

МИХАЙЛО БЕЛЕЙ член УНС Відд. 367 Т-в Запорозька Січ в Рочестері, Н.Й. Помер 18 лютого 1998 р. на 75-му році життя. Нар. в 1922 р. в селі Боніківце, Україна. Членом УНС став в 1980 р. Залишив у глибокому смутку дружину Теклю сестру Марію в Україні і двох племінників. Похорон відбувся 21 лютого 1998 р. на цвинтарі св. Гробу в Рочестері, Н.Й.

Вічна йому пам'ять!

Христина Дзюба, секр.

ЮЛІЯ БИЦЬ член УНС Відд. 21 Т-ва Запорозька Січ в Джонсон Сіті, Н.Й. Померла 1 березня 1998 р. на 88-му році життя Нар. в 1909 р. в Олифант, ПА. Членом УНС стала в 1940 р. Залишила у глибокому смутку доньку Анну і сина Йосифа, одну внучку і одну правнучку, трьох братів, одну сестру, та ближчу і дальшу родину в США. Похорон відбувся 4 березня 1998 р. на цвинтарі св. Івана Хрестителя в Джансон Сіті, Н.Й.

Вічна їй пам'ять!

Іван Бараник, секр.

ТЕКЛЯ ДРАПАК член УНС Відд. 5 Т-ва св. Миколая в Асторії, Н.Й. Померла 20 листопада 1997 р. на 95-му році життя. Нар. в 1902 р. в селі Підгайцях в Україні. Членом УНС стала в 1948 р. Залишила у глибокому смутку дві дочки Соню та Марію, шість внуків, чотири правнуки та рідних в Україні, приятелів та знайомих. Похорон відбувся 24 листопада 1997 р. на цвинтарі св. Петра в Статен Айленд, Н.Й.

Вічна їй пам'ять!

Маріон Климишин, секр.

ЙОСИФ БЛІНКЕЙ член УНС Відд. 55 Т-ва св. Миколая в Сіті Бей Мд. Помер 30 листопада 1997 р. на 76-му році життя. Нар. в 1921 р. в Мериленді. Членом УНС став в 1939 р. Залишив у глибокому смутку дружину Анну. Похорон відбувся 2 грудня 1997 р. на цвинтарі св. Хреста в Балтиморі, Мд.

Вічна йому пам'ять!

Маріянна Ціздин, секр.

МАРІЯ БОРУХ член УНС Відд. 5 Т-ва св. Миколая в Асторії Н.Й. Помер 20 жовтня 1996 р. на 77-му році життя. Нар. в 1918 р. в Джерзі Сіті, Н. Дж. Членом УНС стала в 1957 р. Залишила у глибокому смутку чоловіка Олександра, дочку Меланію, сина Даніела, невістку Кармен, сестру Стефанію, внука Матвія, внучку Елизабет. Похорон відбувся 25 жовтня 1996 р. на Calvari цвинтарі в Вудсайд, Н.Й.

Вічна їй пам'ять!

Маріон Климишин, секр.

МАРІ ІГРАС член УНС Відд. 174 . Померла 22 лютого 1998 р. на 65-му році життя. Нар. в 1932р. в Олин, Н.Й. Членкою УНС стала в 1949 р. Залишила у глибокому смутку чоловіка Річарда, сина Річарда, двох дочок Линн і Стеллу. Похорон відбувся 25 лютого 1998 р. на Clemation цвинтарі.

Вічна їй пам'ять!

Секретар

ТАДЕЙ ПЕТРИШАК член УНС Відд. 385 Т-ва Запорозька Січ в Міннеаполісі. Помер 3 березня 1998 р. на 95-му році життя. Нар. в 1902 р. в селі Бірча, Перемишль, Україна. Членом УНС став в 1950 р. Залишив у глибокому смутку дружину Мирославу, сестер Надію і Марію з родинами в Україні, а також ближчу і дальшу родину в США й Україні. Похорон відбувся 5 березня 1998 р. на цвинтарі св. Антонія в Міннеаполісі, Мінн.

Вічна йому пам'ять!

Мирон Крамарчук, секр.

ОЛЕКСАНДЕР СІЧОВИЙ член УНС Відд. 66 в Джерзі Сіті, Н. Дж. Помер 17 січня 1998 р. на 88-му році життя. Нар. в 1909 р. Залишив у глибокому смутку дружину Іванну, дочку Татіяну. Похорон відбувся 22 січня 1998 р. на Memorial Service цвинтарі в Гот Спрінг, Арканзас.

Вічна йому пам'ять!

Секретар

ВАСИЛЬ ЩЕРБА член УНС Відд. 106-131 в Чикаго. Помер 11 березня 1998 р. на 73-му році життя. Залишив у глибокому смутку дружину Анну та синів Івана і Михайла, як також приятелів і знайомих. Похорон відбувся на цвинтарі св. Миколая в Чикаго.

Вічна йому пам'ять!

Управа 131 Відділу

ПЕТРО ІВАНКІВ член УНС Відд. 460 в Лондоні, Онт. Помер 11-го січня 1998 р. на 76-му році життя. Нар. в 1921 р. Членом УНС став в 1969 р. Залишив у глибокому смутку дружину Катерину. Похорон відбувся 14 січня 1998 р. на Маунт Плезент цвинтарі в Лондоні, Онт., Канада.

Вічна йому пам'ять!

Д. Грицьків, секр.

ВАСИЛЬ МІХ член УНС Відд. 163 Т-ва „Єдність" у Філядельфії, Па. Помер 19 березня 1998 р. на 83-му році життя. Нар. в 1914 р. в селі Белі, повіт Ярослав, Україна. Членом УНС став в 1950 р. Залишив у глибокому смутку дружину Катерину, кузинів, родини Токарчук та дальшу родину в США, Польщі і Франції. Похорон відбувся 24 березня 1998 р. на цвинтарі св. Марії в Елкінс Парк, Па.

Вічна йому пам'ять!

Секретар

ФРАНК-ТОМАС КОРЕМЧАК мол. член УНС Відд. 113. Помер 24 березня 1998 р. на 40-му році життя. Нар. в 1957 р. в Латроб, Па. Залишив у глибокому смутку дружину Керол, маму Марію. Похорон відбувся на цвинтарі св. Йосифа в Дерри.

Вічна йому пам'ять!

Секретар

ВАСИЛЬ БЕРЕЗОВСЬКИЙ член УНС Відд. 168 Т-ва св. Василя в Перт Амбой, Н. Дж. Помер 2-го березня 1998 р. на 69-му році життя. Нар. в 1929 р. в Перт Амбой, Н. Дж. Членом УНС став в 1967 р. Залишив у глибокому смутку сестру Анну Березовську. Похорон відбувся 5-го березня 1998 р. на Assumption цвинтарі в Гоп Лоун, Н. Дж.

Вічна йому пам'ять!

Іван Бабин, секр.

МИХАЙЛО КРАВЕЦЬ член УНС Відд. 282 у Вілкс Беррі, Па. Помер 19 березня 1998 р. Нар. в 1916 р.у Вілкс Беррі, Па. Членом УНС став в 1935 р. Залишив у глибокому смутку дружину Марію, сина Йосифа, брата Йосифа, сестер Стефанію, Анну і Стеллу, п'ятьох внуків. Похорон відбувся 23 березня 1998 р. на католицькому цвинтарі в Даллас.

Вічна йому пам'ять!

Марія Болоски, секр.

МАРІЯ ТЕРЛЕЦЬКА член УНС Відд. 137 Т-ва ім. Богдана Хмельницького у Вест Істон, Па. Померла 30 березня 1998 р. на 101-му році життя. Нар. в 1897 р. в селі Росохи, Старий Самбір, Україна. Членом УНС стала в 1929 р. Залишила у глибокому смутку сина Михайла, 5 внуків, 6 правнуків і 3 праправнуків. Похорон відбувся 4 квітня на цвинтарі св. Провидіння у Вагнерсвілл, Па.

Вічна їй пам'ять!

Стефан Колодчин, секр.

АНТОНЕТТА ПАВЛЮК член УНС Відд. 204. Померла 23 березня 1998 р. на 88-му році життя. Нар. в 1909 р. в Австрії. Залишила у глибокому смутку сина Томаса. Похорон відбувся 26 березня 1998 р. на цвинтарі св. Чарлса у Фармінгдейл, Н.Й.

Вічна їй пам'ять!

Секретар

ІРИНА ПРОЦИК член УНС Відд. 379. Померла 5 лютого 1998 р. на 76-му році життя. Нар. в 1921 р. в Галич, Україна. Членом УНС стала в 1959 р. Залишила у глибокому смутку доньки Роксоляну, Лярису і Діяну з родинами. Похорон відбувся 9 лютого 1998 р. на цвинтарі Assupmtion в Гленвуд, Іл.

Вічна їй пам'ять!

Секретар

ЙОСИФ БЕРЕЗОВСЬКИЙ член УНС Відд. 304 у Баффало Н.Й. Помер 9 лютого 1998 р. на 59-му році життя. Нар. в 1938 р. в Лакаванна, Н.Й. Членом УНС став в 1956 р. Залишив у глибокому смутку дружину Марію, синів Йосифа, Доналда, Евгенія, Ярослава, Тімоті. Похорон відбувся 13 лютого 1998 р. на цвинтарі св. Хреста в Лакаванна Н.Й.

Вічна йому пам'ять!

Марія Гнатик, секр.

ЛЮБА САКАЛА член УНС Відд. 489 Т-ва ім. Ізидора Воробкевича, Н.Й. Померла 9 лютого 1998 р. на 63-му році життя. Нар. в 1934 р. в Україні. Членом УНС стала в 1983 р. Залишила у глибокому смутку чоловіка Петра. Похорон відбувся 12 лютого 1998 р. на цвинтарі св. Йосифа в Йонкерсі, Н.Й.

Вічна їй пам'ять!

Галина Колесса, секр.

СТЕПАН ПЕТРО БАРАЛЕЦЬКИЙ член УНС Відд. 168 Т-ва св. Василія в Перт Амбой, Н.Дж. Помер 31 березня 1998 р. на 47-му році життя. Нар. в 1951 р. в Перт Амбой. Членом УНС став в 1971 р. Залишив у глибокому смутку батька Петра і маму Анну, сестру Марію, дружину Діяну і трьох дочок. Похорон відбувся на Hillside цвинтарі в Метачін, Н. Дж.

Вічна йому пам'ять!

Іван Бабин, секр.

ОЛЬГА ВАСИЛИК член УНС Відд. 407 в Торонто. Померла 15 жовтня 1997 р. на 86-му році життя. Нар. в 1911 р. в Польщі. Членом УНС стала в 1959 р. Залишила у глибокому смутку внуків. Похорон відбувся на цвинтарі Вікторії, Брітіш Колюмбія, Канада.

Вічна їй пам'ять!

Секретар

ПЕТРО ГУМЕНЮК член УНС Відд. 128 Т-ва ім. Т. Шевченка в Кліфтон Гайтс. Помер 15 березня 1998 р. на 83-му році життя. Нар. в 1914 р. в Планско Велике, Польща. Членом УНС став в 1969 р. Залишив у глибокому смутку дружину Олександру, дочку Віру, сина Ігоря, 3 внуків, 3 нерідних внучок, 2 нерідних внуків і брата в Україні. Тіло Петра було спалене 3 лютого 1998 р.

Вічна йому пам'ять!

Секретар

ІРЕНА ШПИРКА член УНС Відд. 27 в Нюарку, Н. Дж. Померла 23 січня 1997 р. на 68-му році життя. Нар. в 1922 р. Членом УНС стала в 1928 р. Залишила у глибокому смутку дочку Лісу і сина Романа. Похорон відбувся 27 січня 1997 р. на Hollywood цвинтарі в Юніон, Н. Дж.

Вічна їй пам'ять!

Роман Лапичак, секр.

ОСИП СТРІЛЕЦЬКИЙ член УНС Відд. 473 Т-ва ім. Ю. Головінського в Монтреалі, Канада. Помер 24 березня 1998 р. на 89-му році життя. Нар. в 1909 р. в Теребовлі, Україна. Членом УНС став в 1955 р. Залишив у глибокому смутку дружину Марту, дочку Наталку, сина Данила і дальшу родину в Канаді і США. Похорон відбувся 27 березня 1998 р. на цвинтарі Kom De Nej. в Монтреалі.

Вічна йому пам'ять!

Секретар

СТЕПАН ПРИСТАШ член УНС Відд. 76. Помер 28 березня 1998 р. на 76-му році життя. Нар. в 1922 р. в Янгставн. Залишив у глибокому смутку дружину, дочку, п'ять братів, одну сестру і трьох внуків. Похорон відбувся на цвинтарі Niles.

Вічна йому пам'ять!

Секретар

ІВАН ВОЛСОНОВИЧ член УНС Відд. 230 Т-ва св. Івана Хрестителя в Янгставн, Н.Й. Помер 22 березня 1998 р. на 86-му році життя. Нар. в 1912 р. в Торо Сиґі, Па. Членом УНС став в 1958 р. Залишив у глибокому смутку дружину Марію, двох дочок Джоанну і Катерину, синів Івана і Миколая. Похорон відбувся 25 березня 1998 р. на цвинтарі Воскресіння в Янгставн.

Вічна йому пам'ять!

Секретар

БОГДАННА МАРІЯ НАТИПА член УНС Відд. 194 Т-ва Свобода в Ню Йорку. Померла 16 березня 1998 р. на 48-му році життя. Нар. в 1950 р. у Каракас, Венесуеля. Залишила у глибокому смутку маму Анну і доню Адріяну, двох сестер Ярославу і Любу з родинами і брата Володимира. Похорон відбувся на українському православному цвинтарі св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н.Дж.

Вічна їй пам'ять!

Секретар

ІВАН ГУЛИК член УНС Відд. 399 Т-ва „Леви" в Чикаго. Помер 5 січня 1998 р. на 51-му році життя. Нар. в 1946 р. в Німеччині. Членом УНС став в 1983 р. Залишив у глибокому смутку дружину Оксану, дочку Ренату і двох синів Адріяна і Ярему. Похорон відбувся 10 січня 1998 р. на цвинтарі св. Миколая в Чикаго.

Вічна йому пам'ять!

Андрій Скиба, секр.

СТЕФАН КАЛАКУНЯК член УНС Відд. 163 Т-ва „Єдність" у Філядельфії, Па. Помер 30 січня 1998 р. на 102-му році життя. Нар. в 1895 р. в селі Бронича, Україна. Членом УНС став в 1928 р. Залишив у глибокому смутку дочку Ольгу та дальшу родину в США й Україні. Похорон відбувся у Філядельфії, Па.

Вічна йому пам'ять!

Теодор Дуда, секр.

ЕВА СВІДАРСЬКІ МІЛЛЕР член УНС Відд. 96 Т-ва св. Івана в Піттсбурзі, Па. Померла 18 березня 1998 р. на 74-му році життя. Нар. в 1923 р. в Піттсбургу, Па. Членом УНС стала в 1970 р. Залишила у глибокому смутку двох дочок Шарлен і Гейл, одного сина Чарлса і 15 внуків. Похорон відбувся 23 березня 1998 р. на українському католицькому цвинтарі св. Івана в Піттсбургу.

Вічна їй пам'ять!

Секретар

ЙОСИФ ДРВІНҐ член УНС Відд. 481 Т-ва ім. Івана Франка в Карнегі, Па. Помер 27 лютого 1998р. на 81-му році життя. Нар. в 1913 р. Залишив у глибокому смутку трьох дочок Еву, Гелен і Джоан, п'ятьох внуків. Похорон відбувся на цвинтарі McKees Rocks, Pa.

Вічна йому пам'ять!

Анджела Гончар, секр.

ІВАН ЛЕВИЦЬКІ член УНС Відд. 161 Т-ва св. Василія. Помер 10 квітня 1998 р. на 83-му році життя. Нар. в 1915 р. в Україні. Членом УНС став в 1951 р. Залишив у глибокому смутку дружину Марію, синів Володимира і Мирона, внуків Володимира мол., Матвія і Лінсея. Похорон відбувся 13 квітня 1998 р. на цвинтарі свв. Петра і Павла в Econony Borough, Pa.

Вічна йому пам'ять!

Секретар

РОМАН КОРОВАЙЧИК член УНС Відд 102 свв. Петра і Павла в Клівленді, Ог. Помер 11квітня 1998 р. на 72-му році життя. Нар. в 1926 р. в Івано-Франківському, Україна. Членом УНС став в 1956 р. Залишив у глибокому смутку дружину Клавдію, племінника Ігора і родину. Похорон відбувся 14 квітня 1998 р. на Бруклин Гайтс цвинтарі в Клівленді, Ог.

Вічна йому пам'ять!

Секретар

АННА ДІЕЛ член УНС Відд. 288 Т-ва св. Димитрія у Бетлегем, Па. Померла 8 квітня 1998 р. на 81-му році життя. Нар. в 1916 р. в Аллентавн, Па. Членом УНС стала в 1934 р. Залишила у глибокому смутку брата Стефана. Похорон відбувся на цвинтарі св. Йосифа в Бетлегем.

Вічна їй пам'ять!

Секретар

Д-р Ахіль Хрептовський

1920 — 1998

8 травня 1998 року після довгої недуги помер д-р Ахіль Хрептовський. Відійшла від нас у засвіти велика людина, яка все своє життя присвятила своїй родині, українській громаді, а передусім благородній справі — покращенню здоров'я та полегшенню терпінь своїх хворих. Вклад покійного у громадське життя української діяспори був великий. Назву тільки декілька його творчих звершень. В місті Чикаго стоїть імпозантний Український інститут модерного мистецтва, левову частку якого фінансував покійний. Ця престижна установа буде навіки пам'ятником його творчим спромогам. Завдяки його зусиллям сьогодні в Австралії, Німеччині та Австрії існують українські лікарські товариства, а Чикаго є осідком Українського Лікарського Товариства Північної Америки (УЛТПА). Покійний був ініціятором та довголітнім президентом, а протягом останніх шести років — почесним президентом Світової Федерації Українських Лікарських Товариств, відомої як СФУЛТ. Він зорганізовував Світові конгреси СФУЛТ-у в Мюнхені, Відні, Києві і Львові та Харкові. Конгрес СФУЛТ-у в Києві-Львові став історичною подією, бо був першою вдалою спробою українських лікарів у діяспорі нав'язати взаємини зі своїми колегами в Україні.

Покійний також був великим прихильником спорту, передусім футболу та лещатарства. Часто їздив до різних країн світу на чемпіонські футбольні змагання. І не було зими, коли б він не виїжджав до Кольорадо лещатувати у Скелястих Горах. Незважаючи на вік, він ніколи не втратив ні техніки, ні форми у лещатарському мистецтві.

Його ім'я відоме в усіх країнах світу, де тільки проживають українські лікарі. Відгуки на передчасну смерть покійного прийшли не тільки від чільних осіб української діяспори, але також і від представників уряду самостійної Української держави.

Покійний відчував, що надходить час попрощатися йому з цим світом і незадовго до смерти почав писати свою біографію, яка починається словами: „Ахіль Нестор Хрептовський, д-р медичних наук, народився 6 червня 1920 року в Німецькім Яблоннім (Чехія) у родині Камілії (з Антонюків) та юриста д-ра Петра Хрептовських. Мій батько у ранзі поручника Української Галицької Армії (УГА) був комендантом табору інтернованих українських військ. Початкову освіту здобув я у місцевій німецькій школі, а іспит зрілости склав у Сяноці в 1938 році... До Америки я емігрував разом з родиною в 1950 році. Після відбуття інтернатури у бруклінській лікарні, переїхав до Чикаго, де невдовзі зностриифікував мій лікарський диплом і почав приватну медичну практику у Норідже, яку з часом розбудував у велику клініку, в якій працювали лікарі українці й неукраїнці". На цьому, на жаль, писання автобіографії обривається.

Покійний був одружений з Вірою (з Юркевичів) Хрептовською. Господь поблагословив їх двома донями і чотирма внуками. Під час довгої та важкої хвороби дружина Віра була йому лікарем, медсестрою та невідступною піклувальницею. Вона була яскравим втіленням жінки-матері.

Покійний був „хресним батьком" українських лікарів. В нього було велике бажання жити і працювати. Навіть із баком кисню на плечах готовий був їхати цього року на Конгрес СФУЛТ-у в Ужгороді. Він був і надалі буде яскравим прикладом того, як слід жити і працювати в українській лікарській громаді.

Тіло покійного спочило на цвинтарі Св. Миколая в Чикаго.

Вся українська лікарська громада в діяспорі та в Україні складає родині покійного — дружині Вірі, доням та внукам найщиріші співчуття. Хай Всевишній дасть їм сили перенести це велике горе.

Д-р Павло Джуль

В ПЕРШУ НЕВИМОВНО БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
нашої любої і незабутньої ДРУЖИНИ, МАМИ, БАБУНІ й ПРАБАБУНІ

бл. п.

МАРІЇ КОБИЛЕЦЬКОЇ
з дому ПАРАЩЕНКО

буде відправлена

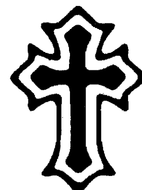
СЛУЖБА БОЖА

27 грудня 1998 р. о год. 10-ій ранку в церкві св. Юра в Ню Йорку.

Просимо пом'янути її у своїх молитвах.

Родина КОБИЛЕЦЬКИХ

Ділимося сумною вісткою з рідними і приятелями, що по довгій тяжкій недузі відійшла у вічність 17 грудня 1998р. на 85-му році життя наша найдорожча ДРУЖИНА, МАМА, ТЕЩА і БАБЦЯ

бл. п.

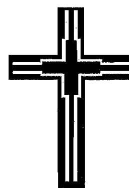
мгр НАТАЛІЯ ЗАЛУСЬКА
з дому ХАРКІВСЬКА

довголітня працівниця УНС

ПОХОРОН відбувся 21 грудня 1998р. з української католицької церкви свв. Петра і Павла в Бриджпорт, Па. на цвинтарі св. Духа в Гемптонбург, Н.Й.

У глибокому смутку:
муж — ВОЛОДИМИР
донька — ТАЇССА з мужем ІГОРЕМ ЧЕРВІНСЬКИМ
внучка — д-р ХРИСТИНА з мужем д-ром ЖАН-ПОЛ ГЕФНЕР
та ближча і дальша родина в Америці, Канаді й Україні.

Ділимося сумною вісткою, що 22 жовтня 1998 р. відійшов у вічність дорогий ТАТО

бл. п.

ЮЛІЯН ВОЙТОВИЧ

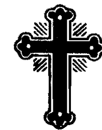
нар. 10 червня 1916 р. в Лабові, Україна.

ПОХОРОНЕНИЙ 27 жовтня 1998р. в Бенд, Орегон.

Залишив у смутку:
дочок — ЄЛИСАВЕТУ НАҐЕНТ
— ТАНЮ ВОЙТОВИЧ
— ГЕЛЕНУ ВОЙТОВИЧ
внука — МАТЕЯ
племінника — ЮЛІЯНА ВОЙТОВИЧА в Мишигені
та дальшу родину в Україні і Польщі.

Якщо хтось знав нашого тата та міг би сказати щонебудь про нього, ми, його доньки, були б дуже вдячні. Просимо сконтактуватися з Tania Wojtowych, Genesee, ID 83832 або e-mail: juliana@moscow.com.

У невимовному жалю повідомляємо родину, приятелів і знайомих, що в понеділок 14 грудня 1998 р. упокоївся в Бозі наш найдорожчий ЧОЛОВІК, БАТЬКО, ДІДО й ВУЙКО

бл. п.

ЗЕНОН ЦІСИК

ур. 16 квітня 1908 р. в Лісках, повіт Коломия

ПАРАСТАС відбувся в четвер 17 грудня 1998 р. в похоронному заведенні Насевичів, Тейбор Рд., у Філядельфії, Па.

СЛУЖБА БОЖА та похоронні відправи в п'ятницю 18 грудня 1998р. в церкві Христа Царя при Каюга вул., а опісля тлінні останки спочили на українському католицькому кладовищі Пречистої Діви Марії на Факс Чейсі, Па.

Горем прибиті:
дружина — ТЕТЯНА
донька — ТАНЯ з мужем ЯРОСЛАВОМ ТОГАН
внук — АНДРІЙ-ЗЕНОН
сестра — ІВАННА з родиною
братанки — ЛЮБА ПАВЛИК з родиною
— МАРІЯ ЦІСИК з родиною
братанок — БОГДАН ЦІСИК
сестрінки — ХРИСТИНА САЛУК з родиною
— МАРТА ОЩИПКО

Просимо згадати покійного у своїх молитвах.

У СОРОКОВИЙ ДЕНЬ СМЕРТИ

бл. п.

інж.

РОМАНА АЛЕКСАНДРА МЕЛЬНИКА

будуть відправлені

СЛУЖБИ БОЖІ

24 грудня 1998 р.

у церквах:

св. Михаїла у Балтиморі, Мд о год. 8-ій рано;
св. Михаїла у Ню Гейвені, Конн. о год. 8-ій рано;
Holy Child Nursery, у Йорку, Па. о год. 6:45 рано.

Просимо про молитви у цей день за душу покійного

ЛЮБА МЕЛЬНИК з родиною.

У СВІТЛУ ПАМ'ЯТЬ

моєї дорогої та незабутньої СЕСТРИ

ЛІДИ САВОЙКИ

були відправлені

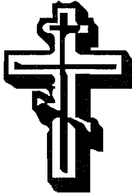
ПОМИНАЛЬНІ БОГОСЛУЖЕННЯ

* в українській католицькій церкві св. Юра в Ню Йорку в неділю 20 грудня 1998 р. о год. 4-ій по пол. та в середу 23 грудня 1998 р. о год. 8-ій ранку;
* в монастирі св. Йосафата в Ґлен Ков, Н.Й. в неділю 20 грудня 1998 р. о год. 9:30 ранку;
* в соборі св. Софії в Римі, Італія та
* у Францешканському монастирі св. Антонія з Падуя в Ню Йорку.

Про згадку та молитви до Ісуса Христа просять

ВІРА САВОЙКА та родина

Ділимося сумною вісткою, що 17 листопада 1998 р. відійшла у вічність

бл. п.

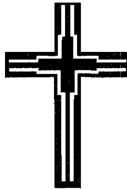
АННА (ЛИС) МИХАЙЛИШИН

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ „Парастас" відбулися в заведенні Лудлов, Масс., в п'ятницю 20 листопада і в суботу 21 листопада в українській католицькій церкві свв. апп. Петра і Павла в Лудлов Масс.

Залишила у глибокому смутку:
чоловіка — СТЕФАНА
сестру — ОЛЕКСАНДРУ ДУЗІДУ в Україні

Вічна їй пам'ять!

В глибокому смутку повідомляємо приятелів і знайомих, що з волі Всевишнього 21 листопада 1998 р. після довгої і невилічимої недуги відійшов у вічність на 84-му році свого трудолюбивого життя

бл. п.

ГРИГОРІЙ КОМАРНИЦЬКИЙ

нар. в селі Либохора, Львівської области, любитель українського спорту, ревний українець та щедрий жертводавець на всі народні цілі.

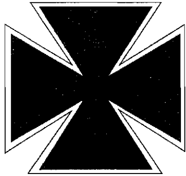
ПОХОРОННІ відправи відбулися в церкві св. Йосафата. Покійного похоронено на українському греко-католицькому цвинтарі свв. Петра і Павла в Пармі, Огайо.

Горем прибиті:
дружина — АННА
доні — ІРЕНА з родиною
— ЛЮБА з родиною
— ДАРІЯ з родиною та
брат — АНДРІЙ з родиною в Україні.

Нехай чужа, але гостинна американська земля буде йому легкою!

Вічна йому пам'ять!

Ділимося сумною вісткою з родиною, приятелями і знайомими, що по довгій і тяжкій недузі в суботу, 28 листопада 1998 р. на 73-му році життя, відійшов у вічність наш дорогий МУЖ і БАТЬКО

сл. п.

ІВАН ПРИБУЛА

Пок. народився 7 серпня 1925 р. в селі Зелена в Україні.

Залишив в глибокому смутку:
дружину — КОРНЕЛІЮ
синів — ЗЕНКА (МОНІКА), РОМАНА (ЗЕНЯ), НЕСТОРА (ПЕМ)
дочку — СОНЮ (ДАВИД)
внуків — НИКОЛИКА, НІНУ, ЛИНДЗІ, КАТЮ, ЕРИКА, КРИСТІНУ, НИКОЛ, ЕВЕН і КОНОР
ближчу і дальшу родину в Америці, Канаді й Україні.

ПОХОРОН покійного відбувся в середу, 2 грудня 1998 р. з церкви св. Йосафата в Воррені, Миш., а тлінні останки спочили на цвинтарі „Holy Sepulchre" в Миш.

Хочемо подякувати митратові докторові о. Миронові Стасіву за відпралення Панахиди, похоронні відправи і щирі слова на тризні покійного.

Дякуємо о. Романові Гикавому за відвідини покійного у його домі і відправлення похоронних відправ.

Дякуємо панству С. Феденкам і членам хору за спів під час похоронних відправ.

Рівнож дякуємо членам 1-ої Української Дивізії УНА за участь у похороні.

Дякуємо панові Василеві Колодчину за зворушливі слова на радіопередачі „Пісня України".

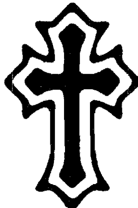
Дякуємо всім учасникам похоронів за вислови співчуття, молитви, квіти і датки на різні цілі.

Дякуємо похоронному заведенню „Бугая" за поради і професійне перепровадження цілого похорону.

Вічна йому пам'ять!

Дружина КОРНЕЛІЯ і діти.

Ділимося сумною вісткою, що 10 грудня 1998 р. помер в Ню Йорку

бл. п.

ВОЛОДИМИР ВОЛОШИН

Міський інспектор, нар. 6 червня 1947 р.

В глибокому смутку:
жінка — ТАЇССА РАК
донька — РОКСОЛЯНА
брати — ІВАН з дружиною ПАТРИШОЮ і дітьми БРИТАННІ і ЙОСИФОМ
— БОГДАН
— ІГОР
мама — МАРІЯ
пасербиця — ХРИСТИНА РАК ЛОКАСІО з мужем МИХАЙЛОМ
теща — ДОРА РАК
близькі друзі — ЙОСИФ КРИВЕНКО
— БОГДАН КУЗИК

ПАНАХИДИ відбулися 12 і 13 грудня 1998 р. в похоронному заведенні Петра Яреми в Ню Йорку.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в понеділок 14 грудня в церкві св. Юра в Ню Йорку, а опісля на цвинтарі св. Андрія Первозванного в С. Бавнд Бруку, Н.Дж.

Вічна йому пам'ять!

Просимо помолитися за душу покійного.

У В А Г А! ВАЖНЕ ПОВІДОМЛЕННЯ

СОЮЗІВКА будe закрита тільки від 1 лютого до 15 квітня

Канцелярія Союзівки і головний будинок **відкриті протягом року**

За інформаціями чи в справі замовлень кімнат на 1999 рік

просимо телефонувати: **(914) 626-5641 • (914) 626-4638**

E-mail: SQSS@AOLcom; Web: www.SOYUZIVKA.com

Calls to UKRAINE

$0.42 per/min

Any time

Great domestic rates. Great rates to other countries (Russia $0.45, Belarus $0.42, ...). We also offer prepaid Calling Cards: calls to Ukraine 31 c/min.

For information call AOF International:

1-800-449-0445

УВАГА! ІСТОРИЧНА ПОДІЯ!

Папа Римський Іван Павло II править Українську Службу Божу та Молебен з нашими Владиками з нагоди 400-ліття Берестейської Унії. Свята Літургія відправлена в Базиліці Св. Петра в Римі. Співає галицький хор 200 осіб. Відео 7797.

НОВІ ВІДЕО

VIDEO 7797B

МОЛЕБЕНЬ ПРАВИТЬ ПАПА РИМСЬКИЙ

VIDEO 1998

СЬОМА РІЧНИЦЯ НЕЗАЛЕЖНОСТИ

Ціна 30 дол.

APON RECORD & Video Co.

P. O. Box 3082 Long Island City, NY 11103.

Tel.: (718) 721-5599

ВАНТАЖНІ ПЕРЕВОЗКИ

Tel.: (732) 805-9664

Професійний сервіс, найнижчі ціни

16' cube truck

тільки **$69.99** за день

(включаючи пальне до 200 миль)

European Delicatessen, Sea & Air Shipping Service

УКРАЇНСЬКЕ ПІДПРИЄМСТВО

VATRA

INTERNATIONAL

76 MAIN ST., SOUTH BOUND BROOK NJ, 08880

Офіційний представник фірми **MGM**

UKRAINE-PAC

(201) 831-1499

PACKAGE and FOOD Parcel Service

SEIZED CARS from $175.

Porsches, Cadillacs, Chevys, BMWs, Corvettes. Also Jeeps, 4WD's. Your Area.

Toll Free: **1-800-218-9000 Ext. A-1871 for current listings.**

УКРАЇНСЬКИЙ ДИЗАЙНЕР

ЮВЕЛІР

Віталій (R)

(Vitaly H,Inc.)

- Вища артистична освіта
- Великий американський досвід
- Багаторічна співпраця з найвідомішими дизайнерами моди

Тільки оригінальні витвори за Вашими індивідуальними замовленнями

Тел.(973)762-2504 Факс.(973)762-2504-123

vitalyh@bellatlantic.net

• ПРАЦЯ •

Молода жінка, яка 8 місяців в Америці, шукає за працею по догляду за дітьми, або старшими особами. Прошу телефонувати на число:

1(201) 332-3805 Оксана Оленчук

Компанія „WOODART" потребує майстрів по художній обробці дерева та столярної роботи. Добра платня та медичне забезпечення.

Тел.: 1-407-668-0660

Стинання та рубання дерева. Платня 75-105 дол. денно

Тел.: (973) 256-0082

від год. 8:30 рано — 5:00 по пол.

ARKA Company DEPARTMENT STORE

s26 First Avenue

New York, NY 10009

Tel.: (212) 473-3550

НА СВЯТА. ВЕЛИКИЙ ВИБІР ДАРУНКІВ – кераміка різьба, вишивки, карточки.

На продаж три малюнки відомого маляра АНТОНЮКА.

Тел.: (718) 336-7084

після 10 год. ранку. Борис

EuroLink

1-800-758-1023

http://www.eurolinktele.com

42 ц. ***За хвилину цілодобово*** *Із зміною Вашої компанії далекого зв`язку.*

Дзвоніть в Україну по нових розцінках!

44 ц. ***За хвилину цілодобово*** *Без змінювання компанії далеконо зв`язку*

Існуючі клієнти: Звертайтесь до нас для переходу на нову програму

RSLCOM

KARPATY

СКОРА ГАРАНТОВАНА ДОСТАВА · FAST GUARANTEED DELIVERY

Export Import Ltd.

гроші, речові пачки, харчові пачки, листи та документи

до рук адресата в Україну та інші держави

без мита

KARPATY TRAVEL

120 Runnymede Road, Toronto Ontario, Canada M6S 2Y3

Tel. (416) 761-9105

1-800-265-7189

ПОДОРОЖНІ ПОСЛУГИ

КВИТКИ

ЗАПРОШЕННЯ

МЕДИЧНЕ ЗАБЕЗБЕЧЕННЯ

ВІЗИ

Пам`ятайте - як посилати чи літати,то через КАРПАТИ!

Фірма ЄВШАН

пропонує касети, компакт диски, відео, шкільні книжки, комп'ютерні програми, писанки та різні подарунки. Замовляйте новий каталог на 1999 рік!

тел: 1-800-265-9858

Selfreliance UA Federal Credit Union

Самопоміч Українсько-Американська Кредитова Спілка

734 Sandford Avenue., Newark, NJ 07106 •Tel (973) 373-7839 • Fax (973) 373-8812 •

2200 Route 10 West, Parsippany, NJ 07054 • Tel (973) 451-0200 • Fax (973) 451-0400 •

• http://www.selfreliance.org •

BUSINESS HOURS:

Tue & Fri - 12:00 Noon to 7:00 PM • Wed & Thurs - 9:00 AM to 3:30 PM • Sat - 9:00 to 12:00 Noon • Mon. - Closed

Чи не час поміняти автомобіль?

АВТОВІ ПОЗИКИ на НОВЕ чи ВЖИВАНЕ авто на тих самих процентах!

від 6.75% APR

24-годинне ухвалення *

до 100 відсоткове фінансування!

*або переоформіть Вашу існуючу автову позику (до 2% нижче Вашої теперішньої рати)!***

** Якщо кваліфікуєтесь. 24 госини після виповненої заяви та підтвердженої інформації.*

*** Не може бути нижче активної рати на данний час.*

Лише зареєстровані у Ню Джерзі авта - Всі тарифи підлягають змінам.

Ви і Кредитівка - Яка чудова спілка!

УКРАЇНСЬКЕ ПІДПРИЄМСТВО

So. Bound Brook Monument Co.

45 Mountain Avenue, Warren, N.J. 07059

РАЇСА ХЕЙЛИК, власник

(908) 647-7221 • (908) 647-3492

СТАВИМО ПАМ'ЯТНИКИ, МАВЗОЛЕЇ, СТАТУЇ З РІЗНИХ ҐРАНІТІВ, БРОНЗИ НА ПРАВОСЛАВНОМУ ЦВИНТАРІ СВ. АНДРІЯ В С. БАВНД БРУКУ, СВ. ДУХА В ГАМПТОНБУРҐУ ТА ІНШИХ

LYTWYN & LYTWYN

UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS

AIR CONDITIONED

Обслуга ЩИРА і ЧЕСНА.

Our Services Are Available Anywhere in New Jersey.

Також займаємося похоронами на цвинтарі в Бавнд Бруку і перенесенням Тлінних Останків з різних країн світу.

UNION FUNERAL HOME

1600 Stuyvesant Avenue

(corner Stanley Terr.)

UNION, N.J. 07083

(908) 964-4222

(201) 375-5555

ПЕТРО ЯРЕМА

УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

Займається похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ

ЛУЇС НАЙҐРО - директор

Родина ДМИТРИК

Peter Jarema

129 EAST 7th STREET

NEW YORK, N.Y.10009

(212) 674-2568